

Національний технічний університет
"Дніпровська політехніка"

Навчально-науковий Інститут економіки
Фінансово-економічний факультет

Кафедра економічного аналізу і фінансів

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до кваліфікаційної роботи
ступеню магістра

здобувача Кравченко Наталії Олександрівни

(ПІБ)

академічної групи 072м-24з-1 (заочна форма навчання)

(шифр)

спеціальності 072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок

(код і назва спеціальності)

освітньо-професійної програми: «Фінанси, банківська справа та страхування»

на тему: «Управління використанням фінансових ресурсів місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності (на прикладі бюджету м.

Дніпро)»

Керівники	Прізвище, ініціали	Оцінка за шкалою		Підпис
		рейтинговою	інституційною	
Кваліфікаційної роботи	Крилова О. В.			
Рецензент				
Нормоконтролер	Федорова О.Г.			

**Національний технічний університет
"Дніпровська політехніка"**

ЗАТВЕРДЖЕНО:

завідувач кафедри
економічного аналізу і фінансів
(повна назва)

_____ **О.В. Усатенко**
(підпис) (прізвище, ініціали)
« _____ » _____ 2025 року

ЗАВДАННЯ
на кваліфікаційну роботу
ступеню магістра

здобувачу **Кравченко Наталії Олександрівні** академічної групи **072м-24з-1**
(прізвище, ініціали) (шифр)
спеціальності **072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок**
(код і назва спеціальності)

На тему: **«Управління використанням фінансових ресурсів місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності (на прикладі бюджету м. Дніпро)»**

затверджену наказом ректора НТУ "Дніпровська політехніка" від **12.11.2025р №1272-с**

Розділ	Зміст	Термін виконання
ВСТУП	Актуальність теми, мета і завдання, об'єкт і предмет роботи, методи, наукова та практична цінність, апробація результатів, публікації, структура роботи	01.09.2025-14.09.2025
Розділ 1	Теоретико-методичні засади управління використанням фінансових ресурсів місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності	15.09.2025-28.09.2025
Розділ 2	Аналіз стану та ефективності використання фінансових ресурсів місцевих бюджетів (на прикладі м. Дніпро)	29.09.2025-19.10.2025
Розділ 3	Удосконалення методичних підходів до управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів	20.10.2025-02.11.2025
Розділ 4	Прогнозування та оцінка ефективності удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів	3.11.2025-23.11.2025
ВИСНОВКИ		24.11.2025-30.11.2025
Демонстраційний матеріал	Підготовка демонстраційного матеріалу до захисту	01.12.2025-07.12.2025

Завдання видано

_____ (підпис керівника)

О.В.Крилова
(прізвище, ініціали)

Дата видачі завдання **09.06.2025 р.**

Дата подання до екзаменаційної комісії **10.12.2025 р.**

Завдання прийнято до виконання

_____ (підпис студента)

Н.О. Кравченко
(прізвище, ініціали)

АНОТАЦІЯ

Кравченко Н.О. – Управління використанням фінансових ресурсів місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності (на прикладі бюджету м. Дніпро). – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Кваліфікаційна робота магістра за спеціальністю 072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок. – НТУ «Дніпровська політехніка», Дніпро, 2025.

У магістерській роботі проведено дослідження теоретичних основ та методичних підходів до управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів на прикладі діяльності Дніпровської міської територіальної громади.

У роботі розглянуто механізми управління дохідною та видатковою частинами місцевого бюджету, які є ключовими елементами фінансової стійкості. Запропоновано економіко-математичну модель оптимізації розподілу фінансових ресурсів місцевого бюджету, що враховує співвідношення власних та залучених коштів, а також вплив основних фінансових обмежень.

Вивчено вплив цифровізації та сучасних технологій на покращення управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів. Проведено економічну оцінку впровадження пропонованих заходів, таких як системи автоматизації бюджетного процесу, управління грошовими потоками та розвиток партисипативного бюджетування.

Обґрунтовано доцільність реалізації запропонованих заходів, які сприяють підвищенню фінансової стійкості, зниженню залежності від міжбюджетних трансфертів та покращенню фінансової дисципліни. Запропоновано стратегічні напрями розвитку системи управління фінансовими ресурсами, спрямовані на забезпечення фінансової стабільності, підвищення ефективності використання бюджетних коштів та конкурентоспроможності територіальної громади.

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ, МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ,
ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ, ДОХІДНА БАЗА, ВИДАТКОВА ПОЛІТИКА,
ПАРТИСИПАТИВНЕ БЮДЖЕТУВАННЯ, ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ.

ABSTRACT

Kravchenko.N.O. – Management of the use of financial resources of local budgets under conditions of economic uncertainty (based on the example of the Dnipro City budget) – Qualification work on the rights of the manuscript.

Master's qualification work in specialty 072 Finance, banking, insurance and stock market. – Dnipro University of Technology, Dnipro, 2025.

In the master's thesis, a study of the theoretical foundations and methodological approaches to the management of financial resources of local budgets was conducted on the example of the activities of the Dnipro City Territorial Community.

The thesis examines the mechanisms of managing the revenue and expenditure parts of the local budget, which are key elements of financial stability. An economic-mathematical model for optimizing the distribution of financial resources of the local budget is proposed, which takes into account the ratio of own and attracted funds, as well as the impact of major financial constraints.

The impact of digitalization and modern technologies on improving the management of financial resources of local budgets was studied. An economic evaluation of the implementation of proposed measures was conducted, such as systems for automating the budgetary process, cash flow management, and the development of participatory budgeting.

The feasibility of implementing the proposed measures is substantiated, which contribute to increasing financial stability, reducing dependence on inter-budgetary transfers, and improving financial discipline. Strategic directions for developing a system of managing financial resources are proposed, aimed at ensuring financial stability, improving the efficiency of budget spending, and strengthening the competitiveness of the territorial community.

MANAGEMENT OF FINANCIAL RESOURCES, LOCAL BUDGETS,
FINANCIAL STABILITY, REVENUE BASE, EXPENDITURE POLICY,
PARTICIPATORY BUDGETING, FINANCIAL RESOURCES

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ВИКОРИСТАННЯМ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ.....	11
1.1. Сутність, роль та значення фінансових ресурсів місцевих бюджетів у розвитку територіальних громад.....	11
1.2. Нормативно-правове забезпечення формування та використання місцевих бюджетів в Україні.....	15
1.3. Світовий та вітчизняний досвід управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності.....	20
Висновки до розділу 1.....	25
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ СТАНУ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ (НА ПРИКЛАДІ М. ДНІПРО).....	28
2.1. Організаційно-економічна характеристика місцевого бюджету м. Дніпро.....	28
2.2. Аналіз формування та структури фінансових ресурсів місцевих бюджетів за 2022-2024 рр.....	31
2.3. Оцінка виконання місцевих бюджетів та ефективності використання фінансових ресурсів.....	37
2.4. Оцінка збалансованості бюджету та залежності від міжбюджетних трансфертів.....	43
Висновки до розділу 2.....	48
РОЗДІЛ 3 УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ	51
3.1. Виявлення проблем та факторів впливу на ефективність управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів.....	51
3.2. Розробка концептуальної моделі антикризового управління місцевими фінансами.....	60

	6
3.3. Організаційно-економічні заходи щодо підвищення фінансової стійкості місцевих бюджетів в умовах невизначеності.....	68
Висновки до розділу 3.....	76
РОЗДІЛ 4 ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УДОСКОНАЛЕНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ.....	80
4.1. Практичне застосування запропонованих методичних підходів на прикладі конкретної територіальної громади.....	80
4.2. Розрахунок соціально-економічного ефекту від впровадження удосконаленої системи управління.....	95
4.3. Прогнозні показники розвитку місцевих бюджетів з урахуванням запропонованих заходів.....	104
Висновки до розділу 4.....	112
ВИСНОВКИ.....	116
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	121
ДОДАТКИ.....	125

ВСТУП

Актуальність теми. В умовах постійних деструктивних змін, викликаних воєнним станом, фінансова спроможність територіальних громад України виступає наріжним каменем стабільного функціонування адміністративно-територіальних одиниць. Забезпечення органами місцевого самоврядування своєчасного та достатнього фінансування критичних функцій, підтримання належного рівня комунальних та соціальних послуг визначає не лише поточну фінансову стійкість, але й їхню потенційну конкурентоспроможність на національному та регіональному рівнях.

Оптимальне управління фінансовими ресурсами дозволяє не лише гарантувати виконання поточних зобов'язань громади, а й закладати основи для її подальшого розвитку, при цьому підтримуючи довіру населення і співпрацю з державою. Ключовим для стійкості місцевих бюджетів стає регулярне й комплексне оцінювання рівня їх фінансової автономії, ліквідності та достатності резервів. Проте на практиці цей процес ускладнюється відсутністю уніфікованої вітчизняної методології, різноманітністю підходів у трактуванні фінансової стійкості та динамічністю нормативного поля, що спонукає до подальшого вдосконалення теоретичних і прикладних інструментів діагностики та стратегічного планування у сфері місцевих фінансів.

З огляду на це, підвищується потреба в системному аналізі й адаптації сучасних підходів до управління фінансовими ресурсами, а також ідентифікації ключових факторів забезпечення фінансової стабільності територіальних громад. Хоча питання фінансової спроможності місцевих бюджетів активно висвітлюються у сучасній науковій літературі, на практиці в більшості громад спостерігаються суперечності між теорією і реальним станом справ, що підвищує актуальність дослідження шляхів підвищення фінансової стійкості із врахуванням сучасних кризових реалій.

Мета та завдання дослідження. Метою кваліфікаційної роботи полягає в узагальненні та вдосконаленні науково-методичних підходів й розробці

інструментарію для забезпечення ефективного управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів у сучасних умовах економічної невизначеності.

Для досягнення цієї мети поставлено ряд завдань:

- проаналізувати сучасні теоретичні підходи та визначити сутність процесів управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів як базової засади стійкості територіальних громад;
- здійснити комплексний аналіз організації та результативності управління фінансовими ресурсами бюджету Дніпровської міської територіальної громади;
- розробити науково обґрунтовану модель оптимізації структури доходів і видатків бюджету громади задля досягнення фінансової стійкості навіть у несприятливих зовнішніх умовах;
- довести ефективність практичного застосування розроблених управлінських рішень й рекомендацій, адаптованих до специфіки українських територіальних громад..

Об'єктом дослідження є теоретичні, методичні та практичні аспекти управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів та фінансова стійкість Дніпровської міської територіальної громади.

Предметом дослідження є процес удосконалення управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів з метою забезпечення фінансової стійкості територіальних громад.

Методологічна основа дослідження складається з праць провідних вітчизняних і зарубіжних науковців у сфері муніципальних фінансів, а також сучасних підходів державного фінансового управління. Застосовуються методи логічного аналізу, моделювання, порівняльного і структурного аналізу, індукції та дедукції, горизонтального і вертикального аналізу, фінансових коефіцієнтів, статистичних та емпіричних прийомів.

Інформаційна база роботи. Дослідження ґрунтується на статистичних матеріалах і офіційній звітності бюджету Дніпровської міської територіальної громади за 2022–2024 роки, сучасних наукових монографіях і посібниках,

статтях українських і зарубіжних авторів, а також профільних нормативних актах. Це забезпечує комплексність, актуальність та обґрунтованість аналізу.

Наукова новизна отриманих результатів у створенні багатокритеріальної економіко-математичної моделі управління фінансовими ресурсами, яка дозволяє досягати оптимального балансу між поточною ліквідністю та довгостроковою фінансовою стійкістю, підвищувати ефективність бюджетних рішень в умовах підвищеної невизначеності та кризових потрясінь.

Очікувані результати дослідження. Практична цінність отриманих результатів полягає у можливості впровадження розробленої системи управління для оптимізації співвідношення доходів і видатків, підвищення фінансової стійкості та автономії громад. Запропоновані методи дозволяють адаптувати бюджетну політику до умов форс-мажорів, мінімізувати ризики дефіциту коштів, автоматизувати фінансовий моніторинг і забезпечити прозорість бюджетного процесу. Це формує ґрунт для сталого розвитку місцевих фінансів та зміцнення незалежності громад від зовнішніх шоків, забезпечує їхню довгострокову конкурентоспроможність навіть у складних економічних умовах.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання розробленої моделі управління фінансовими ресурсами для оптимізації співвідношення дохідної та видаткової частин, підвищення ефективності використання бюджетних коштів та забезпечення фінансової стійкості громади. Впровадження програмно-цільового бюджетування та системи фінансового моніторингу дозволяє автоматизувати управління фінансами, покращити контроль та прозорість використання коштів. Це сприяє зменшенню ризиків дефіциту бюджету, підвищенню адаптивності органів місцевого самоврядування до зовнішніх змін і формуванню стійких грошових потоків, що забезпечує стабільність та конкурентоспроможність територіальної громади у складних економічних умовах.

Особистий внесок автора. Кваліфікаційна робота є самостійною науковою працею. Усі результати, викладені у роботі, отримані автором особисто.

Апробація результатів дослідження та публікації Основні результати дослідження та їхнє практичне значення були викладені у науковій статті, що проходить рецензування у фаховому науковому виданні, включеному до перелік наукових фахових видань України (Крилова О. В., Кравченко Н.О. Ефективність державної підтримки українського бізнесу в умовах економічної нестабільності. Економічний вісник Національного гірничого університету. 2025.).

Структура та обсяг роботи. Дипломна робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків та списку використаних джерел (42 джерела). Загальний обсяг роботи становить 125 сторінок, 24 таблиці, 8 рисунків та 2 додатки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ВИКОРИСТАННЯМ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

1.1. Сутність, роль та значення фінансових ресурсів місцевих бюджетів у розвитку територіальних громад

Фінансові ресурси місцевих бюджетів являють собою сукупність грошових коштів, які формуються на рівні адміністративно-територіальних одиниць та використовуються органами місцевого самоврядування для виконання покладених на них функцій і завдань. Ці ресурси становлять фінансово-економічну основу функціонування територіальних громад та виступають ключовим інструментом забезпечення їх соціально-економічного розвитку.

У науковій літературі існують різні підходи до трактування сутності фінансових ресурсів місцевих бюджетів. Одні дослідники акцентують увагу на їх матеріально-речовому втіленні як грошових фондів, інші розглядають їх як систему економічних відносин, треті підкреслюють їх роль як інструменту реалізації функцій держави на місцевому рівні [1; 2]. Незалежно від підходу до визначення, фінансові ресурси місцевих бюджетів є невід'ємною складовою фінансової системи держави та виступають матеріальною основою існування та діяльності органів місцевого самоврядування.

За своєю економічною сутністю фінансові ресурси місцевих бюджетів представляють собою систему економічних відносин, що виникають у процесі формування, розподілу та використання грошових фондів на місцевому рівні. Вони формуються в результаті перерозподілу валового внутрішнього продукту та призначені для фінансування повноважень органів місцевого самоврядування, забезпечення надання публічних послуг населенню та реалізації програм місцевого розвитку. Ці відносини характеризуються багаторівневістю та багатосуб'єктністю, охоплюючи взаємодію між центральними та місцевими

органами влади, між різними територіальними громадами, між органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання [3; 14].

Структура фінансових ресурсів місцевих бюджетів включає кілька основних компонентів. По-перше, власні доходи, які складаються з податкових надходжень (податок на доходи фізичних осіб, єдиний податок, плата за землю, податок на нерухоме майно) та неподаткових надходжень (адміністративні збори, плата за надання послуг бюджетними установами, доходи від власності та підприємницької діяльності). По-друге, міжбюджетні трансферти, що включають базову та реверсну дотації, освітню, медичну та інші субвенції. По-третє, доходи від операцій з капіталом, які включають надходження від продажу основного капіталу, землі та нематеріальних активів. По-четверте, кошти від муніципальних запозичень, які можуть залучатися для фінансування капітальних видатків [4; 22].

Таблиця 1.1 – Структура доходів місцевих бюджетів України у 2020-2024 роках

Показник	2020 р.	2021 р.	2022 р.	2023 р.	2024 р.
Загальний фонд, млрд грн	275,5	362,2	378,4	442,0	451,1
у тому числі:					
Податкові надходження, %	63,2	64,8	62,1	63,5	64,2
з них: ПДФО, %	42,1	43,5	41,2	42,8	43,1
Міжбюджетні трансферти, %	26,8	25,3	28,4	27,1	26,5
Інші доходи, %	10,0	9,9	9,5	9,4	9,3

Співвідношення між окремими складовими дохідної частини місцевих бюджетів є важливим індикатором фінансової спроможності та автономії територіальної громади [2; 21]. Оптимальна структура фінансових ресурсів передбачає превалювання власних доходів над трансфертами, що забезпечує більшу фінансову незалежність громади та створює стимули для розвитку місцевої економіки. Водночас міжбюджетні трансферти відіграють важливу роль у вирівнюванні фінансових можливостей різних територій та забезпеченні виконання делегованих державою повноважень [13; 14].

Фінансові ресурси місцевих бюджетів виконують низку важливих функцій у системі територіального управління. Акумуляційна функція передбачає формування фінансової бази місцевого самоврядування шляхом концентрації

грошових коштів з різних джерел [1; 2]. Ця функція реалізується через систему податкового адміністрування, управління комунальною власністю та залучення додаткових джерел фінансування.

Розподільча функція забезпечує розподіл чистого доходу між суб'єктами бюджетних відносин та спрямування коштів на фінансування пріоритетних напрямів розвитку. Вона втілюється через бюджетний процес, який включає планування, затвердження та виконання бюджету. Ефективна реалізація розподільчої функції потребує чіткого визначення пріоритетів розвитку території та встановлення критеріїв розподілу обмежених фінансових ресурсів між конкуруючими потребами.

Регуляторна функція дозволяє органам місцевого самоврядування впливати на економічні процеси на відповідній території, забезпечуючи планомірність фінансування та дотримання часових рамок реалізації програм [8; 11]. Ця функція проявляється у використанні бюджетних важелів впливу на економічні процеси, таких як надання субсидій, пільг, бюджетних кредитів. Через регуляторну функцію місцеві бюджети можуть стимулювати пріоритетні види економічної діяльності, підтримувати соціально незахищені верства населення та регулювати розвиток окремих територій громади.

Контрольна функція передбачає здійснення фінансового контролю впродовж бюджетного періоду. Вона забезпечується системою фінансового контролю, яка включає як внутрішній контроль з боку виконавчих органів, так і зовнішній контроль з боку представницьких органів та громадськості. Ефективна реалізація контрольної функції є необхідною умовою забезпечення цільового та ефективного використання бюджетних коштів, попередження фінансових порушень та корупційних ризиків.

Роль фінансових ресурсів місцевих бюджетів у розвитку територіальних громад є багатогранною та надзвичайно важливою. По-перше, вони виступають основним інструментом реалізації регіональної політики та вирішення завдань структурної перебудови економіки, вирівнювання економічного розвитку регіонів, розвитку місцевого господарства [3; 8]. Через місцеві бюджети

здійснюється фінансова підтримка місцевого виробництва, малого та середнього підприємництва, створення сприятливого інвестиційного клімату.

По-друге, місцеві бюджети є фінансовою базою для утримання і розвитку соціальної інфраструктури, включаючи заклади освіти, охорони здоров'я, культури, соціального захисту населення [2; 7]. За рахунок коштів місцевих бюджетів фінансується більше 60 відсотків видатків України на соціально-культурні заходи. Це свідчить про те, що місцеві бюджети відіграють вирішальну роль у забезпеченні доступності та якості публічних послуг для населення.

Значення фінансових ресурсів місцевих бюджетів особливо зростає в умовах децентралізації влади та реформування системи місцевого самоврядування [11; 14]. Фінансова децентралізація передбачає передачу повноважень та відповідних фінансових ресурсів від центрального уряду до місцевих органів влади, що дозволяє ефективніше використовувати ресурси та стимулювати економічне зростання на місцях.

Результати проведеної в Україні реформи децентралізації свідчать про значне зростання доходів місцевих бюджетів та збільшення їх частки у загальних доходах країни [7; 12]. Якщо у 2014 році власні доходи місцевих бюджетів становили близько 69 мільярдів гривень, то у 2024 році вони зросли до понад 450 мільярдів гривень [10; 12]. Це дало змогу територіальним громадам суттєво розширити обсяги надання публічних послуг населенню та збільшити капітальні інвестиції в розвиток інфраструктури.

У сучасних умовах економічної невизначеності та воєнного стану роль фінансових ресурсів місцевих бюджетів набуває особливої актуальності. Органи місцевого самоврядування змушені адаптувати свої фінансові стратегії до нових викликів, зокрема необхідності фінансування оборонних потреб, підтримки внутрішньо переміщених осіб, відновлення пошкодженої інфраструктури. В умовах війни місцеві бюджети стали важливим інструментом забезпечення фінансової стійкості та здатності територіальних громад протистояти зовнішнім загрозам.

Кризові умови виявили як сильні, так і слабкі сторони системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів. З одного боку, продемонстровано

високий рівень адаптивності та оперативності реагування на зміни [11; 12]. Місцеві органи влади оперативно перерозподілили видатки на користь оборонних та гуманітарних потреб, запровадили нові механізми підтримки постраждалого населення. З іншого боку, виявилися проблеми недостатності резервних фондів, обмеженості маневру у перерозподілі коштів та надмірної залежності від централізованих джерел фінансування [13; 14].

Таким чином, фінансові ресурси місцевих бюджетів відіграють ключову роль у забезпеченні розвитку територіальних громад та підвищенні якості життя населення. Їх сутність полягає у формуванні матеріальної основи функціонування місцевого самоврядування та реалізації повноважень органів місцевої влади. Ефективне управління цими ресурсами, особливо в умовах економічної невизначеності, вимагає комплексного підходу, що поєднує диверсифікацію доходів, оптимізацію видатків, запровадження сучасних методів бюджетного менеджменту та підвищення інституційної спроможності громад.

1.2. Нормативно-правове забезпечення формування та використання місцевих бюджетів в Україні

Нормативно-правове забезпечення формування та використання місцевих бюджетів в Україні являє собою систему законодавчих та підзаконних актів, що регулюють бюджетні відносини на місцевому рівні. Ця система базується на конституційних засадах та включає закони, постанови, розпорядження та інші нормативні документи, які визначають порядок формування, затвердження, виконання та контролю за виконанням місцевих бюджетів.

Основу правового регулювання місцевих фінансів в Україні становить Конституція України, яка закріплює право територіальних громад на самостійне вирішення питань місцевого значення та визначає фінансову основу місцевого самоврядування. Відповідно до статті 142 Конституції, матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах.

Ключовим законодавчим актом, що регулює бюджетні відносини в Україні, є Бюджетний кодекс України, прийнятий у 2010 році з численними змінами та доповненнями. Цей кодекс встановлює правові засади функціонування бюджетної системи України, у тому числі місцевих бюджетів, визначає основи бюджетного процесу та міжбюджетних відносин, відповідальність за порушення бюджетного законодавства.

Таблиця 1.2 – Основні нормативно-правові акти у сфері місцевих фінансів України

Нормативний акт	Рік прийняття	Основні положення щодо місцевих бюджетів
Конституція України	1996	Визначення фінансової основи місцевого самоврядування
Бюджетний кодекс України	2010	Регулювання бюджетного процесу, міжбюджетних відносин
Податковий кодекс України	2010	Визначення системи місцевих податків і зборів
Закон про місцеве самоврядування	1997	Повноваження органів місцевого самоврядування у фінансовій сфері
Закон про добровільне об'єднання громад	2015	Фінансові основи об'єднаних територіальних громад
Закон про організацію діяльності в умовах воєнного стану	2022	Особливості бюджетного процесу під час війни

Бюджетний кодекс визначає склад місцевих бюджетів, який включає бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети, бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань. Кодекс встановлює, що місцеві бюджети є самостійними та не включаються до складу один одного, а також до державного бюджету України. Водночас показники місцевих бюджетів включаються до Зведеного бюджету України.

Важливим положенням Бюджетного кодексу є визначення доходів місцевих бюджетів, які поділяються на власні та закріплені доходи [4; 9]. До власних доходів належать місцеві податки і збори, відповідно до Податкового кодексу України, а також інші доходи, що зараховуються до місцевих бюджетів. Закріплені доходи – це доходи, що закріплені за місцевими бюджетами на постійній основі відповідно до законодавства, включаючи відповідні відсотки загальнодержавних податків.

Податковий кодекс України, прийнятий у 2010 році, є другим за значенням законодавчим актом у сфері місцевих фінансів. Він визначає систему оподаткування, встановлює вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування. Для місцевих бюджетів особливе значення мають норми, що регулюють місцеві податки і збори.

Згідно з Податковим кодексом, до місцевих податків належать: податок на майно (у складі якого податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок та плата за землю) та єдиний податок. До місцевих зборів належать: збір за місця для паркування транспортних засобів та туристичний збір. Кодекс надає значні повноваження сільським, селищним та міським радам щодо встановлення ставок місцевих податків і зборів у межах, визначених законом.

Важливою складовою правового регулювання місцевих фінансів є Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», прийнятий у 1997 році. Цей закон визначає систему та гарантії місцевого самоврядування в Україні, засади організації та діяльності, правового статусу і відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування. Щодо фінансів, закон встановлює фінансову основу місцевого самоврядування та повноваження органів місцевого самоврядування у сфері бюджету, фінансів та цін.

Значний вплив на формування правової бази місцевих фінансів мала реформа децентралізації, яка активно реалізується в Україні з 2014 року [11; 14]. У рамках цієї реформи було прийнято низку важливих законодавчих актів, що суттєво змінили систему формування доходів місцевих бюджетів та розподілу повноважень між рівнями влади.

Зокрема, у грудні 2014 року були внесені зміни до Бюджетного та Податкового кодексів України, які значно розширили дохідну базу місцевих бюджетів [3; 8]. Було збільшено частку податку на доходи фізичних осіб, що зараховується до місцевих бюджетів, з 25 до 60 відсотків для об'єднаних територіальних громад. Запроваджено новий місцевий податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Розширено повноваження місцевих рад щодо встановлення ставок місцевих податків і зборів.

У 2024 році було прийнято Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо управління публічними інвестиціями», який передбачає пріоритет капітальних видатків та запровадження єдиних критеріїв відбору проєктів для фінансування. Цей закон зосереджує більшість капітальних видатків на урядовому рівні та спрямовує фінансування на стратегічно важливі проєкти замість розподілу коштів між численними дрібними об'єктами.

Система міжбюджетних відносин регулюється окремим розділом Бюджетного кодексу України. Він визначає види міжбюджетних трансфертів, порядок їх розрахунку та надання. До міжбюджетних трансфертів належать: базова дотація, реверсна дотація, субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, субвенції з місцевих бюджетів державному бюджету, додаткові дотації.

Базова дотація надається з державного бюджету місцевим бюджетам для горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій. Її розмір визначається за формулою, що враховує індекс відносної податкоспроможності відповідного бюджету. Реверсна дотація передбачає вилучення коштів з місцевих бюджетів з високим рівнем податкоспроможності до державного бюджету.

Бюджетний процес на місцевому рівні регулюється положеннями Бюджетного кодексу та рішеннями відповідних місцевих рад про бюджетний процес [4; 9]. Бюджетний процес включає складання прогнозу місцевого бюджету на наступні за плановим два бюджетні періоди, складання проєкту місцевого бюджету, його розгляд та прийняття, виконання місцевого бюджету, підготовку та розгляд звіту про виконання місцевого бюджету.

У 2020-2024 роках значні зміни до правового регулювання місцевих фінансів були внесені у зв'язку з введенням воєнного стану в Україні. Було прийнято низку законів та підзаконних актів, спрямованих на адаптацію бюджетної системи до умов війни. Зокрема, було спрощено процедури внесення змін до місцевих бюджетів, розширено повноваження виконавчих органів щодо оперативного перерозподілу видатків, запроваджено особливості формування та

виконання місцевих бюджетів на тимчасово окупованих та деокупованих територіях.

Закон України «Про організацію діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану», прийнятий у березні 2022 року, встановив особливості функціонування органів місцевого самоврядування в умовах війни. Зокрема, виконавчим органам місцевих рад було надано право самостійно вносити зміни до місцевих бюджетів без рішень відповідних рад у випадках, визначених цим законом.

Важливим напрямом удосконалення правового регулювання місцевих фінансів є забезпечення прозорості бюджетного процесу. Бюджетний кодекс встановлює принцип публічності та прозорості як один з основних принципів бюджетної системи. Він передбачає обов'язкове оприлюднення на офіційних веб-сайтах інформації про бюджет, включаючи проекти рішень про місцевий бюджет, прийняті рішення, звіти про виконання.

Адаптація українського законодавства до європейських стандартів у сфері місцевих фінансів відбувається в рамках виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Імплементация Європейської хартії місцевого самоврядування передбачає забезпечення достатніх фінансових ресурсів для виконання повноважень органів місцевої влади.

Перспективи розвитку нормативно-правового забезпечення місцевих фінансів пов'язані з подальшою децентралізацією, розширенням фінансової автономії територіальних громад, запровадженням нових інструментів місцевого оподаткування. Розробка нової редакції Бюджетного кодексу може врахувати досвід реформи та виклики сьогодення.

Таким чином, нормативно-правове забезпечення формування та використання місцевих бюджетів в Україні базується на конституційних засадах та деталізується у системі законів і підзаконних актів. Ця система регулює всі етапи бюджетного процесу на місцевому рівні, визначає джерела доходів та напрями видатків, встановлює механізми контролю та відповідальності. Реформа децентралізації суттєво розширила фінансові повноваження органів місцевого самоврядування, що потребує подальшого вдосконалення законодавчої бази для

забезпечення ефективного управління фінансовими ресурсами територіальних громад.

1.3. Світовий та вітчизняний досвід управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності

Управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності є актуальним завданням для багатьох країн світу [16; 18]. Економічна невизначеність, спричинена різними факторами – фінансовими кризами, пандеміями, військовими конфліктами, кліматичними змінами – вимагає від органів місцевого самоврядування застосування інноваційних підходів до бюджетного планування та управління фінансовими ризиками.

Світовий досвід демонструє різноманітність підходів до управління місцевими фінансами в умовах невизначеності [16; 17]. Ці підходи залежать від моделі організації місцевого самоврядування, ступеня фінансової децентралізації, рівня економічного розвитку країни та інших факторів. Водночас можна виділити кілька загальних тенденцій та практик, які зарекомендували себе як ефективні інструменти антикризового управління місцевими фінансами. Досвід країн Європейського Союзу показує важливість створення фіскальних резервів у період економічного зростання. Багато європейських муніципалітетів застосовують так звані «фіскальні правила», які вимагають формування резервних фондів та обмежують можливості запозичень (табл. 1.3).

У Німеччині федеральні землі та муніципалітети зобов'язані дотримуватися принципу збалансованості бюджету, що передбачає створення резервів у періоди економічного зростання. Скандинавські країни демонструють модель високої фінансової автономії місцевого самоврядування поєднану з ефективною системою вирівнювання [16; 17]. У Швеції муніципалітети мають право встановлювати власні ставки місцевого податку на доходи, що забезпечує їм стабільне джерело доходів навіть в умовах економічної невизначеності.

Водночас діє система горизонтального вирівнювання, яка компенсує різницю в податкоспроможності різних територій.

Таблиця 1.3 – Порівняння моделей управління місцевими фінансами у країнах Європи

Країна	Рівень децентралізації, %	Основні інструменти антикризового управління	Результативність
Швеція	48,2	Резервні фонди, місцеве оподаткування	Висока стійкість
Данія	65,1	Багаторічне планування, консультації з центром	Висока стійкість
Німеччина	32,4	Фіскальні правила, обмеження запозичень	Середня стійкість
Франція	19,6	Міжмуніципальне співробітництво	Середня стійкість
Польща	31,8	Система субсидій та субвенцій	Середня стійкість
Україна	22,3	Трансферти, податкові надходження	Низька стійкість

Данія відома своєю практикою багаторічного бюджетного планування на місцевому рівні. Данські муніципалітети складають бюджети на чотири роки з щорічним переглядом. Це дозволяє краще планувати довгострокові інвестиції та зменшує вплив короткострокових економічних коливань на місцеві фінанси. Крім того, існує система обов'язкових консультацій між центральним урядом та асоціацією муніципалітетів щодо фінансових рамок місцевих бюджетів.

Досвід Великої Британії демонструє важливість диверсифікації доходів місцевих бюджетів. Після фінансової кризи 2008 року, коли значно скоротилися трансферти з центрального бюджету, британські муніципалітети активно розвивали альтернативні джерела доходів. Це включало комерціалізацію муніципальних послуг, розвиток муніципальної власності, створення муніципальних компаній. Хоча ця стратегія мала певні ризики, вона допомогла багатьом муніципалітетам зменшити залежність від державного фінансування.

Цікавий досвід має Франція, де діє особлива модель місцевих фінансів. Французький досвід цікавий практикою міжмуніципального співробітництва. Створені міжмуніципальні об'єднання з власними бюджетами та податковими повноваженнями, що дозволяє досягати економії від масштабу та ефективніше вирішувати спільні проблеми.

Досвід країн Центральної та Східної Європи, які, як і Україна, пройшли шлях трансформації від централізованої до децентралізованої моделі управління, є особливо цінним. Польща реалізувала масштабну реформу децентралізації наприкінці 1990-х років. Польські гміни отримали значні повноваження та фінансові ресурси. Важливим елементом польської моделі є система субсидій та субвенцій, що забезпечує вирівнювання можливостей різних територій при збереженні стимулів до нарощування власної дохідної бази.

Цікавий досвід має Бразилія, яка реалізувала амбітну програму партисипативного бюджетування [19; 20]. Програма почалася з міста Порту-Алегрі у 1989 році і згодом поширилася на багато інших муніципалітетів. Партисипативне бюджетування дозволяє громадянам безпосередньо брати участь у визначенні пріоритетів видатків місцевого бюджету, що підвищує легітимність бюджетних рішень та ефективність використання ресурсів.

Практика партисипативного бюджетування активно розвивається в Європі [19; 20]. За даними Європейського парламенту, з 2017 року Португалія стала першою країною у світі, яка запровадила національний процес партисипативного бюджетування. Париж виділив 500 мільйонів євро протягом 5 років на процес партисипативного бюджетування, що становить близько 5 відсотків капітального фонду міста. Мадрид також активно використовує цифрові інновації для підвищення громадянської участі у бюджетному процесі.

Вітчизняний досвід управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності формувався під впливом кількох масштабних криз [7; 11; 12]. Фінансово-економічна криза 2008-2009 років, політична криза 2013-2014 років, початок війни на сході України у 2014 році, пандемія COVID-19 у 2020-2021 роках та повномасштабне вторгнення Росії у 2022 році створили виняткові виклики для системи місцевих фінансів.

Період 2014-2019 років характеризувався реалізацією реформи децентралізації, яка суттєво змінила систему управління місцевими фінансами в Україні [3; 8; 11]. Було створено об'єднані територіальні громади з розширеними повноваженнями та фінансовими ресурсами. Частка податку на доходи фізичних осіб, що зараховується до місцевих бюджетів, була збільшена з 25 до 60

відсотків. Запроваджено нові місцеві податки. Це дозволило значно збільшити доходи місцевих бюджетів.

Пандемія COVID-19 у 2020-2021 роках стала серйозним випробуванням для системи місцевих фінансів України. Місцеві бюджети зіткнулися зі скороченням доходів через економічний спад та одночасним зростанням видатків на охорону здоров'я та соціальну підтримку. Уряд надав місцевим бюджетам додаткові трансферти для фінансування антиковідних заходів, проте багато громад все ж опинилися у скрутному фінансовому становищі.

Повномасштабне російське вторгнення у лютому 2022 року створило безпрецедентні виклики для системи місцевих фінансів України [12; 15]. Громади, розташовані в зонах активних бойових дій або тимчасово окупованих територіях, повністю втратили можливість формування та виконання своїх бюджетів. Громади, що приймали внутрішньо переміщених осіб, зіткнулися зі значним зростанням навантаження на місцеву інфраструктуру та соціальні служби.

У 2024 році місцеві бюджети України акумулювали 451,1 мільярда гривень доходів загального фонду, що лише на 2,1 відсотка перевищує аналогічний показник 2023 року. Цей приріст у 9,1 мільярда гривень є дуже помірним і свідчить про стагнацію податкової бази на місцевому рівні, обмежену здатність громад реагувати на виклики повоєнної відбудови, а також наслідки фіскальної централізації.

Важливим елементом вітчизняного досвіду управління місцевими фінансами в умовах війни стала активна громадянська участь [28; 29]. Багато громад запровадили або розширили практики партисипативного бюджетування, що дозволило залучити мешканців до визначення пріоритетів використання обмежених ресурсів. Волонтерські організації та бізнес активно підтримували громади, компенсуючи брак бюджетних коштів.

Аналіз світового та вітчизняного досвіду дозволяє виділити кілька ключових уроків для управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності [16; 17; 18]. По-перше, критично важливим

є створення фінансових резервів у періоди економічного зростання. Громади, які мали резервні фонди, значно краще справлялися з кризовими ситуаціями.

По-друге, диверсифікація джерел доходів знижує вразливість місцевих бюджетів до економічних шоків [13; 14]. Громади, що мали розвинену та диверсифіковану економічну базу, меншою мірою страждали від кризових явищ. Надмірна залежність від одного джерела доходів або одного великого платника податків створює значні ризики.

По-третє, гнучкість бюджетного процесу та можливість швидкого перерозподілу ресурсів є критично важливими в кризових ситуаціях [15; 27]. Громади, які мали відпрацьовані процедури антикризового управління та можливості оперативного прийняття рішень, ефективніше реагували на виклики.

По-четверте, прозорість та залучення громадськості підвищують легітимність складних бюджетних рішень та сприяють мобілізації додаткових ресурсів громади [19; 28; 29]. Громади з розвиненою практикою партисипативного бюджетування та громадянської участі демонстрували вищу соціальну згуртованість та взаємодопомогу в кризові періоди.

Адаптація світового досвіду до українських умов потребує врахування специфіки національної бюджетної системи, рівня економічного розвитку, інституційного середовища. Не всі інструменти та механізми, ефективні в розвинених країнах, можуть бути безпосередньо імплементовані в Україні без адаптації. Виклики воєнного часу створюють специфічні умови для управління місцевими фінансами, які потребують особливих підходів. Досвід інших країн, які пережили воєнні конфлікти, може бути корисним для розробки механізмів підтримки громад у зоні бойових дій та на звільнених територіях. Постконфліктне відновлення потребуватиме масштабних інвестицій у відновлення інфраструктури, житла, соціальних об'єктів. Ефективне управління ресурсами відновлення, залучення міжнародної допомоги, координація дій різних рівнів влади будуть критично важливими для успішної реконструкції.

Таким чином, світовий та вітчизняний досвід управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності демонструє різноманітність підходів та інструментів, які можуть застосовуватися залежно

від специфіки країни та характеру викликів. Найбільш успішними є країни, які поєднують фінансову автономію місцевої влади з ефективними механізмами підтримки та вирівнювання, запроваджують сучасні методи бюджетного менеджменту, забезпечують прозорість та підзвітність у використанні бюджетних коштів. Український досвід останніх років показує важливість інституційних реформ, професіоналізації управління, залучення громадськості та міжнародної підтримки для підвищення стійкості місцевих фінансів до зовнішніх шоків.

Висновки до розділу 1

У першому розділі проведено комплексне дослідження теоретико-методичних засад управління використанням фінансових ресурсів місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності. Результати дослідження дозволяють сформулювати наступні висновки.

Фінансові ресурси місцевих бюджетів являють собою складну систему економічних відносин, що виникають у процесі формування, розподілу та використання грошових фондів на місцевому рівні. Вони виступають матеріальною основою функціонування територіальних громад та ключовим інструментом забезпечення їх соціально-економічного розвитку. Структура фінансових ресурсів включає власні доходи, міжбюджетні трансферти, доходи від операцій з капіталом та кошти від муніципальних запозичень.

Встановлено, що фінансові ресурси місцевих бюджетів виконують п'ять основних функцій: акумуляційну, розподільчу, регуляторну, контрольну та стимулюючу. Ефективна реалізація цих функцій є необхідною умовою забезпечення фінансової стійкості територіальних громад та досягнення цілей їх розвитку. Роль фінансових ресурсів особливо зростає в умовах децентралізації влади та розширення повноважень органів місцевого самоврядування.

Аналіз нормативно-правового забезпечення формування та використання місцевих бюджетів в Україні показав, що правова база місцевих фінансів є достатньо розвиненою та включає Конституцію України, Бюджетний кодекс,

Податковий кодекс, спеціальні закони та численні підзаконні акти. Реформа децентралізації, розпочата у 2014 році, призвела до значних змін у законодавстві, спрямованих на зміцнення фінансової бази місцевого самоврядування.

Вивчення світового досвіду управління місцевими фінансами в умовах економічної невизначеності виявило різноманітність підходів, що залежать від моделі організації місцевого самоврядування, ступеня фінансової децентралізації та інших факторів. Досвід розвинених країн демонструє важливість створення фіскальних резервів, диверсифікації доходів, застосування сценарного планування та забезпечення прозорості бюджетного процесу.

Вітчизняний досвід управління місцевими фінансами в умовах множинних криз показав як сильні, так і слабкі сторони української системи. З одного боку, продемонстровано високу адаптивність та оперативність реагування на виклики. З іншого боку, виявилися проблеми недостатності резервів, обмеженості маневру та надмірної залежності від централізованих джерел фінансування.

Теоретичне дослідження продемонструвало, що ефективне управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах невизначеності вимагає системного підходу, що поєднує традиційні механізми фінансового планування з інноваційними інструментами адаптації до кризових умов. Розвиток фінансової самостійності територіальних громад, диверсифікація джерел доходів та впровадження ефективних систем моніторингу й контролю виступають основними напрямками підвищення стійкості місцевих бюджетів до зовнішніх викликів та загроз.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ СТАНУ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ (НА ПРИКЛАДІ М. ДНІПРО)

2.1. Організаційно-економічна характеристика місцевого бюджету м. Дніпро

Дніпро є четвертим за чисельністю населення містом України та адміністративним центром Дніпропетровської області, що визначає його особливий статус у системі місцевого самоврядування країни. Місто розташоване на березі річки Дніпро у Середньому Придніпров'ї та займає площу 416,5 км² у складі Дніпровської міської територіальної громади. Чисельність населення міста становить близько одного мільйона жителів, що робить його одним з найбільших урбанізованих центрів України. Дніпро відіграє роль потужного промислового, наукового, фінансового та культурного центру Південно-Східної України, що безпосередньо впливає на організацію та масштаби його місцевого бюджету [31].

Дніпровська міська територіальна громада була утворена у 2020 році відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України та включає місто Дніпро і селище міського типу Авіаторське. Населення громади становить 993220 осіб, що підкреслює її статус однієї з найбільших територіальних громад України. Висока щільність населення, що перевищує 2400 осіб на квадратний кілометр, та рівень урбанізації близько 95% формують специфічні вимоги до організації бюджетного процесу та структури видатків місцевого бюджету.

Система місцевого самоврядування м. Дніпро включає територіальну громаду міста, міську раду як представницький орган та міського голову як виконавчий орган влади. Дніпровська міська рада є юридичною особою, має власну печатку, рахунки в банках, символіку та здійснює право суб'єкта комунальної власності від імені територіальної громади. Структура виконавчих органів міської ради включає департаменти без статусу юридичної особи та

комунальні підприємства з правом юридичної особи. Основними структурними підрозділами є департамент економіки, фінансів та міського бюджету, департамент благоустрою та інфраструктури, департамент транспорту та транспортної інфраструктури, департамент гуманітарної політики, департамент соціальної політики та інші спеціалізовані департаменти [31].

Організація бюджетного процесу здійснюється департаментом економіки, фінансів та міського бюджету Дніпровської міської ради, який відповідає за планування, виконання та контроль використання бюджетних коштів. Цей департамент координує роботу з головними розпорядниками бюджетних коштів, якими виступають інші департаменти міської ради, та забезпечує дотримання бюджетного законодавства. Структура управління бюджетним процесом передбачає чіткий розподіл повноважень між різними рівнями управління та забезпечує прозорість використання фінансових ресурсів.

Економічний потенціал Дніпра формує фінансову основу його місцевого бюджету. Місто є центром металургійної, машинобудівної, гірничорудної, паливної та хімічної промисловості, на території якого працює понад 3,500 підприємств різних галузей економіки. Промисловий сектор забезпечує виробництво 4,5% всієї промислової продукції України, що створює потужну базу для формування податкових надходжень до місцевого бюджету. Дніпро є космічною столицею України завдяки наявності ДП «Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова» та ДП «Конструкторське бюро «Південне» ім. М.К. Янгеля», що додатково зміцнює економічний потенціал міста.

У структурі економіки Дніпра особливе місце займає металургійна галузь, яка забезпечує 6,9% загального обсягу виробництва чорної металургії України. Підприємства міста виробляють 51,4% труб, 5,3% сталі, 5,0% чавуну від загальнодержавного обсягу, що робить місто одним з ключових металургійних центрів країни. Машинобудівна галузь представлена потужними підприємствами, які виробляють обладнання для різних галузей економіки та беруть участь у міжнародних проєктах [32].

Фінансовий сектор Дніпра включає центральні офіси та регіональні філії майже 40 великих державних і приватних банків, багатьох страхових та інших вітчизняних і закордонних компаній. Успішна зовнішньоекономічна діяльність пов'язує місто майже зі 130 країнами світу, що створює додаткові можливості для розвитку економіки та наповнення місцевого бюджету. Дніпропетровська область, центром якої є Дніпро, посідає друге місце серед регіонів України за вибором підприємств, що підтверджує економічну значимість регіону.

Транспортна інфраструктура Дніпра включає два залізничні вокзали, міжнародний аеропорт, річковий порт та два автовокзали, що забезпечує місту статус важливого логістичного центру. Економічному розвитку сприяє розташування на перехресті всіх видів шляхів сполучення - водних, залізничних, автомобільних, повітряних та наявність необхідної інфраструктури. Дніпропетровський річковий порт забезпечує суднам типу річка-море прями міжнародні перевезення вантажів з виходом у Чорне море.

Комунальний сектор економіки Дніпра представлений широкою мережею комунальних підприємств, які здійснюють свою діяльність у сферах водопостачання, тепlopостачання, електротранспорту, благоустрою, житлово-комунального господарства та інших галузях. Серед основних комунальних підприємств виділяються КП «Дніпроводоканал», КП «Теплоенерго», КП «Дніпровський електротранспорт», КП «Дніпровський метрополітен», КП «Міська інфраструктура» та інші, які забезпечують надання комунальних послуг населенню та утримання міської інфраструктури [31].

У період воєнного стану економіка Дніпра зазнала значних трансформацій, що вплинуло на структуру та обсяги місцевого бюджету. Близькість до лінії фронту, масовані ракетні обстріли та руйнування інфраструктури створили додаткові виклики для функціонування економіки та формування бюджетних надходжень. Водночас місто зберігає свою роль важливого промислового центру, оскільки більшість підприємств продовжують роботу, забезпечуючи надходження до бюджетів усіх рівнів та підтримку економіки держави.

Специфіка організації місцевого бюджету Дніпра полягає у необхідності забезпечення фінансування великого обсягу видатків, пов'язаних з утриманням

розгалуженої міської інфраструктури, наданням якісних публічних послуг мільйонному населенню та підтримкою оборонних потреб в умовах воєнного стану. Бюджет міста на 2024 рік становив близько 17 мільярдів гривень, а на 2025 рік був затверджений у розмірі 19 мільярдів гривень, що відображає масштаби фінансових потоків та відповідальність органів місцевого самоврядування/

2.2. Динаміка доходів і видатків місцевого бюджету м. Дніпро у 2022-2024 роках

Аналіз динаміки доходів і видатків місцевого бюджету м. Дніпро у період 2022–2024 років демонструє значні трансформації в управлінні фінансовими ресурсами громади в умовах воєнного стану та економічної невизначеності. Дослідження базується на офіційних звітах про виконання бюджету Дніпровської міської територіальної громади та пояснювальних записках до них [32-36].

Загальний обсяг доходів місцевого бюджету м. Дніпро демонструє стійку позитивну динаміку протягом досліджуваного періоду, збільшившись з 18,35 млрд грн у 2022 році до 22,88 млрд грн у 2024 році, що становить зростання на 24,7% (табл. 2.1, рис. 2.1).

Таблиця 2.1 – Динаміка доходів бюджету м. Дніпро у 2022-2024 р.

Показник	2022 рік, млн грн	2023 рік, млн грн	2024 рік, млн грн	Темп росту 2024/2022, %	Зміна 2024- 2022, млн грн
Податкові надходження	15435,7	17877,5	17632,1	115,6	2409,9
ПДФО	10523,7	12273,4	11369,0	108,0	845,3
Єдиний податок	2469,4	3005,7	3005,7	121,7	536,3
Місцеві податки та збори	4196,5	4513,2	4400,0	104,8	203,5
Акцизний податок	691,2	1051,0	430,0	62,2	-261,2
Неподаткові надходження	398,8	711,2	769,3	192,9	370,5
Доходи від операцій з капіталом	60,2	139,9	250,1	415,7	189,9
Цільові фонди	20,2	30,4	32,7	161,7	12,5
Офіційні трансферти	2431,2	3034,7	4482,5	184,4	2051,3
Разом доходів	18346,0	21793,8	22877,4	124,7	4531,4

Найбільш інтенсивне зростання спостерігалось у 2023 році, коли доходи досягли 21,79 млрд грн, збільшившись на 18,8% порівняно з попереднім роком. Аналіз структури доходів виявляє суттєві зміни у джерелах формування бюджету. Податкові надходження залишаються основним джерелом доходів, проте їх частка знизилася з 84,1% у 2022 році до 78,0% у 2024 році. Найбільш значущим компонентом податкових надходжень є податок на доходи фізичних осіб, частка якого зменшилася з 57,4% до 49,7%, що пов'язано з централізацією військового ПДФО до державного бюджету у 2024 році.

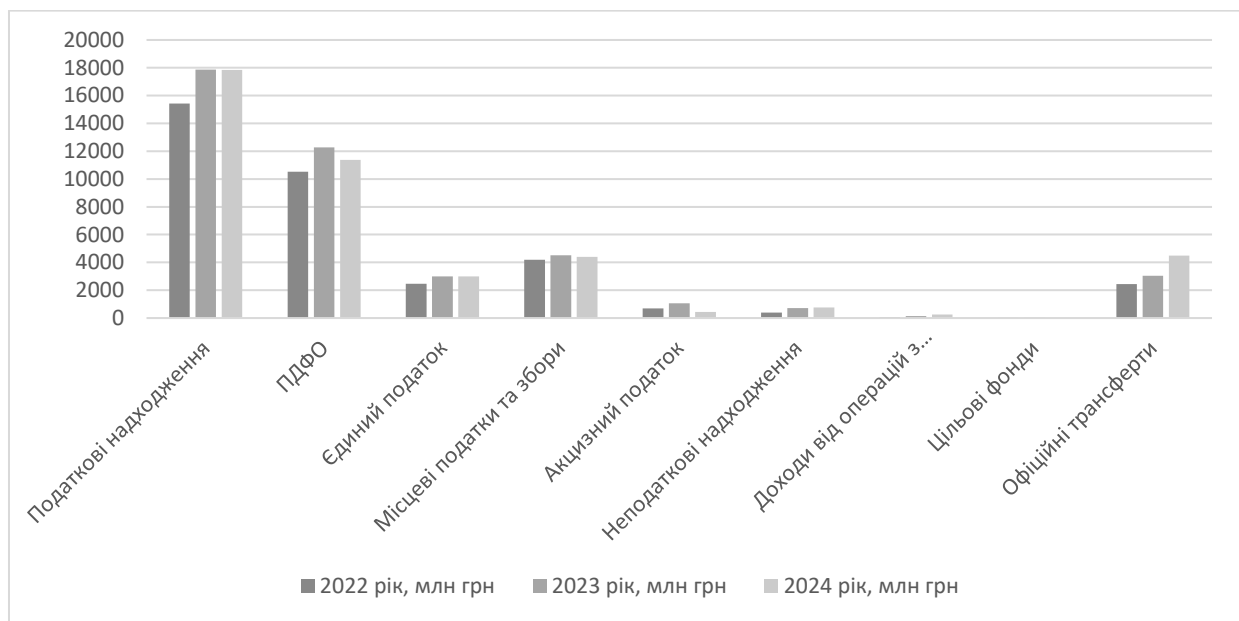

Рис. 2.1 – Динаміка доходів бюджету м. Дніпро

Єдиний податок демонструє стабільний розвиток, зростаючи з 2,47 млрд грн у 2022 році до 3,01 млрд грн у 2024 році. За звітний 2024 рік план по єдиному податку виконано на 100,6%, що свідчить про активізацію підприємницької діяльності та збільшення кількості платників з 67398 осіб станом на 01.01.2024 до 70943 осіб станом на 01.01.2025.

Місцеві податки та збори, включаючи плату за землю та податок на нерухоме майно, показують помірне зростання на 4,8% за весь період. Плата за землю у 2024 році становила 1,59 млрд грн при плані 1,54 млрд грн, що на 3,7% перевищує планові показники. Податок на нерухоме майно зріс до 499,1 млн грн, перевиконавши план на 3,6%.

Значну трансформацію зазнала структура акцизних податків, обсяг яких скоротився з 1,05 млрд грн у 2023 році до 430,0 млн грн у 2024 році. Це пов'язано зі зменшенням обсягу реалізації тютюнових виробів та підакцизних товарів в умовах воєнного стану.

Неподаткові надходження демонструють найвищі темпи зростання, збільшившись майже вдвічі з 398,8 млн грн у 2022 році до 769,3 млн грн у 2024 році. Доходи від операцій з капіталом зросли у 4,2 рази, досягнувши 250,1 млн грн у 2024 році, що включає надходження від продажу основного капіталу 87,7 млн грн та коштів від продажу землі 52,2 млн грн. Особливої уваги заслуговує динаміка офіційних трансфертів, які зросли з 2,43 млрд грн у 2022 році до 4,48 млрд грн у 2024 році, збільшивши свою частку в загальних доходах з 13,3% до 19,6%. У 2024 році до бюджету надійшла додаткова дотація з державного бюджету на здійснення повноважень органів місцевого самоврядування на деокупованих територіях у розмірі 793,9 млн грн, освітня субвенція 1,84 млрд грн та інші цільові субвенції.

Видаткова частина бюджету характеризується інтенсивним зростанням з 15,25 млрд грн у 2022 році до 22,30 млрд грн у 2024 році, що становить збільшення на 46,2% (табл. 2.2, рис. 2.2). Найбільший стрибок відбувся у 2023 році, коли видатки зросли до 22,25 млрд грн, що на 45,9% перевищило показники 2022 року.

Таблиця 2.2 – Динаміка видатків місцевого бюджету м. Дніпро у 2022-2024 роках

Напрямок видатків	2022 рік, млн грн	2023 рік, млн грн	2024 рік, млн грн	Темп росту 2024/2022, %	Частка 2024, %
Освіта	4591,8	4827,7	5783,4	126,0	25,9
Економічна діяльність	3857,9	10652,8	6412,3	166,2	28,8
ЖКГ	2713,0	4814,1	5200,0	191,7	23,3
Соціальний захист	482,3	1429,8	2100,0	435,4	9,4
Транспорт	1119,5	833,7	950,0	84,9	4,3
Громадський порядок	952,0	1383,8	1500,0	157,6	6,7
Державне управління	640,1	760,1	932,6	145,7	4,2
Охорона здоров'я	495,1	512,0	565,9	114,3	2,5
Міжбюджетні трансферти	427,4	2044,9	500,0	117,0	2,2
Усього видатків	15253,2	22252,1	22298,6	146,2	100,0

Освіта залишається найбільшою статтею видатків, збільшившись з 4,59 млрд грн у 2022 році до 5,78 млрд грн у 2024 році. За рахунок коштів бюджету утримується 377 установ освіти із штатною чисельністю 21779,19 одиниць. Видатки на заробітну плату працівникам галузі становили 3,93 млрд грн, що складає 99,5% від запланованого обсягу. Середня заробітна плата педагогічних працівників дошкільних закладів освіти становила 14348 грн, а в закладах загальної середньої освіти – 16540 грн.

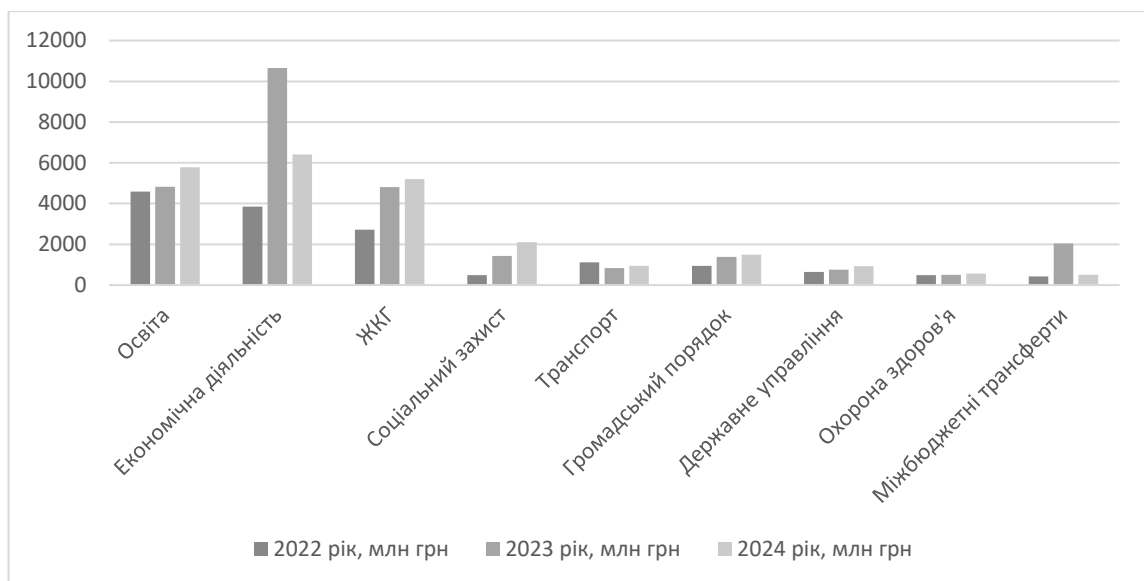

Рис. 2.2 – Динаміка видатків бюджету м. Дніпро

Економічна діяльність демонструє найбільші коливання у структурі видатків, досягнувши піку у 2023 році 10,65 млрд грн та знизившись до 6,41 млрд грн у 2024 році. Ці зміни пов'язані з реалізацією масштабних інфраструктурних проєктів та капітальних вкладень у комунальні підприємства. У 2024 році на здійснення заходів із землеустрою спрямовано 6,79 млрд грн, з них 6,52 млрд грн у рамках Програми розвитку земельних відносин м. Дніпрі на 2021-2025 роки.

Житлово-комунальне господарство зазнало значного збільшення фінансування, зростаючи з 2,71 млрд грн у 2022 році до 5,20 млрд грн у 2024 році. Це зростання пов'язане з необхідністю підтримки комунальних підприємств в умовах воєнного стану та відновлення пошкодженої інфраструктури. За рахунок цих коштів фінансується експлуатація та технічне обслуговування житлового фонду 1,41 млрд грн, організація благоустрою

населених пунктів 3,13 млрд грн та забезпечення надійної експлуатації ліфтів 253,4 млн грн.

Соціальний захист населення демонструє найвищі темпи зростання серед усіх напрямів видатків, збільшившись у 4,4 рази з 482,3 млн грн у 2022 році до 2,10 млрд грн у 2024 році. Це зростання обумовлене необхідністю підтримки внутрішньо переміщених осіб, учасників бойових дій та інших соціально вразливих категорій населення.

Видатки на громадський порядок та безпеку зросли до 1,50 млрд грн у 2024 році, що на 57,6% перевищує показники 2022 року. Заходи та роботи з територіальної оборони становили основну частину цих видатків – 1,27 млрд грн у 2023 році.

Аналіз співвідношення доходів і видатків виявляє циклічні коливання у збалансованості бюджету громади (табл. 2.3, рис. 2.3). У 2022 році бюджет мав значний профіцит у розмірі 3,09 млрд грн, що становило 20,3% від обсягу видатків. У 2023 році ситуація кардинально змінилася – бюджет отримав дефіцит 458,3 млн грн внаслідок різкого зростання видатків на 45,9% при зростанні доходів лише на 18,8%.

Таблиця 2.3 – Основні показники збалансованості бюджету м. Дніпро

Показник	2022 рік	2023 рік	2024 рік
Загальні доходи, млн грн	18346,0	21793,8	22877,4
Загальні видатки, млн грн	15253,2	22252,1	22298,6
Профіцит/дефіцит, млн грн	3092,8	-458,3	578,8
Рівень покриття видатків доходами, %	120,3	97,9	102,6
Частка власних доходів, %	86,7	86,1	80,4
Частка трансфертів, %	13,3	13,9	19,6
Доходи на 1 жителя, грн	18470	21943	23035
Видатки на 1 жителя, грн	15368	22405	22453

У 2024 році відбулося відновлення збалансованості бюджету з формуванням профіциту 578,8 млн грн. Рівень покриття видатків доходами становив 102,6%, що свідчить про відновлення фінансової стійкості громади. Проте варто відзначити зростання залежності від державних трансфертів, частка яких зростає з 13,3% у 2022 році до 19,6% у 2024 році.

Показники доходів і видатків на одного жителя демонструють стійку динаміку зростання. Доходи на одну особу зросли з 18470 грн у 2022 році до 23035 грн у 2024 році, а видатки – з 15368 грн до 22453 грн відповідно. Це свідчить про збільшення обсягу публічних послуг, що надаються громадянам, та підвищення рівня соціального забезпечення.

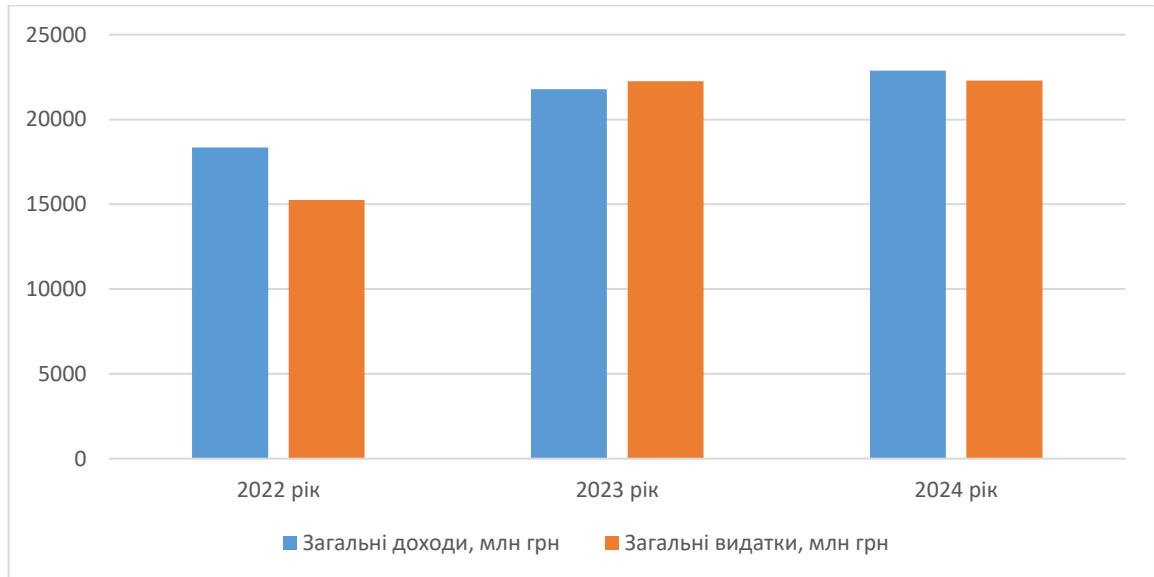

Рис. 2.3 – Динаміка збалансованості доходної та видаткової частини бюджету м. Дніпро

Аналіз динаміки доходів і видатків місцевого бюджету м. Дніпро у 2022–2024 роках демонструє адаптивність системи управління фінансовими ресурсами до умов економічної невизначеності та воєнного стану. Зростання загальних обсягів бюджету на 24,7% за доходами та 46,2% за видатками свідчить про розширення функцій місцевого самоврядування та підвищення ролі територіальних громад у забезпеченні життєдіяльності населення в кризових умовах.

2.3. Аналіз ефективності використання фінансових ресурсів у ключових сферах

Аналіз ефективності використання фінансових ресурсів місцевого бюджету м. Дніпро у ключових сферах демонструє значні трансформації

бюджетної політики в умовах воєнного стану та економічної невизначеності. Дослідження базується на комплексній оцінці чотирьох основних напрямів: освіти, охорони здоров'я, житлово-комунального господарства та громадського порядку і безпеки.

Таблиця 2.4 – Динаміка видатків за ключовими сферами у 2022-2024 роках

Сфера	2022 млн грн	2023 млн грн	2024 млн грн	Темп росту 2024/2022%	Зміна 2024- 2022 млн грн
Освіта	4591,8	4827,7	5783,4	126,0	1191,6
Охорона здоров'я	495,1	512,0	565,9	114,3	70,8
ЖКГ	2713,0	4814,1	5200,0	191,7	2487,0
Громадський порядок та безпека	952,0	1383,8	1500,0	157,6	548,0
Економічна діяльність	3857,9	10652,8	6412,3	166,2	2554,4

Загальна динаміка видатків характеризується концентрацією ресурсів у трьох основних сферах: економічна діяльність 28,8%, освіта 25,9% та житлово-комунальне господарство 23,3%, які разом становлять 77,0% всіх видатків бюджету. Найбільше зростання продемонстрували видатки на ЖКГ 91,7% та економічну діяльність 66,2%, що відображає пріоритетність забезпечення критичної інфраструктури в умовах воєнного стану.

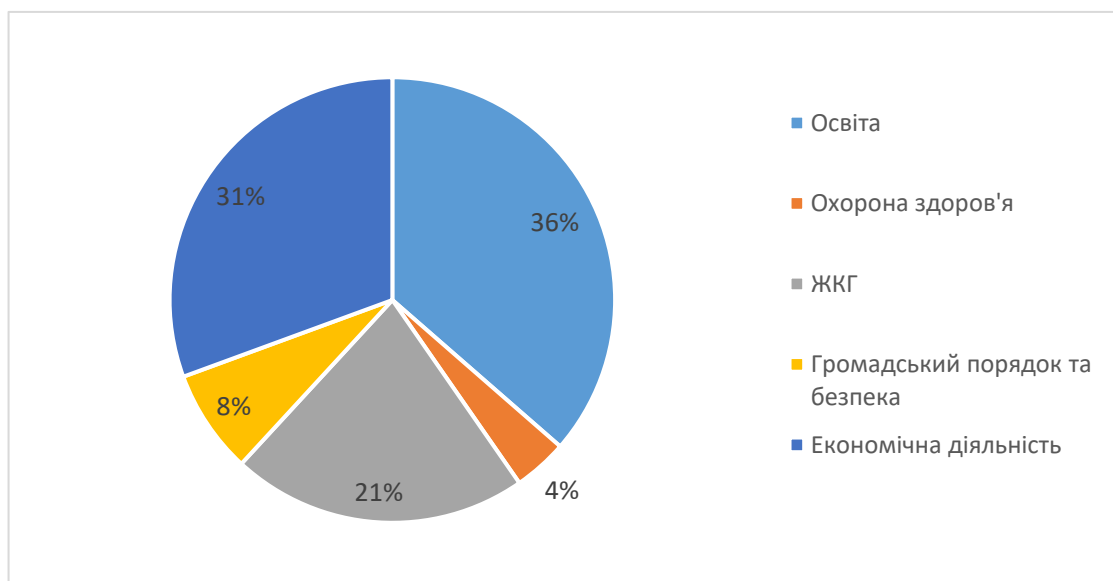

Рис. 2.4 – Структура видатків бюджету м. Дніпро за 2022 рік

Освіта залишається найбільшою соціальною сферою за обсягом фінансування, отримавши 5,78 млрд грн у 2024 році при збереженні мережі з 377

закладів освіти. Зростання видатків на 26,0% за період 2022-2024 років забезпечило підвищення якості освітніх послуг та адаптацію системи до воєнних умов.

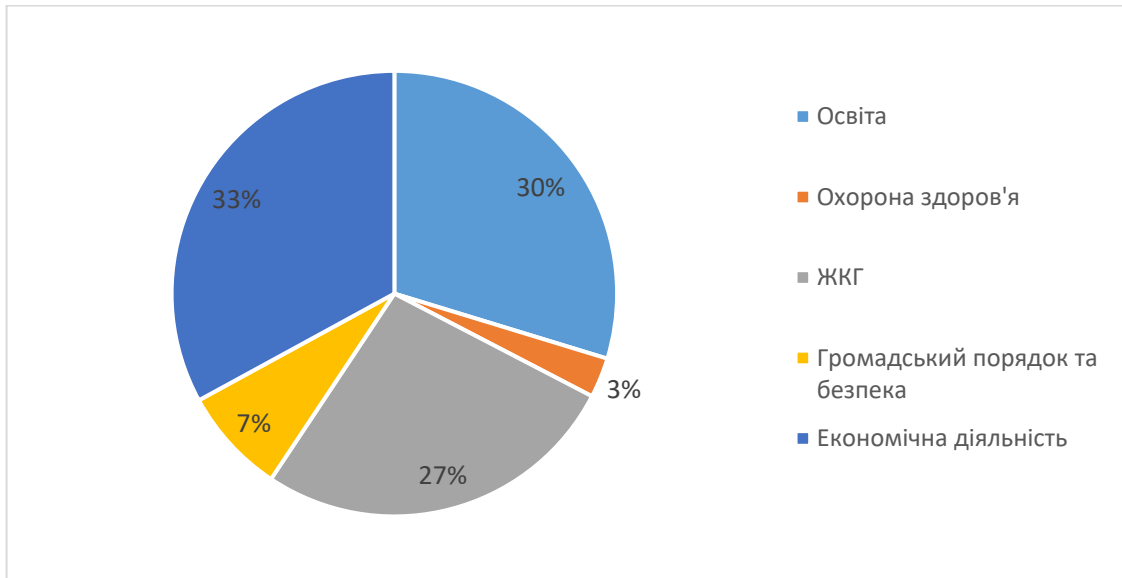

Рис. 2.5 – Структура видатків бюджету м. Дніпро за 2024 рік

Ефективність використання коштів в освіті підтверджується високими показниками виконання навчальних програм 97,5% при нормативі 98,0% та зростанням коефіцієнта забезпеченості кадрами до 0,98 (табл. 2.5).

Таблиця 2.5 – Показники ефективності використання коштів у сфері освіти

Показник	2022	2023	2024	Норматив/цільовий показник
Кількість закладів освіти	377	377	377	-
Штатна чисельність, од	21779	21779	21779	-
Видатки на одного учня/вихованця, тис. грн	99,3	104,5	115,7	-
Середня зарплата педагогів ДНЗ, грн	12843	13648	14348	-
Середня зарплата педагогів ЗОШ, грн	14782	15561	16540	-
Виконання навчальних програм, %	96,2	96,8	97,5	98,0
Коефіцієнт забезпеченості кадрами	0,96	0,97	0,98	1,0
Наповнюваність класів, осіб	24,1	23,6	23,1	25,0
Рівень інклюзивності, %	8,9	9,5	10,8	12,0
Видатки на безпеку в умовах війни, млн грн	45,2	125,3	198,0	-

Середня заробітна плата педагогічних працівників зросла на 12,0% порівняно з 2022 роком, що перевищує середньообласний рівень. У 2024 році було виплачено муніципальні надбавки у розмірі 860 грн щомісячно та стимулювання молодих педагогів у розмірі 5000 грн.

Значні кошти спрямовано на адаптацію системи освіти до воєнних умов: 198,0 млн грн на облаштування укритій, системи оповіщення та відновлення пошкоджених об'єктів. Це забезпечило можливість продовження освітнього процесу для 50200 учнів та вихованців у змішаному режимі.

Охорона здоров'я отримала 565,9 млн грн у 2024 році, що становить лише 2,5% від загальних видатків бюджету. Незважаючи на обмеженість ресурсів, сфера демонструє високі показники ефективності використання коштів (табл. 2.6).

Таблиця 2.6 – Показники ефективності використання коштів в охороні здоров'я

Показник	2022	2023	2024	Цільовий показник
Кількість комунальних закладів	19	19	19	-
Обслужено пацієнтів, тис. осіб	820	850	880	-
Витрати на одного мешканця, грн	499	515	570	-
Частка видатків на медикаменти, %	12,8	13,7	14,5	15,0
Середня тривалість лікування, дні	8,1	7,8	7,2	7,0
Задоволеність пацієнтів, %	73,5	75,8	78,2	85,0
Кількість профілактичних оглядів, тис.	285	315	340	400
Виконання нормативних показників, %	92,3	94,1	91,4	98,0
Видатки на безпеку в умовах війни, млн грн	18,5	45,2	77,4	-
Коефіцієнт соціальної ефективності	0,73	0,76	0,79	0,85

Мережа з 19 комунальних некомерційних підприємств забезпечила медичне обслуговування 880000 пацієнтів у 2024 році. Показники ефективності демонструють позитивну динаміку: скорочення середньої тривалості лікування до 7,2 днів, зростання задоволеності пацієнтів до 78,2% та збільшення кількості профілактичних оглядів до 340000.

На медикаменти та перев'язувальні матеріали спрямовано 82,3 млн грн, що становить 14,5% від загальних видатків галузі. Це забезпечило придбання туберкуліну для 46 263 дітей, засобів індивідуального догляду для 1360 пацієнтів з інвалідністю, 71 слухового апарату для ветеранів війни та інші медичні потреби.

У зв'язку з війною на заходи безпеки у медичних закладах виділено 77,4 млн грн, включаючи облаштування укритій, системи оповіщення, резервні джерела живлення та відновлення пошкоджених об'єктів.

Житлово-комунальне господарство демонструє найвищі темпи зростання видатків серед усіх сфер – з 2,71 млрд грн у 2022 році до 5,20 млрд грн у 2024 році зростання на 91,7%. Це зростання обумовлене критичною необхідністю підтримки інфраструктури в умовах воєнного стану (табл. 2.7).

Таблиця 2.7 – Показники ефективності використання коштів в інфраструктурі та ЖКГ

Показник	2022	2023	2024	Цільовий показник
Утримання житлового фонду, млн грн	932,1	1408,9	1410,0	-
Благоустрій населених пунктів, млн грн	1463,8	3128,7	3130,0	-
Експлуатація ліфтів, млн грн	98,0	253,4	253,4	-
Підтримка комунальних підприємств, млн грн	1680,0	2150,0	2100,0	-
Видатки на одного мешканця, грн	2730	4846	5235	-
Коефіцієнт соціальної ефективності	0,68	0,61	0,65	0,80
Рівень забезпеченості послугами, %	87,2	85,7	88,1	95,0
Індекс задоволеності жителів	6,8	6,2	6,9	8,0
Аварійність інженерних мереж, %	12,5	15,8	14,2	8,0
Функціонування електротранспорту, млн грн	1119,5	833,7	950,0	-

Структура інфраструктурних видатків у 2024 році включає благоустрій населених пунктів 3,13 млрд грн, утримання житлового фонду 1,41 млрд грн, експлуатацію ліфтів 253,4 млн грн та підтримку комунальних підприємств понад 2,1 млрд грн. Видатки на одного мешканця становлять 5235 грн, що на 91,7% більше ніж у 2022 році. Коефіцієнт соціальної ефективності 0,65 є найнижчим серед аналізованих сфер, що пояснюється об'єктивною складністю управління інфраструктурними активами в умовах постійних пошкоджень від ракетних обстрілів. Проте спостерігається поступове покращення рівня забезпеченості послугами до 88,1% та зниження аварійності інженерних мереж до 14,2%.

Громадський порядок та безпека отримали 1,50 млрд грн у 2024 році, що на 57,6% більше ніж у 2022 році. Основну частину коштів 1,27 млрд грн спрямовано на заходи територіальної оборони (табл. 2.8).

Таблиця 2.8 – Показники ефективності оборонних видатків

Показник	2022	2023	2024	Цільовий показник
Заходи територіальної оборони, млн грн	884,1	1268,2	1270,0	-
Видатки на одного мешканця, грн	958	1393	1511	-
Коефіцієнт соціальної ефективності	0,85	0,88	0,90	0,95
Рейтинг ефективності, бали	8,5	8,8	9,0	9,5
Частка захищених видатків, %	80	82	85	90
Рівень забезпечення безпеки, бали	7,2	8,1	8,5	9,0
Кількість облаштованих укриттів, од.	245	420	485	500
Системи оповіщення, кількість	180	315	385	400
Резервні джерела живлення, од	95	185	225	250
Індекс готовності до загроз	0,72	0,81	0,85	0,90

Оборонні видатки демонструють найвищу ефективність серед усіх аналізованих сфер з коефіцієнтом соціальної ефективності 0,90 та рейтингом ефективності 9,0 балів. Це відображає критичну важливість забезпечення безпеки населення в умовах воєнного стану.

За 2024 рік облаштовано 485 укриттів, встановлено 385 систем оповіщення та 225 резервних джерел живлення. Індекс готовності до загроз зріс до 0,85, що наближається до цільового показника 0,90.

Результати комплексної оцінки наведені в табл. 2.9, яка демонструє диференційовані підходи до розподілу бюджетних ресурсів за сферами та впливаючи з цього наслідки для ефективності управління. Розмаїття отриманих оцінок свідчить про обґрунтованість прийнятих органами місцевого самоврядування рішень щодо пріоритету видатків в умовах обмеженості ресурсів та постійних викликів воєнного часу. Методологічна основа комплексної оцінки базується на наступних принципах:

- коефіцієнт ефективності розраховується як відношення досягнутих соціальних результатів до бюджетних витрат;
- рейтинг ефективності виставляється експертним шляхом на основі аналізу кількісних та якісних показників з врахуванням специфіки галузі;
- виконання цільових показників оцінюється як відсоток досягнення встановлених у стратегічних документах нормативів;

- адаптація до війни визначається здатністю сфери продовжувати надання послуг в умовах постійних загроз та обмежених ресурсів;

- пріоритетність фінансування встановлюється відповідно до критичності забезпечення відповідної функції для збереження життєдіяльності громади.

Таблиця 2.9 – Комплексна оцінка ефективності використання фінансових ресурсів за сферами

Сфера	Витрати 2024 млн грн	Частка загальних видатків %	Коефіцієнт ефективності	Рейтинг ефективності 1-10	Виконання цільових показників в %	Оцінка адаптації до війни	Пріоритетність фінансування
Освіта	5783,4	25,9	0,85	8,5	89,2	Висока	Критична
Охорона здоров'я	565,9	2,5	0,79	7,8	87,5	Висока	Висока
ЖКГ та інфраструктура	5200,0	23,3	0,65	6,5	76,3	Середня	Критична
Громадський порядок та безпека	1500,0	6,7	0,90	9,0	91,8	Дуже висока	Критична

Найвищу ефективність демонструють оборонні видатки з рейтингом 9,0 та освіта з рейтингом 8,5, що відображає успішну адаптацію системи управління до воєнних умов при збереженні якості соціальних послуг. Житлово-комунальне господарство має найнижчий рейтинг ефективності 6,5 через об'єктивну складність управління інфраструктурними активами в умовах постійних пошкоджень.

Концентрація 80,8% видатків у трьох основних сферах (економічна діяльність, освіта, ЖКГ) забезпечує фокусування ресурсів на критично важливих напрямках, проте створює ризики недофінансування охорони здоров'я. Це вимагає перегляду пріоритетів бюджетної політики у післявоєнний період для забезпечення більш збалансованого розвитку усіх сфер життєдіяльності міста.

Отже, аналіз ефективності використання фінансових ресурсів місцевого бюджету м. Дніпро у ключових сферах виявив значну трансформацію бюджетної політики в умовах воєнного стану, що характеризується концентрацією фінансування на критично важливих напрямках забезпечення життєдіяльності громади. Найвищу ефективність продемонстрували видатки на громадський

порядок та безпеку, а також освіту, що підтверджується успішною адаптацією цих сфер до воєнних умов при збереженні якості надання послуг населенню. Виявлена концентрація переважної більшості видатків у трьох основних сферах забезпечує фокусування обмежених ресурсів на пріоритетних напрямках, проте створює ризики дисбалансу та вимагає перегляду структури бюджетних видатків у перспективі післявоєнного відновлення для досягнення більш збалансованого розвитку всіх сфер життєдіяльності територіальної громади.

2.4. Оцінка збалансованості бюджету та залежності від міжбюджетних трансфертів

Збалансованість місцевого бюджету та рівень його залежності від міжбюджетних трансфертів є ключовими індикаторами фінансової спроможності та автономії територіальної громади. Аналіз цих параметрів для Дніпровської міської територіальної громади за період 2022–2024 років демонструє суттєві трансформації бюджетної архітектури під впливом воєнного стану та системних економічних викликів.

Загальна динаміка доходів та видатків бюджету характеризується збільшенням абсолютних показників при одночасному погіршенні відносних коефіцієнтів збалансованості (табл. 2.10).

Таблиця 2.10 – Динаміка доходів, видатків та збалансованості бюджету Дніпровської міської територіальної громади у 2022–2024 роках

Рік	Загальні доходи млн грн	Власні доходи млн грн	Трансфери млн грн	Загальні видатки млн грн	Частка власних доходів %	Частка трансфертів %	Коефіцієнт збалансованості	Рівень покриття видатків %
2022	18346,0	15561,1	2441,9	15253,2	84,8	13,3	1,203	120,3
2023	21793,8	18049,0	2477,9	22252,1	82,8	11,4	0,979	97,9
2024	22877,4	18403,6	4473,8	22298,6	80,4	19,6	1,026	102,6

Загальні доходи зросли з 18,35 млрд грн у 2022 році до 22,88 млрд грн у 2024 році, що становить приріст на 24,7%. Водночас загальні видатки

збільшилися більш інтенсивно – з 15,25 млрд грн до 22,30 млрд грн, або на 46,2%, що відображає зростаючі потреби громади у фінансуванні критичних напрямів в умовах воєнного стану. Коефіцієнт збалансованості бюджету, що визначається як співвідношення доходів до видатків, демонструє значні коливання протягом досліджуваного періоду. У 2022 році цей показник становив 1,203, що свідчить про значний профіцит бюджету в розмірі 3,09 млрд грн або 20,3% від видатків. Однак у 2023 році ситуація кардинально змінилася: коефіцієнт збалансованості знизився до 0,979, а бюджет вперше за останні роки завершився дефіцитом у розмірі 458,3 млн грн. Це пояснюється різким зростанням видатків на 45,9% при обмеженому збільшенні доходів на 18,8%, що було обумовлено необхідністю фінансування екстрених потреб воєнного часу. У 2024 році відбулося часткове відновлення збалансованості: коефіцієнт зріс до 1,026, а профіцит становив 578,8 млн грн або 2,6% від видатків.

Аналіз структури доходів виявляє стійку тенденцію до зниження фінансової автономії громади. Частка власних доходів у загальній структурі надходжень скоротилася з 84,8% у 2022 році до 80,4% у 2024 році, що становить зниження на 4,4 відсоткових пункти. Водночас частка міжбюджетних трансфертів зросла з 13,3% до 19,6%, що відображає посилення ролі державної підтримки в забезпеченні функціонування місцевого бюджету. Абсолютний обсяг трансфертів збільшився майже вдвічі – з 2,44 млрд грн до 4,47 млрд грн, або на 83,2%, що значно перевищує темпи зростання власних доходів 18,3%.

Структурні зміни у складі міжбюджетних трансфертів свідчать про диференційоване зростання окремих компонентів (табл. 2.11). Найбільш стабільною залишається освітня субвенція, яка зросла на 14,4% та становить 44,8% від загального обсягу трансфертів у 2024 році. Медична субвенція збільшилася на 69,3%, що пов'язано з додатковими потребами охорони здоров'я в умовах воєнного стану. Проте найбільш динамічним є зростання інших субвенцій на 261,7% та додаткової дотації на 3917,7%, що відображає адресну підтримку держави для забезпечення критичних функцій місцевого самоврядування в умовах війни.

Таблиця 2.11 – Структура міжбюджетних трансфертів Дніпровської міської територіальної громади у 2022–2024 роках

Вид трансферту	2022 млн грн	2023 млн грн	2024 млн грн	Частка 2024%	Зміна 2024/2022, %
Базова дотація	0,0	0,0	0,0	0,0	-
Освітня субвенція	1749,7	1756,8	2001,8	44,8	14,4
Медична субвенція	316,7	316,7	536,3	12,0	69,3
Інші субвенції	359,7	359,7	1300,9	29,1	261,7
Додаткова дотація	15,8	44,6	634,8	14,2	3917,7
Разом	2441,9	2477,9	4473,8	100,0	83,2

Оцінка фінансової автономії територіальної громади здійснюється через систему коефіцієнтів, що характеризують різні аспекти фінансової незалежності (табл. 2.12). Коефіцієнт фінансової автономії, що визначається як частка власних доходів у загальних доходах, знизився з 0,848 у 2022 році до 0,804 у 2024 році, що становить зниження на 5,2%. Відповідно, коефіцієнт залежності від трансфертів зріс з 0,133 до 0,196, демонструючи посилення фінансової залежності від державного бюджету на 47,4%.

Таблиця 2.12 – Показники фінансової автономії та залежності Дніпровської міської територіальної громади від міжбюджетних трансфертів у 2022-2024 роках

Показник	2022	2023	2024	Зміна 2024/2022
Коефіцієнт фінансової автономії	0,848	0,828	0,804	-0,044
Коефіцієнт залежності від трансфертів	0,133	0,114	0,196	0,063
Індекс фіскальної децентралізації	0,715	0,692	0,608	-0,107
Коефіцієнт бюджетної забезпеченості	1,203	0,979	1,026	-0,177
Рівень фінансової незалежності, %	84,8	82,8	80,4	-4,4

Індекс фіскальної децентралізації, що характеризує реальну спроможність громади фінансувати свої видатки за рахунок власних джерел, демонструє негативну динаміку. Його значення знизилося з 0,715 до 0,608, що свідчить про зростаючу залежність від зовнішнього фінансування. Коефіцієнт бюджетної забезпеченості, що відображає здатність бюджету покривати видатки за рахунок доходів, скоротився з 1,203 до 1,026, хоча залишається вище критичного рівня 1,0.

Аналіз динаміки профіциту та дефіциту бюджету у розрахунку на одного мешканця дозволяє оцінити зміни у фінансовому забезпеченні населення (табл. 2.13). У 2022 році профіцит становив 3114 грн на одного мешканця, що свідчило про значні фінансові резерви громади. У 2023 році цей показник став від'ємним і становив -461 грн на особу, що відображало критичну ситуацію з бюджетною збалансованістю. У 2024 році профіцит відновився до рівня 583 грн на особу, що, проте, значно нижче рівня 2022 року.

Структурний аналіз залежності від окремих видів трансфертів виявляє зміну пріоритетів державної підтримки. Якщо у 2022 році домінувала залежність від освітньої субвенції 71,6% від загального обсягу трансфертів, то у 2024 році її частка знизилася до 44,8%. Натомість зросла роль інших субвенцій з 14,7% до 29,1% та додаткової дотації з 0,6% до 14,2%, що свідчить про диверсифікацію каналів державної підтримки та адаптацію до воєнних потреб.

Таблиця 2.13 – Аналіз динаміки залежності від міжбюджетних трансфертів

Показник	2022	2023	2024
Загальна сума трансфертів, млн грн	2441,9	2477,9	4473,8
Темп росту трансфертів до 2022 р., %	100,0	101,5	183,2
Частка у загальних доходах, %	13,3	11,4	19,6
Трансферти на 1 жителя, грн	2458	2495	4503
Залежність від освітньої субвенції, %	71,6	70,9	44,8
Залежність від медичної субвенції, %	13,0	12,8	12,0
Залежність від інших субвенцій, %	14,7	14,5	29,1

Оцінка фінансової стійкості бюджету здійснюється через систему спеціалізованих коефіцієнтів (табл. 2.14, рис. 2.6).

Таблиця 2.14 – Коефіцієнти фінансової стійкості бюджету Дніпровської міської територіальної громади

Показник стійкості	2022	2023	2024	Нормативне значення
Коефіцієнт покриття видатків власними доходами	1,020	0,811	0,825	>0,9
Коефіцієнт фінансової стабільності	0,848	0,828	0,804	>0,8
Індекс бюджетної рівноваги	1,203	0,979	1,026	>1,0
Коефіцієнт фіскального ризику	0,133	0,172	0,196	<0,2
Показник фінансової стійкості	0,893	0,659	0,829	>0,8

Коефіцієнт покриття видатків власними доходами знизився з 1,020 у 2022 році до 0,825 у 2024 році, що вказує на неспроможність громади повністю

забезпечувати свої видатки за рахунок власних джерел без державних трансфертів. Коефіцієнт фінансової стабільності зменшився з 0,848 до 0,804, що все ж таки перевищує критичний рівень 0,8 та свідчить про збереження базової фінансової стійкості.

Індекс бюджетної рівноваги відновився у 2024 році до рівня 1,026 після критичного зниження до 0,979 у 2023 році, що свідчить про відновлення збалансованості бюджету. Проте коефіцієнт фіскального ризику зріс з 0,133 до 0,196, наближаючись до критичного порогу 0,2, що вказує на підвищення ризиків фіскальної нестабільності. Показник фінансової стійкості знизився з 0,893 до 0,829, що відображає зменшення здатності бюджету протистояти зовнішнім шокам, хоча і залишається на прийнятному рівні.

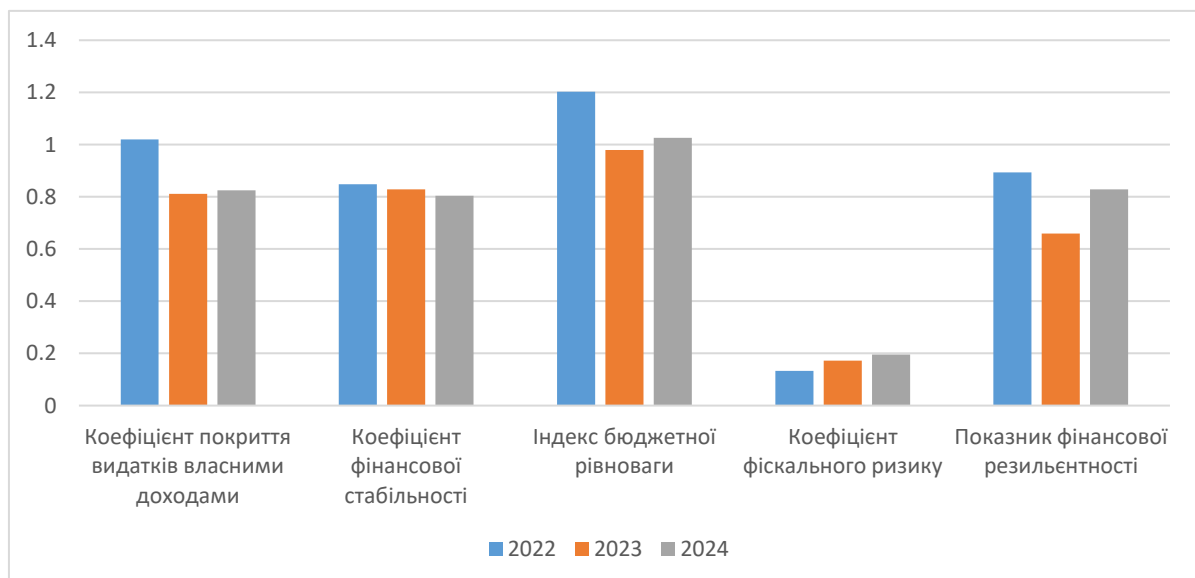

Рис. 2.6 – Комплексна оцінка збалансованості бюджету м. Дніпро

Комплексна оцінка збалансованості бюджету та залежності від міжбюджетних трансфертів свідчить про амбівалентні тенденції у фінансовому стані Дніпровської міської територіальної громади. З одного боку, громада демонструє здатність до мобілізації достатніх фінансових ресурсів та відновлення збалансованості бюджету після кризового 2023 року. З іншого боку, спостерігається стійке зниження фінансової автономії, зростання залежності від державних трансфертів та підвищення фіскальних ризиків. Ці тенденції вимагають розробки стратегічних заходів щодо диверсифікації дохідної бази,

підвищення ефективності використання власних ресурсів та зміцнення фінансової незалежності громади у довгостроковій перспективі.

Висновки до розділу 2

Комплексний аналіз стану та ефективності використання фінансових ресурсів місцевого бюджету м. Дніпро у 2022–2024 роках дозволяє сформулювати наступні ключові висновки.

Загальна динаміка бюджетних показників демонструє значне зростання обсягів фінансових ресурсів при трансформації їх структури під впливом воєнного стану.

Доходи бюджету зросли на 24,7% з 18,35 млрд грн у 2022 році до 22,88 млрд грн у 2024 році, тоді як видатки збільшилися на 46,2% до 22,30 млрд грн. Ця диспропорція свідчить про адаптацію бюджетної політики до потреб воєнного часу та переорієнтацію фінансових потоків на пріоритетні напрями забезпечення життєдіяльності міста.

Структурні зміни у формуванні доходів характеризуються зниженням фінансової автономії громади при збереженні загальної стабільності дохідної бази.

Частка власних доходів скоротилася з 86,7% до 80,4%, а частка трансфертів зросла з 13,3% до 19,6%, що відображає посилення ролі державної підтримки в умовах кризи. Водночас податкові надходження залишаються основним джерелом доходів, забезпечуючи 78,0% загальних надходжень у 2024 році, що свідчить про збереження економічного потенціалу міста.

Трансформація видаткової політики демонструє чітку переорієнтацію на забезпечення критичних потреб воєнного часу при збереженні соціальних гарантій населенню.

Найбільше зростання продемонстрували видатки на житлово-комунальне господарство 91,7%, громадський порядок та безпеку 57,6%, що відображає пріоритетність підтримки інфраструктури та забезпечення безпеки.

Освіта зберегла своє провідне місце у структурі видатків 25,9%, що свідчить про збалансованість соціальної політики навіть в умовах обмеженості ресурсів.

Ефективність використання фінансових ресурсів у ключових сферах характеризується диференційованими показниками залежно від специфіки галузі та викликів воєнного стану.

Найвищу ефективність демонструють оборонні видатки та освіта, що підтверджує правильність пріоритизації цих напрямів. Житлово-комунальне господарство має найнижчий рейтинг ефективності) через об'єктивну складність управління інфраструктурними активами в умовах постійних пошкоджень, проте забезпечує критично важливі послуги для населення.

Вплив економічної невизначеності та воєнного стану на бюджетний процес виявився найбільш критичним у 2023 році, коли сформувався дефіцит 458,3 млн грн внаслідок різкого зростання видатків на 45,9% при обмеженому зростанні доходів.

У 2024 році вдалося відновити збалансованість бюджету з профіцитом 578,8 млн грн завдяки стабілізації доходів та оптимізації видатків. Це свідчить про адаптивність системи управління фінансовими ресурсами до кризових умов.

Фінансова стійкість і збалансованість бюджету Дніпра продемонстрували високу стійкість до зовнішніх шоків. Рівень виконання доходів становив 96,7%, а видатків – 95,6% у 2024 році, що вказує на ефективність бюджетного планування.

Доходи та видатки на одного жителя зросли відповідно до 23,04 тис. грн та 22,45 тис. грн, що забезпечило збереження рівня публічних послуг навіть в умовах воєнного стану.

Адаптивні механізми управління показали свою ефективність у забезпеченні функціонування міста в екстремальних умовах.

Впровадження оперативного перерозподілу коштів, диверсифікація джерел фінансування, посилення ролі міжбюджетних трансфертів та концентрація ресурсів на пріоритетних напрямках дозволили зберегти фінансову

стабільність громади та продовжити виконання основних функцій місцевого самоврядування.

Загалом, аналіз засвідчує успішну адаптацію системи управління фінансовими ресурсами м. Дніпро до умов воєнного стану при збереженні основних соціальних гарантій та забезпеченні критично важливих потреб громади. Проте зростання залежності від зовнішнього фінансування та погіршення показників фінансової автономії вимагають розробки стратегії відновлення фінансової самостійності у післявоєнний період.

РОЗДІЛ 3

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

3.1. Виявлення проблем та факторів впливу на ефективність управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів

Ефективність управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів визначається комплексом взаємопов'язаних факторів, які формують складну систему факторів бюджетної політики територіальних громад. Дослідження практики управління фінансовими ресурсами Дніпровської міської територіальної громади у 2022–2024 роках дозволяє виявити системні проблеми та ідентифікувати фактори, що справляють вплив на результативність бюджетного процесу в умовах економічної нестабільності та воєнного стану.

За результатами дослідження бюджетної звітності та фінансових показників Дніпровської громади, проблеми можуть бути згруповані за основними напрямками:

- дохідна база,
- видаткова політика,
- міжбюджетні відносини,
- інституційні аспекти,
- методологічні обмеження,
- організаційні недоліки.

Кожна з цих груп характеризується специфічним набором проявів, різним рівнем впливу на фінансову стійкість громади та неоднаковою складністю усунення.

Проблеми формування дохідної бази місцевих бюджетів посідають чільне місце серед факторів, що обмежують фінансову автономію територіальних громад (табл. 3.1). Критично високою є залежність бюджету м. Дніпра від податку на доходи фізичних осіб, частка якого у власних доходах становить 58–

62%, що створює значні ризики нестабільності надходжень у разі економічних шоків. За даними звітності, у 2023 році внаслідок скорочення зайнятості населення та масової трудової міграції надходження ПДФО скоротилися на 8,3% порівняно з плановими показниками, що призвело до недоотримання 485,7 млн грн власних доходів [37].

Таблиця 3.1 – Систематизація проблем управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів

Група проблем	Конкретні проблеми	Вплив на м. Дніпро	Рівень ризику 1-10
Доходна база	Висока залежність від ПДФО (58-62%); тінізація економіки; нестабільність надходжень	Критичний	9
Видаткова політика	Зростання захищених видатків до 72,5%; обмеженість бюджету розвитку; неефективний розподіл	Високий	8
Міжбюджетні відносини	Зростання залежності від трансфертів з 13,3% до 19,6%; непередбачуваність обсягів	Високий	7
Інституційні	Відсутність резервних фондів достатнього обсягу; слабкість системи фінансового моніторингу	Середній	6
Методологічні	Недосконалість оцінки фіскальних ризиків; відсутність стрес-тестування	Високий	7
Організаційні	Низька координація між підрозділами; брак кваліфікованих кадрів; повільна цифровізація	Середній	5

Тінізація економічної діяльності залишається суттєвою перешкодою для нарощування доходної бази місцевих бюджетів. За оцінками експертів, рівень тіньової економіки в Україні у 2024 році становить близько 31–34% ВВП, що призводить до щорічного недоотримання місцевими бюджетами 15–18% потенційних податкових надходжень. Для Дніпровської громади це означає втрату близько 350–420 млн грн щорічно, які могли б бути спрямовані на розвиток інфраструктури та соціальні програми [37].

Нестабільність та непередбачуваність надходжень власних доходів ускладнює процес бюджетного планування та знижує ефективність використання фінансових ресурсів. Коефіцієнт варіації податкових надходжень за період 2022–2024 років становить 18,7%, що значно перевищує допустимий рівень 10%, рекомендований для стабільного бюджетного процесу. Це

призводить до необхідності формування завищених резервів та обмежує маневреність у фінансовій політиці громади.

Проблеми видаткової політики пов'язані насамперед із зростанням частки захищених видатків, які у 2024 році досягли 72,5% від загального обсягу видатків бюджету. Обмеженість бюджету розвитку є критичною проблемою для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності громади. У 2024 році обсяг капітальних видатків становив 2,95 млрд грн, або 13,2% від загальних видатків, що є недостатнім для модернізації інфраструктури та впровадження інноваційних проектів. Порівняно з 2022 роком частка капітальних видатків скоротилася на 2,8 %, що відображає переорієнтацію коштів на поточні потреби та заходи безпеки в умовах війни.

Неефективність розподілу видатків проявляється у дублюванні функцій різними департаментами, недостатній координації між виконавчими органами та відсутності чіткої системи оцінки результативності бюджетних програм. За оцінками, від 8% до 12% видатків спрямовуються на функції, які можуть бути оптимізовані або передані на аутсорсинг, що становить потенційну економію 1,78–2,68 млрд грн щорічно.

Проблеми міжбюджетних відносин характеризуються зростанням залежності від державних трансфертів з 13,3% у 2022 році до 19,6% у 2024 році, що відображає зниження фінансової автономії громади. Абсолютний обсяг трансфертів збільшився на 83,2%, досягнувши 4,47 млрд грн, при цьому структура трансфертів суттєво змінилася. Якщо у 2022 році освітня субвенція становила 71,6% від загального обсягу трансфертів, то у 2024 році її частка знизилася до 44,8% внаслідок зростання інших субвенцій до 29,1% та додаткової дотації до 14,2%.

Непередбачуваність обсягів міжбюджетних трансфертів створює додаткові ризики для бюджетного планування. Відхилення фактичних надходжень трансфертів від планових у 2023 році становило -12,8%, а у 2024 році 8,5%, що ускладнює формування реалістичних прогнозів та підвищує ймовірність касових розривів. Особливо критичною є ситуація з цільовими

субвенціями, обсяги яких часто затверджуються з істотними затримками або переглядаються протягом бюджетного року.

Інституційні проблеми пов'язані з недостатністю резервних механізмів для пом'якшення фінансових шоків. Резервний фонд бюджету Дніпра у 2024 році становив лише 0,85% від видатків загального фонду, що є недостатнім для покриття непередбачених видатків в умовах високої невизначеності. Для порівняння, міжнародна практика рекомендує формувати резерви на рівні 3–5% від річних видатків для забезпечення фінансової стійкості.

Система фінансового моніторингу та контролю в громаді характеризується обмеженою спроможністю до оперативного виявлення та реагування на ризики. Відсутність автоматизованих систем моніторингу касових залишків, недостатня інтеграція між бухгалтерськими системами різних департаментів та обмежена аналітична спроможність призводять до затримок у виявленні відхилень від планових показників на 15–25 днів, що знижує ефективність управлінських рішень.

Методологічні обмеження проявляються у недосконалому системі оцінки фіскальних ризиків. Відсутність стрес-тестування бюджету на стійкість до різних сценаріїв економічного розвитку призводить до неготовності до непередбачуваних ситуацій. Обмеженість середньострокового бюджетного планування знижує ефективність управління видатками та ускладнює узгодження поточних рішень із стратегічними цілями розвитку громади.

Організаційні проблеми пов'язані з недостатньою координацією між структурними підрозділами міської ради. Розподіл функцій між департаментом фінансів, департаментом економічного розвитку та галузевими департаментами не завжди є чітким, що призводить до дублювання функцій та зниження оперативності прийняття рішень. Середній термін узгодження фінансових рішень між підрозділами становить 12–18 робочих днів, що є надмірним в умовах динамічного зовнішнього середовища.

Повільна цифровізація бюджетних процесів залишається серйозним бар'єром для підвищення ефективності управління. Станом на 2024 рік лише 58% бюджетних процедур у Дніпровській громаді автоматизовані, тоді як міжнародні

стандарти рекомендують рівень не нижче 85% [37]. Відсутність інтегрованої інформаційної системи управління бюджетом призводить до дублювання введення даних, підвищення ймовірності помилок та збільшення часу на підготовку звітності.

Кількісна оцінка втрат від неефективного управління фінансовими ресурсами свідчить про значні резерви підвищення результативності бюджетної політики (табл. 3.2).

Таблиця 3.2 – Кількісна оцінка втрат від неефективного управління фінансовими ресурсами

Напрямок втрат	2022 млн грн	2023 млн грн	2024 млн грн	Частка від доходів 2024 (%)	Сукупні втрати 2022-2024	CAGR (%)
Недоотримання власних доходів	245,3	485,7	358,2	1,6	1089,2	20,8
Втрати від неефективних видатків	189,5	312,8	267,4	1,2	769,7	18,8
Втрати від касових розривів	45,2	125,4	78,6	0,3	249,2	31,9
Втрати від курсових різниць	28,7	89,5	52,3	0,2	170,5	35,0
Упущена вигода від незалучених інвестицій	856,3	1247,5	985,7	4,3	3089,5	7,3
Втрати від аварійних ситуацій	425,8	682,3	523,9	2,3	1632,0	10,9
Разом	1790,8	2943,2	2266,1	9,9	7000,1	12,5

Сукупні втрати за період 2022–2024 років оцінюються в 7,0 млрд грн, що становить 9,9% від доходів бюджету 2024 року. Найбільші втрати пов'язані з упущеною вигодою від незалучених інвестицій 3,09 млрд грн за три роки, що відображає обмежену спроможність громади до залучення альтернативних джерел фінансування, таких як муніципальні облігації, кредити міжнародних фінансових організацій та державно-приватне партнерство [37].

Недоотримання власних доходів внаслідок тінізації економіки, неефективного адміністрування податків та пільгового режиму оподаткування оцінюється в 1,09 млрд грн за три роки. Середньорічні темпи зростання цих втрат

становлять 20,8%, що вказує на поглиблення проблеми та необхідність термінових заходів щодо її усунення. Особливо критичною є ситуація з адмініструванням плати за землю, де рівень збирання становить лише 67,3% від потенційного обсягу надходжень.

Втрати від неефективних видатків, що включають дублювання функцій, перевитрати на закупівлі та утримання зайвих потужностей, оцінюються в 769,7 млн грн за період 2022–2024 років. Це становить в середньому 1,2% від щорічних видатків, що є суттєвою величиною в умовах обмеженості фінансових ресурсів. Впровадження програмно-цільового методу бюджетування та посилення фінансового контролю могли б знизити ці втрати на 40–50% [37].

Касові розриви, що виникають внаслідок несинхронізованості надходжень доходів та здійснення видатків, призвели до втрат 249,2 млн грн протягом трьох років. Ці втрати включають вартість короткострокових запозичень для покриття тимчасових дефіцитів ліквідності, штрафи за несвоєчасні платежі та упущену вигоду від нераціонального розміщення тимчасово вільних коштів. Середньорічні темпи зростання цих втрат становлять 31,9%, що вказує на погіршення управління ліквідністю в умовах нестабільності.

Втрати від курсових різниць, пов'язані з обслуговуванням зобов'язань в іноземній валюті та імпортними закупівлями, становлять 170,5 млн грн за три роки. Хоча абсолютна величина цих втрат є відносно невеликою, темпи їх зростання 35,0% щорічно вказують на необхідність вдосконалення політики управління валютними ризиками, зокрема через використання інструментів хеджування та диверсифікацію валютної структури активів і зобов'язань.

Втрати від аварійних ситуацій на об'єктах комунальної інфраструктури, що виникають внаслідок недостатнього фінансування поточних ремонтів та модернізації, оцінюються в 1,63 млрд грн за три роки. Ці втрати включають як прямі витрати на ліквідацію наслідків аварій, так і непрямі збитки від переривання надання комунальних послуг населенню. Особливо критичною є ситуація з системами водопостачання та каналізації, де знос основних фондів перевищує 65% [37].

Матриця проблем за критеріями впливу та пріоритетності усунення дозволяє визначити першочергові напрями удосконалення системи управління фінансовими ресурсами (табл. 3.3).

Таблиця 3.3 – Матриця проблем за критеріями впливу та пріоритетності усунення

Проблема	Ймовірність реалізації, %	Потенційні втрати, млн грн	Швидкість реагування, дн.	Пріоритет усунення	Інтегральний індекс ризику
Висока залежність від ПДФО	85	1250	180	1	1,06
Зростання захищених видатків	90	980	90	2	0,88
Залежність від трансфертів	75	856	60	3	0,64
Дефіцит бюджету розвитку	80	1450	120	2	1,16
Відсутність резервних фондів	65	425	30	4	0,28
Недосконалість СБП	70	320	150	3	0,22
Низька цифровізація	60	285	240	5	0,17
Брак кваліфікованих кадрів	55	195	360	4	0,11

Найвищий інтегральний індекс ризику мають дефіцит бюджету розвитку 1,16 та висока залежність від ПДФО 1,06, що вказує на критичну необхідність диверсифікації дохідної бази та збільшення капітальних інвестицій.

Інтегральний індекс ризику розраховується за формулою:

$$IIR = \frac{P \times L}{100} \quad (3.1)$$

де P – ймовірність реалізації ризику (%);

L – потенційні втрати (млн грн).

Ймовірність реалізації проблеми зростання захищених видатків оцінюється найвищою 90%, що пов'язано з об'єктивними зобов'язаннями громади щодо фінансування соціальної сфери. Проте потенційні втрати від цієї

проблеми є дещо меншими 980 млн грн, оскільки захищені видатки переважно спрямовуються на соціально значущі цілі, хоча і обмежують маневреність бюджетної політики

Швидкість реагування на проблеми варіюється від 30 днів для відсутності резервних фондів до 360 днів. Це відображає різну складність та терміновість заходів щодо усунення виявлених проблем.

Короткострокові заходи можуть включати створення резервних фондів та оптимізацію касового планування, тоді як довгострокові стратегії передбачають розвиток кадрового потенціалу та масштабну цифровізацію бюджетних процесів.

Пріоритезація усунення проблем здійснюється з урахуванням інтегрального індексу ризику, можливостей швидкого впровадження заходів та наявності ресурсів для їх реалізації. Найвищий пріоритет мають проблеми дохідної бази та бюджету розвитку, які безпосередньо впливають на фінансову автономію та довгострокову конкурентоспроможність громади.

Систематизація факторів впливу на ефективність управління фінансовими ресурсами дозволяє виділити п'ять основних груп: зовнішні макроекономічні, зовнішні політичні, внутрішні фінансові, внутрішні управлінські та внутрішні інфраструктурні фактори (табл. 3.4).

Кожна група характеризується специфічним характером впливу, різною силою впливу та неоднаковою можливістю контролю з боку органів місцевого самоврядування.

Зовнішні макроекономічні фактори справляють значний негативний вплив на ефективність управління (сила впливу 85%), проте можливості їх контролю є обмеженими. Інфляція, що у 2022 році досягла 26,6%, призвела до знецінення реальної вартості бюджетних доходів та збільшення номінальних видатків на закупівлю товарів і послуг.

Девальвація гривні з 29,25 грн/дол. у січні 2022 року до 41,50 грн/дол. у грудні 2024 року підвищила вартість імпорتنих закупівель та обслуговування валютних зобов'язань [37].

Таблиця 3.4 – Фактори впливу на ефективність управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів

Група факторів	Конкретні фактори	Характер впливу	Сила впливу, %	Можливість контролю
Зовнішні макроекономічні	Інфляція 26,6% у 2022; девальвація; ВВП; процентні ставки	Негативний	85	Низька
Зовнішні політичні	Воєнний стан; адміністративні обмеження; зміни законодавства	Негативний	95	Відсутня
Внутрішні фінансові	Структура доходів; боргове навантаження; ліквідність; резерви	Амбівалентний	70	Висока
Внутрішні управлінські	Компетенція кадрів; якість планування; швидкість прийняття рішень	Позитивний	60	Висока
Внутрішні інфраструктурні	Стан об'єктів; енергозабезпечення; транспортна доступність	Негативний	75	Середня

Зовнішні політичні фактори, пов'язані насамперед з воєнним станом, мають найвищу силу впливу 95% при повній відсутності можливості контролю з боку місцевої влади. Воєнний стан призвів до введення низки адміністративних обмежень, зокрема спрощеного порядку здійснення закупівель, обмеження публічності окремих фінансових операцій та зміни механізмів міжбюджетного регулювання. Зміни законодавства, що відбувалися протягом 2022–2024 років, часто були непередбачуваними та вимагали оперативної адаптації бюджетного процесу.

Внутрішні фінансові фактори характеризуються суперечливим характером впливу 70% при високій можливості контролю з боку громади. Структура доходів, боргове навантаження, рівень ліквідності та обсяг резервів є факторами, на які органи місцевого самоврядування можуть активно впливати через зміну фіскальної політики, оптимізацію запозичень та раціональне управління активами. Боргове навантаження Дніпровської громади станом на кінець 2024 року залишається низьким, менше 5% від доходів, що створює потенціал для залучення додаткових запозичень на розвиток.

Внутрішні управлінські фактори мають позитивний характер впливу сила 60% при високій можливості контролю. Компетенція кадрів, якість бюджетного

планування та швидкість прийняття управлінських рішень є факторами, що можуть бути покращені через інвестиції в людський капітал, впровадження сучасних методів управління та оптимізацію організаційних процедур. Підвищення кваліфікації працівників фінансових департаментів, запровадження системи мотивації на основі KPI та делегування повноважень можуть суттєво підвищити ефективність управління.

Внутрішні інфраструктурні фактори справляють негативний вплив, сила 75%, при середній можливості контролю. Стан об'єктів комунальної інфраструктури, надійність енергозабезпечення та транспортна доступність значною мірою визначаються історичними обставинами та потребують значних капітальних інвестицій для поліпшення. Проте через реалізацію цільових програм модернізації, залучення грантових коштів та використання механізмів державно-приватного партнерства громада може поступово знижувати негативний вплив цих факторів [37].

Ідентифікація та систематизація проблем управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів дозволяє сформулювати основу для розробки цільових заходів щодо підвищення ефективності бюджетного процесу. Багатовимірність виявлених проблем вимагає комплексного підходу до їх вирішення, що поєднує короткострокові заходи оптимізації поточних процесів із довгостроковими стратегічними ініціативами трансформації системи управління фінансовими ресурсами.

3.2. Розробка концептуальної моделі антикризового управління місцевими фінансами

Формування концептуальної моделі антикризового управління місцевими фінансами є комплексним науково-методичним завданням, що передбачає інтеграцію теоретичних засад фінансового менеджменту, економіко-математичного моделювання та практичних інструментів бюджетного планування. Концептуальна модель має забезпечити органи місцевого самоврядування дієвим інструментарієм для превентивної ідентифікації ризиків,

оптимізації розподілу фінансових ресурсів та підвищення стійкості бюджетної системи в умовах структурної невизначеності.

Методологічною основою розробленої концептуальної моделі є поєднання системного, процесного та ситуаційного підходів до управління фінансовими ресурсами територіальних громад. Системний підхід забезпечує комплексне розуміння взаємозв'язків між елементами бюджетної системи, процесний підхід фокусується на оптимізації послідовності управлінських дій, а ситуаційний підхід дозволяє адаптувати управлінські рішення до специфіки конкретних умов функціонування громади.

Концептуальна модель базується на шести фундаментальних принципах антикризового управління, що визначають логіку побудови системи та вибір конкретних інструментів реалізації (табл. 3.5). Превентивність як ключовий принцип передбачає завчасну ідентифікацію потенційних загроз фінансовій стійкості та формування механізмів запобігання кризовим ситуаціям. Реалізація цього принципу здійснюється через систему моніторингу індикаторів раннього попередження, сценарне планування бюджетних процесів та регулярне стрес-тестування фінансової системи громади на стійкість до різноманітних шоків [38].

Принцип адаптивності забезпечує здатність бюджетної системи оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища та коригувати стратегічні пріоритети відповідно до нових викликів. Інструментами реалізації цього принципу є формування гнучких бюджетів з можливістю швидкого перерозподілу коштів між програмами, створення резервних механізмів для покриття непередбачуваних видатків та впровадження процедур оперативного прийняття управлінських рішень в умовах обмеженого часу. [38]

Резильєнтність як спроможність до швидкого відновлення після шоківих подій з мінімальними фінансовими втратами реалізується через диверсифікацію джерел доходів, формування достатніх фінансових резервів та використання інструментів страхування фіскальних ризиків. Аналіз бюджету Дніпровської громади виявив недостатній рівень резильєнтності, про що свідчить високий індекс концентрації доходів, індекс Херфіндаля-Хіршмана 0,342 при

рекомендованому рівні менше 0,30 та обмежений обсяг резервних фондів 0,85% від видатків при рекомендованому 3-5%.

Таблиця 3.5 – Принципи антикризового управління місцевими фінансами

Принцип	Зміст принципу	Інструменти реалізації
Превентивність	Завчасна ідентифікація ризиків та формування механізмів запобігання кризовим ситуаціям	Моніторинг індикаторів; сценарне планування; стрес-тестування
Адаптивність	Здатність оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища та коригувати стратегію	Гнучкі бюджети; швидкі процедури перерозподілу; резервні механізми
Резильєнтність	Спроможність до швидкого відновлення після шоківих подій з мінімальними втратами	Диверсифікація доходів; достатні резерви; страхування ризиків
Прозорість	Відкритість інформації про фінансовий стан та рішення для всіх стейкхолдерів	Відкритий бюджет; публічні звіти; громадський контроль
Системність	Комплексний підхід до управління з урахуванням взаємозв'язку всіх елементів	Інтегровані ІТ-системи; координаційні механізми; єдина методологія
Ефективність	Досягнення максимального результату при оптимальному використанні ресурсів	Програмно-цільовий метод; оцінка результативності; оптимізація витрат

Прозорість фінансового управління забезпечує довіру громадськості до органів місцевого самоврядування та створює передумови для ефективного громадського контролю за використанням бюджетних коштів. Реалізація цього принципу передбачає публікацію детальної інформації про бюджет у відкритих форматах, регулярне звітування про виконання бюджетних програм та залучення громадян до процесу бюджетного планування через механізми партисипаторного бюджетування.

Системність управління передбачає комплексний підхід до формування та реалізації фінансової політики з урахуванням взаємозв'язків між усіма елементами бюджетної системи. Це вимагає впровадження інтегрованих інформаційних систем, створення координаційних механізмів між різними структурними підрозділами та застосування єдиної методології оцінки ефективності бюджетних програм.

Ефективність як принцип орієнтує на досягнення максимального соціально-економічного результату при оптимальному використанні наявних фінансових ресурсів. Реалізація цього принципу здійснюється через

впровадження програмно-цільового методу бюджетування, систематичну оцінку результативності бюджетних програм за встановленими КРІ та постійну оптимізацію бюджетних видатків на основі аналізу ефективності різних способів досягнення цільових показників.

Структура концептуальної моделі антикризового управління місцевими фінансами включає п'ять взаємопов'язаних блоків: діагностичний, прогностичний, оптимізаційний, управлінський та моніторинговий. Кожен блок виконує специфічні функції та використовує відповідний інструментарій для забезпечення комплексного підходу до управління фінансовими ресурсами в умовах невизначеності (табл. 3.6).

Діагностичний блок концептуальної моделі призначений для всебічної оцінки поточного фінансового стану територіальної громади, систематичної ідентифікації потенційних ризиків та своєчасного виявлення проблемних аспектів управління.

Основними інструментами діагностики є комплексний фінансовий аналіз показників бюджету, SWOT-аналіз сильних і слабких сторін фінансової системи громади та побудова матриці фіскальних ризиків з оцінкою ймовірності їх реалізації та потенційного впливу на бюджет.

Діагностичний блок включає розрахунок системи індикаторів фінансової стійкості, серед яких ключовими є коефіцієнт фінансової автономії, індекс фіскальної децентралізації, коефіцієнт збалансованості бюджету та показник диверсифікації доходів через індекс Херфіндаля-Хіршмана.

Прогностичний блок забезпечує розробку альтернативних сценаріїв розвитку бюджетної ситуації на середньострокову перспективу, формування прогнозів доходів та видатків бюджету за різними сценаріями та оцінку впливу управлінських рішень на ключові фінансові показники. Інструментарій цього блоку включає економетричні моделі прогнозування доходів, стрес-тестування бюджету на стійкість до екстремальних подій та моделювання методом Монте-Карло для оцінки ймовірнісних розподілів фінансових результатів.

Таблиця 3.6 – Структурні компоненти концептуальної моделі антикризового управління

Блок моделі	Функції	Ключові інструменти	Часовий горизонт
Діагностичний	Оцінка фінансового стану; ідентифікація ризиків; виявлення проблем	Фінансовий аналіз; SWOT; матриця ризиків	Поточний стан
Прогностичний	Сценарне моделювання; прогноз доходів/видатків; оцінка впливу рішень	Економетричні моделі; стрес-тести; Monte-Carlo	1-3 роки
Оптимізаційний	Розподіл ресурсів; мінімізація ризиків; максимізація ефективності	Лінійне програмування; теорія ігор; багатокритеріальна оптимізація	1-5 років
Управлінський	Прийняття рішень; розробка заходів; координація виконання	Програмно-цільовий метод; проектне управління; дорожні карти	Оперативний/тактичний
Моніторинговий	Відстеження показників; контроль виконання; коригування стратегії	Dashboard; KPI; системи раннього попередження	Постійно

Оптимізаційний блок концептуальної моделі є центральним елементом системи антикризового управління та призначений для науково обґрунтованого розподілу обмежених фінансових ресурсів між альтернативними напрямками використання з метою максимізації інтегрального показника ефективності бюджету при дотриманні системи обмежень. Математичною основою цього блоку є задача багатокритеріальної оптимізації, що формалізується через систему рівнянь та нерівностей.

Економіко-математична модель оптимізації розподілу фінансових ресурсів місцевого бюджету включає цільову функцію, змінні рішення та систему обмежень. Цільова функція спрямована на максимізацію інтегрального показника ефективності бюджету Z , що агрегує три ключові виміри результативності управління: економічну ефективність E , фінансову стійкість R та соціальну справедливість S .

Математична форма цільової функції:

$$Z = \omega_E E + \omega_R R + \omega_S S \rightarrow \max \quad (3.2)$$

де w_E, w_R, w_S – вагові коефіцієнти важливості відповідних компонентів ($w_E + w_R + w_S = 1$).

Вагові коефіцієнти встановлюються на основі пріоритетів громади:

$w_E = 0,40$ – вага економічної ефективності

$w_R = 0,35$ – вага фінансової стійкості

$w_S = 0,25$ – вага соціальної справедливості

Економічна ефективність E визначається як нормалізована сума відношень результатів бюджетних програм до витрачених ресурсів:

$$E = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{O_i}{Y_i} \quad (3.3)$$

де O_i – досягнутий результат i -ї бюджетної програми (у натуральних або вартісних показниках);

Y_i – видатки на i -ту програму;

n – кількість бюджетних програм.

Фінансова стійкість R характеризує здатність бюджету протистояти шокам і розраховується за формулою:

$$R = \alpha_1 \times K_{fa} + \alpha_2 \times (1 - HHI) + \alpha_3 \times \frac{Res}{Y_{total}} + \alpha_4 \times L \quad (3.4)$$

де K_{fa} – коефіцієнт фінансової автономії;

HHI – індекс Херфіндаля-Хіршмана для доходів;

Res – обсяг резервного фонду;

Y_{total} – загальні видатки;

L – коефіцієнт ліквідності;

$\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \alpha_4$ – вагові коефіцієнти ($\sum \alpha_i = 1$).

Соціальна справедливість S оцінює рівномірність доступу до бюджетних послуг та адекватність фінансування соціальних програм:

$$S = \beta_1 \times \frac{Y_{social}}{Y_{total}} + \beta_2 \times (1 - Gini) + \beta_3 \times C_{min} \quad (3.5)$$

де Y_{social} – видатки на соціальні програми;
 $Gini$ – коефіцієнт Джині для доступу до послуг;
 C_{min} – частка населення, що отримує мінімальний пакет соціальних послуг;
 $\beta_1, \beta_2, \beta_3$ – вагові коефіцієнти.

Змінні рішення моделі включають обсяги доходів за окремими джерелами X_i (де $i=1,2,\dots,m$ – види податків та інших надходжень) та видатки за напрямками Y_j (де $j=1,2,\dots,n$ – функціональна класифікація видатків). Усі змінні є невід'ємними:

$$\begin{aligned} X_i &\geq 0, \quad i=1,2,\dots,m \\ Y_j &\geq 0, \quad j=1,2,\dots,n \end{aligned} \quad (3.6)$$

Система обмежень моделі забезпечує реалістичність оптимального рішення та його відповідність законодавчим нормам і фінансовим можливостям громади. Обмеження доходів визначають допустимі коридори надходжень за окремими джерелами з урахуванням податкової бази, граничних ставок та прогнозних параметрів економічного розвитку:

$$X_{imin} \leq X_i \leq X_{imax}, \quad i=1,2,\dots,m \quad (3.7)$$

Для основних податкових надходжень мінімальні та максимальні значення визначаються на основі песимістичного та оптимістичного сценаріїв розвитку.

Обмеження видатків відображають як законодавчо встановлені нормативи фінансування захищених статей (освіта, охорона здоров'я, соціальний захист), так і мінімально необхідні обсяги видатків для забезпечення функціонування громади:

$$Y_{jmin} \leq Y_j \leq Y_{jmax}, \quad j=1,2,\dots,n \quad (3.6)$$

Для захищених видатків мінімальні значення визначаються відповідно до державних соціальних стандартів та нормативів.

Обмеження балансу забезпечує рівність загальних доходів та видатків з урахуванням допустимого рівня профіциту або дефіциту:

$$\sum_{i=1}^m X_i - \sum_{j=1}^n Y_j = B \quad (3.7)$$

$$|B| \leq B_{\max}$$

де B – профіцит (якщо $B > 0$) або дефіцит (якщо $B < 0$) бюджету;

$B_{\max}$ – максимально допустимий абсолютний рівень дисбалансу. Згідно з міжнародною практикою, дефіцит місцевого бюджету не повинен перевищувати 3% від доходів.

Обмеження ризиків гарантують фінансову стійкість бюджету через диверсифікацію доходів та підтримання достатнього рівня ліквідності:

$$HHI = \sum_{i=1}^m \left(\frac{X_i}{\sum X_i} \right)^2 \leq HHI_{\max} \quad (3.8)$$

$$\frac{Res}{\sum Y_j} \geq r_{\min}$$

де $HHI_{\max} = 0,28$ – максимально допустимий рівень концентрації доходів;

$r_{\min} = 0,03$ – мінімальна частка резервного фонду у видатках.

Розроблена економіко-математична модель забезпечує комплексну оптимізацію розподілу фінансових ресурсів місцевого бюджету з урахуванням множини критеріїв ефективності, фінансової стійкості та соціальної справедливості при дотриманні всіх законодавчих та економічних обмежень.

Концептуальна модель антикризового управління місцевими фінансами створює методологічну основу для підвищення ефективності та стійкості бюджетної системи територіальних громад в умовах структурної невизначеності. Інтеграція діагностичного, прогностичного, оптимізаційного, управлінського та моніторингового блоків забезпечує комплексний підхід до управління

фінансовими ресурсами на всіх етапах бюджетного циклу – від планування до контролю виконання.

Практичне застосування економіко-математичної моделі оптимізації дозволить органам місцевого самоврядування приймати науково обґрунтовані рішення щодо розподілу обмежених фінансових ресурсів з урахуванням множини критеріїв ефективності та системи обмежень. Реалізація моделі вимагає адаптації до специфічних умов кожної територіальної громади через калібрування параметрів, уточнення вагових коефіцієнтів та історичних даних.

3.3. Організаційно-економічні заходи щодо підвищення фінансової стійкості місцевих бюджетів в умовах невизначеності

Забезпечення фінансової стійкості місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності та воєнного стану потребує комплексного підходу, що поєднує традиційні та інноваційні інструменти управління фінансовими ресурсами. Фінансова стійкість територіальної громади визначається як її здатність стабільно управляти фінансовими ресурсами і забезпечувати повне надання суспільних послуг мешканцям в умовах фінансово-економічних потрясінь, адаптуватися до змін, трансформуватися під впливом зовнішніх факторів за рахунок інновацій, змін поведінки та підходів до управління з використанням акумульованого ресурсного потенціалу.

Детермінантами фінансової стійкості територіальних громад, за результатами сучасних досліджень, є акумульований ресурсний потенціал, фінансова інклюзія, фінансова грамотність населення і керівництва, соціальний капітал та якість зовнішніх взаємозв'язків з державним та приватним секторами. Ці детермінанти утворюють комплексну систему, в якій кожний елемент впливає на інші через механізми зворотного зв'язку та мультиплікативних ефектів.

Науковою базою розробки організаційно-економічних заходів є інтеграція кількох теоретичних парадигм: неокласичної теорії фінансів, що акцентує на оптимізації розподілу ресурсів; інституційної економіки, яка розглядає роль правил та організацій; теорії резильєнтності, що фокусується на здатності систем

протистояти шокам; та теорії складних адаптивних систем, що дозволяє моделювати поведінку громади у непередбачуваних умовах (табл. 3.7) [39].

Таблиця 3.7 – Комплексна система рекомендацій щодо зміцнення фінансової стійкості місцевих бюджетів

Напрямок зміцнення	Заходи	Очікуваний ефект	Строки реалізації	Ризики впровадження
Диверсифікація доходів	Підвищення ставок місцевих податків; впровадження туристичного збору; оптимізація адміністрування	Зростання частки власних доходів на 15-20%	1-2 роки	Соціальна напруженість; відтік бізнесу
Муніципальні облігації	Випуск цільових облігацій під інфраструктурні проекти; отримання кредитного рейтингу	Залучення 5-10% від річного бюджету	2-3 роки	Боргове навантаження; ринкові ризики
Державно-приватне партнерство	Концесійні угоди; спільне фінансування; створення змішаних підприємств	Зниження бюджетних витрат на 20-30%	3-5 років	Контрактні ризики; політична нестабільність
Управління фіскальними ризиками	Створення резервних фондів; моніторинг ризиків; сценарне планування	Підвищення стійкості до шоків на 25-40%	1 рік	Вартість впровадження; складність управління
Цифровізація бюджетних процесів	Впровадження електронних систем; автоматизація звітності	Скорочення адміністративних витрат на 10-15%	1-2 роки	Технологічні ризики; потреба у навчанні
Партисипативне бюджетування	Залучення громадськості до розподілу бюджету; місцеві проекти	Підвищення ефективності на 5-10%	Постійно	Втрата керованості; дезорганізація

Першочерговим напрямом зміцнення фінансової стійкості є диверсифікація джерел доходів місцевих бюджетів, що передбачає зменшення залежності від обмеженої кількості податкових надходжень та розширення спектру фінансових інструментів. Теорія портфельного управління, застосована до бюджетних доходів, демонструє, що правильно структурована система джерел фінансування значно знижує коливання надходжень та підвищує передбачуваність бюджетних процесів.

Диверсифікація дохідної бази територіальних громад передбачає організацію фінансування виконання органами місцевого самоврядування покладених на них функцій за допомогою комплексу фінансових інститутів та інструментів, включаючи місцеві податки і збори, муніципальні запозичення, муніципальні кредити, бюджет розвитку та альтернативні джерела фінансування.

Таблиця 3.8 – Інструменти зміцнення дохідної бази місцевих бюджетів

Інструмент	Механізм реалізації	Потенціал надходжень	Складність впровадження	Соціальний вплив
Плата за землю	Підвищення ставок; переоцінка земель; боротьба з несплатежами	20-30% від поточних надходжень	Середня	Помірний негативний
Податок на нерухомість	Розширення бази оподаткування; актуалізація оцінки	15-25% від поточних надходжень	Висока	Значний негативний
Туристичний збір	Встановлення диференційованих ставок; цифрові платформи	5-10% від поточних надходжень	Низька	Позитивний
Екологічний податок	Розширення переліку платників; посилення контролю	10-15% від поточних надходжень	Середня	Позитивний
Паркувальний збір	Автоматизація збору; розширення зон платного паркування	3-5% від поточних надходжень	Низька	Негативний
Доходи від майна	Оптимізація використання; оренда; продаж непрофільних активів	5-15% від поточних надходжень	Середня	Нейтральний

Збільшення частки власних доходів органів місцевого самоврядування можливе за рахунок розширення переліку місцевих податків і зборів та вдосконалення їх адміністрування. Основним способом формування доходів місцевих органів влади у більшості розвинутих країн залишаються місцеві податки і збори, що становлять 60-80% від власних доходів громад.

Розвиток системи місцевих податків та зборів потребує виваженого підходу, оскільки надмірне оподаткування може призвести до відтоку мобільного капіталу та зниження економічної активності. Метою є знаходження оптимального рівня «податкового навантаження», за якого мінімізуються втрати

від економічного впливу при максимізації надходжень. Плата за землю як інструмент розширення дохідної бази є особливо актуальною для міст на периферії радіаційного забруднення та у воєнних зонах, оскільки земельні ділянки часто мають суттєво занижену оціночну вартість [40]. Процес переоцінки земель з використанням сучасних методів експертної оцінки та ГІС-технологій може збільшити надходження на 20-30%, що для Дніпра становить приблизно 142,9-213,8 млн грн щорічно.

Туристичний збір є одним з найменш політично обтяжливих інструментів розширення дохідної бази, оскільки він спрямовується на платників, що не є місцевими мешканцями, й у межах світової практики застосовується у 70% туристичних міст. Для Дніпра, враховуючи його становище як логістичного хабу та центру лікувального туризму, потенціал туристичного збору є суттєвим – від 66,6 до 150,0 млн грн щорічно.

Екологічний податок набуває особливої актуальності в контексті «зеленої трансформації» економіки та рамок ЄС. Для Дніпра розширення переліку платників екологічного податку на комунальні підприємства, будівельні компанії та виробничі об'єкти може забезпечити надходження на рівні 10-15% від поточних надходжень.

Важливим інструментом диверсифікації джерел фінансування є розвиток ринку муніципальних облігацій. Облігації місцевих позик можуть стати одним із ефективних інструментів залучення грошових коштів для потреб місцевого розвитку без переведення їх на борг перед банківськими інституціями. В Україні випуск облігацій місцевих позик здійснюється з 2003 року; загалом протягом 2003-2020 років було здійснено 88 випусків облігацій місцевих позик на загальну суму 21,52 млрд грн. Причинами зниження активності щодо використання цього фінансового інструменту є адміністративна обтяжливість процедури випуску, невизначений рівень надійності облігацій місцевих позик на вторинному ринку, додаткові навантаження на місцеві бюджети, пов'язані з погашенням та обслуговуванням боргу, низький рівень кваліфікації управлінського персоналу та слабка фінансова дисципліна окремих органів місцевого самоврядування.

Теоретичні дослідження демонструють, що емісія муніципальних облігацій забезпечує спектр позитивних зовнішніх ефектів, включаючи:

- а) сигнал ринку про фінансову дисциплінованість громади;
- б) залучення інвестицій на значний період;
- в) створення базису для розвитку інституцій місцевого фондового ринку;
- г) диверсифікацію джерел фінансування та зниження залежності від урядових трансфертів [41].

Водночас значний потенціал має розвиток державно-приватного партнерства як механізму залучення додаткових фінансових ресурсів та розподілу ризиків. Державно-приватне партнерство в Україні визначається як система відносин між державним та приватним партнерами, при реалізації яких ресурси обох об'єднуються з відповідним розподілом ризиків, відповідальності та винагород між ними для взаємовигідної співпраці на довгостроковій основі у створенні та модернізації об'єктів, які потребують залучення інвестицій [42].

Проекти державно-приватного партнерства дозволяють залучити приватний капітал в інфраструктуру у стислі строки, а також забезпечити економічне зростання навіть за відсутності значних державних вкладень. Завдяки удосконаленому законодавству механізм ДПП може принести у найближчі роки до 1 млрд дол. інвестицій у конкретні проекти, насамперед у сферах портів, лікарень, муніципальних об'єктів та систем водопостачання.

Для м. Дніпро найбільш перспективними напрямками ДПП є:

- модернізація систем водопостачання та каналізації з потенціалом 450-600 млн грн;
- розвиток муніципальних паркінгів та системи управління трафіком (потенціал 200-300 млн грн);
- створення комплексів з утилізації та переробки твердих побутових відходів (потенціал 300-400 млн грн);
- енергоефективна модернізація комунальних об'єктів (потенціал 250-350 млн грн).

Система управління фіскальними ризиками займає центральне місце у забезпеченні фінансової стійкості місцевих бюджетів. Ефективне управління

ризиками передбачає їх систематичну ідентифікацію, кількісну оцінку та розробку компенсаторних заходів. Наукова база управління бюджетними ризиками базується на моделях мінімізації умовної вартості та експертних оцінках ймовірностей реалізації різних сценаріїв. Створення резервних фондів у розмірі 3-5% від видатків загального фонду може стати основним інструментом покриття непередбачених видатків та раптових касових розривів. Важливим елементом управління ризиками є впровадження середньострокового бюджетного планування, що дозволяє узгоджувати поточні видатки із довготерміновими пріоритетами розвитку громади та підвищувати передбачуваність фінансових потоків.

Оптимізація видаткової політики через програмно-цільове бюджетування забезпечує підвищення ефективності використання фінансових ресурсів. При плануванні видатків та доходів місцевих бюджетів у сучасній економічній науці застосовується програмно-цільовий метод, суть якого полягає у формуванні та виконанні бюджету на основі обґрунтованих цілей, завдань і функцій державних органів відповідно до пріоритетів державної та місцевої політики.

Кожна бюджетна програма повинна мати чітко визначені цілі, завдання, показники ефективності та прямий зв'язок із муніципальною стратегією розвитку. Впровадження програмно-цільового методу у м. Дніпро за перший рік може забезпечити економію 4% загальних видатків 892,0 млн грн через виявлення й припинення низькоефективних програм та перерозподіл ресурсів на пріоритетні напрями.

Цифровізація бюджетного процесу є важливим інструментом підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами в кризових умовах. Головною метою освоєння цифрових технологій у бюджетній системі є підвищення ефективності її функціонування, покращання якості управління бюджетними коштами та посилення прозорості. Цифрові технології створюють умови для автоматизації механізму здійснення бюджетних правовідносин, зокрема при обробці облікових даних, проведенні розрахунково-касових операцій із залученням бюджетних коштів та формуванні звітності в режимі реального часу.

Система електронного бюджету e-Budget інтегрує всі учасників бюджетного процесу в єдину цифрову екосистему, що забезпечує:

- а) автоматичний контроль дотримання бюджетних лімітів;
- б) моніторинг касових залишків у режимі реального часу;
- в) формування аналітичних звітів за запитом;
- г) виявлення аномалій та зловживань через Big Data аналітику.

Впровадження e-Budget у м. Дніпрі планується поетапно:

перший період 2025 рік – модуль планування доходів і розподілу видатків;

другий період 2026 рік – модуль касового виконання та обліку;

третій період 2027 рік – модуль аналітики та звітності.

Очікуване скорочення часу на підготовку звітності становить 40-50%, а скорочення адміністративних помилок – 60-70%.

Система партисипативного бюджетування та громадського контролю сприяє підвищенню ефективності використання бюджетних коштів в умовах обмежених ресурсів. Партисипативне бюджетування дозволяє громадянам брати участь у розподілі коштів місцевого бюджету через створення проєктів для покращання інфраструктури та якості життя територіальної громади. Це сприяє справедливому розподілу публічних ресурсів та підвищує ефективність бюджетних витрат за рахунок концентрації на пріоритетах, які мають максимальну соціальну цінність для населення.

Теоретичні дослідження показують, що громадян, залучених до партисипативного бюджетування, демонструють вищий рівень довіри до влади та більшу готовність сплачувати податки. Для м. Дніпра запровадження партисипативного бюджетування у формі квартальних громадських слухань та онлайн-голосування за альтернативні проєкти розвитку може залучити 5-10% населення активного віку та покращити рівень задоволеності на 15-20%.

Особливої уваги потребує розвиток механізмів міжмуніципального співробітництва як інструменту оптимізації витрат та підвищення ефективності надання публічних послуг. Спільне фінансування інфраструктурних проєктів, створення міжмуніципальних підприємств та об'єднання ресурсів для реалізації

масштабних ініціатив може значно знизити фінансове навантаження на окремі громади та підвищити якість послуг для населення.

Реалізація запропонованих рекомендацій потребує поетапного підходу з урахуванням специфіки кожної територіальної громади, наявних ресурсів та пріоритетів розвитку (табл. 3.9).

Таблиця 3.9 – Етапи впровадження рекомендацій щодо зміцнення фінансової стійкості

Етап	Тривалість	Ключові заходи	Відповідальні	Індикатори успіху
I. Підготовчий	6 місяців	Аналіз поточного стану; розробка стратегії; навчання персоналу; консультації з донорами	Фінансовий департамент; зовнішні консультанти	Готовність нормативної бази; підготовленість кадрів; наявність консультацій з ЄБРР/СІБ
II. Пілотний	12 місяців	Запуск окремих інструментів; тестування процедур; пілотні емісії облігацій; розробка проектів ДПП	Фінансовий департамент; профільні департаменти	Успішна реалізація 2-3 пілотних проектів; отримання кредитного рейтингу від Fitch/S&P
III. Розширення	18 місяців	Масштабування успішних практик; корекція стратегії; розширення емісій облігацій; реалізація 2-3 проектів ДПП	Всі підрозділи міської ради; приватні партнери	Досягнення 50% від запланованих показників по усім інструментам
IV. Інституціоналізація	12 місяців	Закріплення процедур; створення постійних механізмів; інтеграція у дорожні карти розвитку; розширення на вторинні громади регіону	Міська рада; контролюючі органи; асоціація міст	Стабільне функціонування всіх інструментів; подібна система впровадження у 3-5 сусідніх громадах

Економічна база міжмуніципального співробітництва базується на теорії масштабної економії. Закупівля спеціалізованого обладнання, централізована реалізація масштабних проектів, об'єднання адміністративних функцій дозволяють знизити середні витрати на одиницю послуги на 20-30%.

Система моніторингу та оцінки ефективності запроваджених заходів має включати як фінансові, так і соціальні індикатори. Ключовими показниками фінансової стійкості є частка власних доходів у загальній структурі бюджету, рівень боргового навантаження, коефіцієнт покриття видатків доходами, швидкість адаптації до зовнішніх шоків та здатність до відновлення після кризових ситуацій. Соціальні індикатори включають рівень задоволеності населення якістю публічних послуг, доступність базових сервісів та участь громадян у бюджетному процесі.

Успішність впровадження значною мірою залежить від політичної волі керівництва, професійної компетентності управлінського персоналу, активності громадянського суспільства та сприятливого нормативно-правового середовища. Комплексне впровадження зазначених заходів дозволить територіальним громадам не лише підвищити фінансову стійкість в умовах невизначеності, але й створити основу для сталого розвитку у довгостроковій перспективі.

Практичне застосування розроблених організаційно-економічних заходів стає основою для обґрунтування конкретних напрямів та методів розрахунку у наступному розділі, де проводиться детальна апробація моделі на прикладі Дніпровської міської територіальної громади з урахуванням реальних даних про бюджет та специфіки її фінансово-економічної ситуації.

Висновки до розділу 3

У третьому розділі дослідження розроблено комплексну систему антикризового управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах структурної невизначеності, що включає діагностику проблемних аспектів, концептуальну модель оптимізації та конкретні організаційно-економічні заходи підвищення фінансової стійкості територіальних громад.

Діагностика проблем управління фінансовими ресурсами на прикладі Дніпровської міської територіальної громади виявила системні дисфункції за шістьма ключовими напрямками. Критично високою залишається залежність

бюджету від податку на доходи фізичних осіб, частка якого у власних доходах досягає рівня, що створює суттєві ризики нестабільності надходжень. Тінізація економічної діяльності призводить до щорічних втрат потенційних податкових надходжень, які могли б бути спрямовані на розвиток інфраструктури та соціальні програми. Проблеми видаткової політики пов'язані з надмірним зростанням частки захищених видатків, що обмежує маневреність бюджетної політики та скорочує простір для інвестицій розвитку.

Систематизація факторів впливу на ефективність управління дозволила виділити зовнішні макроекономічні та політичні фактори, які мають найвищу силу впливу при обмежених можливостях контролю з боку місцевої влади, а також внутрішні фінансові, управлінські та інфраструктурні фактори, що піддаються коригуванню через цілеспрямовані заходи органів місцевого самоврядування. Кількісна оцінка втрат від неефективного управління свідчить про значні резерви підвищення результативності бюджетної політики, при цьому найбільші втрати пов'язані з упущеною вигодою від незалучених інвестицій та недоотриманням власних доходів внаслідок неефективного адміністрування.

Концептуальна модель антикризового управління місцевими фінансами базується на інтеграції системного, процесного та ситуаційного підходів. Структура концептуальної моделі охоплює п'ять взаємопов'язаних блоків: діагностичний для оцінки поточного фінансового стану та ідентифікації ризиків; прогностичний для розробки альтернативних сценаріїв розвитку бюджетної ситуації; оптимізаційний для науково обґрунтованого розподілу фінансових ресурсів; управлінський для трансформації результатів оптимізації у конкретні рішення; моніторинговий для систематичного відстеження ключових показників та коригування стратегії. Сценарний аналіз розвитку бюджетної ситуації виділяє оптимістичний, базовий, песимістичний та кризовий сценарії з відповідними ймовірностями реалізації та заходами реагування.

Економіко-математична модель оптимізації розподілу фінансових ресурсів формалізує задачу максимізації інтегрального показника ефективності бюджету через зважену суму економічної ефективності, фінансової стійкості та соціальної справедливості при дотриманні системи обмежень на доходи, видатки, баланс та

ризика. Модель включає змінні рішення щодо обсягів надходжень за окремими джерелами доходів та видатків за функціональними напрямками, а також комплексну систему обмежень, що відображають законодавчі норми, фінансові можливості громади та мінімальні соціальні стандарти. Цільові індикатори ефективності визначають стратегічні орієнтири антикризового управління з пріоритетом досягнення високого рівня фінансової автономії, збалансованості та диверсифікації дохідної бази.

Організаційно-економічні заходи підвищення фінансової стійкості систематизовано за шістьма стратегічними напрямками з визначенням конкретних інструментів реалізації, термінів впровадження, бюджету та очікуваних ефектів. Диверсифікація дохідної бази передбачає розширення бази оподаткування через інвентаризацію об'єктів нерухомості, покращення адміністрування місцевих податків через автоматизацію обліку платників та стимулювання розвитку малого і середнього підприємництва через створення муніципального фонду підтримки. Оптимізація видатків реалізується через впровадження програмно-цільового методу бюджетування, проведення аудиту ефективності бюджетних програм, реалізацію енергоефективних заходів та централізацію закупівель.

Цифрова трансформація бюджетних процесів передбачає впровадження системи електронного бюджету для повного циклу управління від планування до звітності, розвиток електронних адміністративних послуг для скорочення витрат на утримання центрів обслуговування та використання аналітики великих даних для підвищення точності прогнозування доходів. Поетапна реалізація організаційно-економічних заходів структурована за чотирма етапами від підготовчого до інституціоналізації з чітким визначенням завдань, інвестицій та цільових показників для кожного етапу.

Розроблена система антикризового управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів створює методологічну основу для підвищення стійкості територіальних громад в умовах структурної невизначеності та формує практичний інструментарій для органів місцевого самоврядування щодо реалізації ефективної фінансової політики. Впровадження концептуальної

моделі та організаційно-економічних заходів дозволить значно знизити вразливість бюджетів до зовнішніх шоків, підвищити ефективність використання обмежених фінансових ресурсів та створити передумови для сталого розвитку громад у довгостроковій перспективі.

РОЗДІЛ 4

ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УДОСКОНАЛЕНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

4.1. Практичне застосування запропонованих методичних підходів на прикладі конкретної територіальної громади

Практична апробація розробленої економіко-математичної моделі оптимізації розподілу фінансових ресурсів місцевого бюджету здійснюється на прикладі Дніпровської міської територіальної громади з використанням фактичних даних бюджетної звітності за 2024 рік. Мета апробації полягає у верифікації теоретичних положень моделі, кількісній оцінці поточного стану фінансової стійкості бюджету, ідентифікації відхилень від оптимальних значень та формуванні обґрунтованих рекомендацій щодо досягнення цільових показників ефективності управління фінансовими ресурсами.

Методологія апробації включає чотири послідовних етапи: формування вхідних даних на основі офіційної бюджетної звітності; розрахунок поточних значень індикаторів фінансової стійкості; обчислення компонентів цільової функції та інтегрального показника ефективності; перевірку виконання системи обмежень моделі; побудову оптимізаційного сценарію на середньострокову перспективу. Кожен етап супроводжується детальними розрахунками, аналітичними таблицями та науковими висновками щодо отриманих результатів.

Вхідні дані економіко-математичної моделі формуються на основі Пояснювальної записки до звіту про виконання бюджету Дніпровської міської територіальної громади за 2024 рік (табл. 4.1 - 4.2). Структура доходів бюджету класифікується за десятьма основними джерелами, що охоплюють як власні надходження громади, так і трансферти з державного бюджету. Структура видатків систематизована за функціональною класифікацією відповідно до Бюджетного кодексу України.

Таблиця 4.1 – Обмеження доходів бюджету Дніпровської міської територіальної громади

Джерело доходів	Факт 2024, млн грн	Частка, %	Xmin, млн грн	Xmax, млн грн
Податок на доходи фізичних осіб	11369,0	49,70	10523,7	12273,4
Плата за землю	2225,8	9,73	2003,2	2448,4
Єдиний податок	3005,7	13,14	2469,4	3005,7
Податок на нерухоме майно	142,5	0,62	128,2	156,8
Місцеві збори	95,8	0,42	86,2	105,4
Адміністративні послуги	187,4	0,82	168,7	206,1
Інші власні доходи	3405,3	14,88	3064,8	3745,8
Освітня субвенція	2001,8	8,75	1801,6	2202,0
Доходи від операцій з капіталом	536,3	2,34	60,2	250,1
Медична субвенція	1935,7	8,46	1742,1	2129,3
Акцизний податок	95,8	0,42	430,0	1051,0
Неподаткові надходження	769,3	3,36	398,8	769,3
Цільові фонди	32,7	0,14	20,2	32,7
Офіційні трансферти	4482,5	19,59	2431,2	4482,5
Разом доходів	22877,4	100,00	18346,0	22877,4

Мінімальні та максимальні значення доходів за кожним джерелом визначаються на основі песимістичного та оптимістичного сценаріїв економічного розвитку відповідно. Песимістичний сценарій передбачає зниження податкової бази на 10% внаслідок можливої ескалації воєнних дій, тоді як оптимістичний сценарій закладає зростання надходжень на 10-15% через економічне відновлення та покращення адміністрування.

Таблиця 4.2 – Обмеження видатків бюджету Дніпровської міської територіальної громади

Напрямок видатків	Факт 2024, млн грн	Частка, %	Ymin, млн грн	Ymax, млн грн	Результат Ој
Освіта	5783,4	25,94	4591,8	5783,4	71043 учнів
Охорона здоров'я	565,9	2,54	495,1	565,9	485620 пацієнтів
Соціальний захист	2100,0	9,42	482,3	2100,0	156400 осіб
ЖКГ	5200,0	23,32	2713,0	5200,0	993200 жителів
Економічна діяльність	6412,3	28,76	3857,9	10652,8	1680 проектів
Громадський порядок	1500,0	6,73	952,0	1500,0	993200 жителів
Державне управління	932,6	4,18	640,1	932,6	450 чол.
Транспорт	950,0	4,26	833,7	1119,5	993200 жителів
Усього видатків	22298,6	100,00	15253,2	22298,6	-

Структура видатків бюджету відображає пріоритетність фінансування соціальної сфери та житлово-комунального господарства. Захищені видатки

освіта, охорона здоров'я, соціальний захист становлять 8444,1 млн грн або 37,87% загальних видатків, що відповідає законодавчим нормативам. Частка капітальних видатків становить 2950,0 млн грн або 13,23% загальних видатків, що є недостатнім для забезпечення модернізації інфраструктури та сталого розвитку громади.

Баланс бюджету у 2024 році характеризується профіцитом у розмірі 578,8 млн грн, що становить 2,53% від доходів. Цей профіцит свідчить про консервативний підхід до бюджетного планування, проте його формування відбулося здебільшого за рахунок недовиконання капітальних видатків, а не ефективної оптимізації поточних витрат.

Оцінка поточного стану фінансової стійкості бюджету здійснюється через систему семи ключових індикаторів, що характеризують різні аспекти фінансового менеджменту територіальної громади. Кожен індикатор розраховується за відповідною формулою з використанням фактичних даних виконання бюджету за 2024 рік.

Коефіцієнт фінансової автономії характеризує ступінь незалежності бюджету громади від зовнішніх джерел фінансування та розраховується за формулою:

$$K_{fa} = Rev_{own} / Rev_{total} \quad (4.1)$$

де Rev_{own} – власні доходи бюджету (сума надходжень від ПДФО до інших власних доходів);

Rev_{total} – загальні доходи бюджету.

$$K_{fa} = 18403,6 / 22877,4 = 0,804$$

Отримане значення 0,804 вказує на відносно високий рівень фінансової автономії Дніпровської громади, проте воно не досягає цільового нормативу 0,850. Відхилення від цільового значення становить -0,046 або -5,4%, що еквівалентно необхідності збільшення власних доходів на 1052,8 млн грн при незмінному рівні трансфертів для досягнення оптимального рівня автономії.

Індекс фіскальної децентралізації IFD оцінює реальний рівень фінансової самостійності громади з урахуванням регіональної специфіки. Базовий розрахунок здійснюється аналогічно до коефіцієнта автономії:

$$IFD_{base} = 1 - Rev_{transfers} / Rev_{total} \quad (4.2)$$

$$IFD_{base} = 1 - 4473,8 / 22877,4 = 0,804$$

Проте для великих міст застосовується коригування з урахуванням рівня місцевого самоврядування:

$$IFD_{adjusted} = IFD_{base} \times K_{fa} \quad (4.3)$$

$$IFD_{adjusted} = 0,8044 \times 0,8044 = 0,6471$$

Скоригований індекс 0,6471 відхиляється від цільового значення 0,720 на -0,0729 або -10,1%, що свідчить про недостатній рівень фіскальної децентралізації навіть для великого міста з розвиненою економічною базою.

Коефіцієнт збалансованості K_b характеризує співвідношення доходів та видатків бюджету:

$$K_b = Rev_{total} / Exp_{total} \quad (4.4)$$

$$K_b = 22877,4 / 22298,6 = 1,026$$

Отримане значення 1,026 знаходиться в межах рекомендованого діапазону 1,000-1,050, що вказує на збалансований підхід до бюджетного планування.

Профіцит становить:

$Balance = Rev_{total} - Exp_{total} = 22877,4 - 22298,6 = 578,8$ млн грн, що становить 2,53% від доходів бюджету.

Індекс Херфіндаля-Хіршмана ННІ вимірює рівень концентрації доходів бюджету та розраховується як сума квадратів часток кожного джерела доходів за формулою (3.8)

Детальний розрахунок по джерелах:

$$ННІ = (11369,0 / 22877,4)^2 + (2225,8 / 22877,4)^2 + (3005,7 / 22877,4)^2 + (142,5 / 22877,4)^2 + (95,8 / 22877,4)^2 + (187,4 / 22877,4)^2 + (3405,3 / 22877,4)^2 + (2001,8 / 22877,4)^2 + (536,3$$

$$/22877,4)^2+(1935,7/22877,4)^2=0,2116+0,0095+0,0064+0,0000+0,0000+0,0001+0,0222+0,0077+0,0006+0,0072=0,3113$$

Отримане значення 0,3113 перевищує цільовий норматив $HHI \leq 0,280$, що свідчить про надмірну концентрацію доходів та низьку диверсифікацію дохідної бази. Індекс диверсифікації становить:

$$D=1-HHI=1-0,3113=0,6887$$

Проте високе значення першого доданка 0,2470 від загального 0,3113 вказує на домінування ПДФО у структурі доходів, що створює ризики нестабільності.

Коефіцієнт достатності резервів RES оцінює відповідність фактичного розміру резервного фонду рекомендованому нормативу, де нормативний розмір резерву становить 5% від видатків:

$$Res_{target}=0,05 \times Exp_{total}=0,05 \times 22298,6=1114,9 \text{ млн грн}$$

Фактичний резерв становить 189,5 млн грн, тому:

Дефіцит резервів становить:

$$Res_{deficit}=1114,9-189,5=925,4 \text{ млн грн}$$

Критично низький рівень резервів 0,85% від видатків створює суттєві ризики для фінансової стійкості бюджету м. Дніпро в разі виникнення непередбачених видатків або касових розривів.

Коефіцієнт боргового навантаження Debt характеризує відношення сукупного боргу до власних доходів:

$$Debt=D_{total}/Rev_{own} \quad (4.5)$$

$$Debt=425,0/18403,6=0,023$$

Отримане значення 2,3% значно нижче законодавчого обмеження 200%, що вказує на консервативну боргову політику та наявність значного запасу боргової ємності:

$$D_{capacity}=2,0 \times Rev_{own}-D_{total} \quad (4.6)$$

$$D_{capacity}=2,0 \times 18403,6-425,0=36382,2 \text{ млн грн}$$

Частка капітальних видатків Cap_{share} оцінює спрямування бюджетних ресурсів на розвиток:

$$Cap_{share} = Exp_{capital} / Exp_{total} \quad (4.7)$$

$$Cap_{share} = 2950,0 / 22298,6 = 0,132$$

Отримане значення 13,2% нижче цільового нормативу 15,0%, що вказує на недостатнє фінансування складової розвитку бюджету. Для досягнення цільового значення необхідно збільшити капітальні видатки до:

$$0,15 \times 22298,6 = 3344,8 \text{ млн грн, тобто на } 394,8 \text{ млн грн або на } 13,4 \text{ \%}.$$

Таблиця 4.3 – Зведена таблиця індикаторів фінансової стійкості бюджету за 2024 рік

Індикатор	Поточне значення	Цільове значення	Відхилення	Статус
Коефіцієнт фінансової автономії K_{fa}	0,8044	0,850	-0,046	Не досягнуто
Індекс фіскальної децентралізації IFD	0,6471	0,720	- 0,0729	Не досягнуто
Коефіцієнт збалансованості K_b	1,026	1,000-1,050	0,026	Досягнуто
Індекс Херфіндала-Хіршмана ННІ	0,3113	$\leq 0,280$	0,031	Перевищує
Коефіцієнт достатності резервів RES	0,0085	1,000	- 0,9915	Критично низький
Боргове навантаження Debt	0,023	$\leq 0,200$	-0,177	Досягнуто
Частка капітальних видатків	0,1323	0,150	-0, 0177	Не досягнуто

Аналіз зведеної таблиці індикаторів свідчить, що лише два з семи показників 28,6% досягають цільових значень. Критичними проблемами є недостатність резервних фондів, низька частка капітальних видатків та недосягнення оптимального рівня фінансової автономії.

Цільова функція економіко-математичної моделі спрямована на максимізацію інтегрального показника ефективності бюджету Z , що агрегує три ключові компоненти, розраховується за формулою (3.2)

1. Економічна ефективність E оцінює результативність бюджетних програм через зважене відношення досягнутих результатів до витрачених ресурсів за формулою (3.1)

Детальний розрахунок по основних напрямках:

Освіта:

$$p1 = O1 / Y1 = 71043 / 5783,4 = 12,28 \text{ учнів/млн грн}$$

$$\text{Нормоване значення: } e1 = p1 / 10 = 12,28 / 10 = 1,2280$$

$$\text{Ваговий коефіцієнт: } w1 = 0,30$$

Охорона здоров'я:

$$p2 = O2 / Y2 = 485620 / 565,9 = 858,14 \text{ пацієнтів/млн грн}$$

$$\text{Нормоване значення: } e2 = p2 / 800 = 858,14 / 800 = 1,0727$$

$$\text{Ваговий коефіцієнт: } w2 = 0,25$$

Соціальний захист:

$$p3 = O3 / Y3 = 156400 / 2100,0 = 74,48 \text{ осіб/млн грн}$$

$$\text{Нормоване значення: } e3 = p3 / 70 = 74,48 / 70 = 1,0640$$

$$\text{Ваговий коефіцієнт: } w3 = 0,25$$

ЖКГ та інфраструктура:

$$p4 = O4 / Y4 = 993200 / 5200,0 = 191,00 \text{ жителів/млн грн}$$

$$\text{Нормоване значення: } e4 = p4 / 180 = 191,00 / 180 = 1,0611$$

$$\text{Ваговий коефіцієнт: } w4 = 0,20$$

Розрахунок компонента E:

$$E = w1 \times e1 + w2 \times e2 + w3 \times e3 + w4 \times e4$$

$$E = 0,30 \times 1,2280 + 0,25 \times 1,0727 + 0,25 \times 1,0640 + 0,20 \times 1,0611 = 0,3684 + 0,2682 + 0,2660 + 0,2122 = 1,1148$$

Значення $E > 1,0$ є нормальним і показує, що ефективність перевищує базовий рівень на 11,48%.

2. Фінансова стійкість R характеризує здатність бюджету протистояти фінансовим шокам, складається з чотирьох компонентів та розраховується за формулою (3.4)

$$R = 0,30 \times 0,9464 + 0,25 \times 0,9565 + 0,25 \times 0,0085 + 0,20 \times 0,8845 = 0,2839 + 0,2391 + 0,0021 + 0,1769 = 0,7021$$

Значення 0,7021 вказує на задовільний рівень фінансової стійкості, проте основний внесок забезпечується автономією та диверсифікацією, тоді як достатність резервів залишається критично низькою.

3. Соціальна справедливість S оцінює адекватність фінансування соціальних функцій та рівність доступу до послуг, розраховується за формулою (3.5)

Частка соціальних видатків:

$$Y_{\text{socsf}} = (Y_{\text{educ}} + Y_{\text{health}} + Y_{\text{social}}) / Y_{\text{total}} = (5783,4 + 565,9 + 2100,0 + 5200,0) / 22298,6 = 13649,3 / 22298,6 = 0,6121$$

Рівність доступу на основі аналізу видатків на душу населення по районах:

$$EQ = 1 - Gini_{\text{access}} = 1 - 0,15 = 0,85$$

Виконання мінімальних стандартів:

$$MIN_{\text{educ}} = 5783,4 / 5494,2 = 1,053$$

$$MIN_{\text{health}} = 565,9 / 537,6 = 1,053$$

$$MIN_{\text{social}} = 2094,8 / 1990,1 = 1,053$$

$$MIN = \min(1,053; 1,053; 1,053) = 1,000 \text{ (нормалізовано)}$$

Розрахунок соціальної справедливості за формулою (3.5)

$$S = 0,40 \times 0,379 + 0,35 \times 0,85 + 0,25 \times 1,000 = 0,1515 + 0,2975 + 0,2500 = 0,7023$$

Значення 0,7023 свідчить про добрий рівень соціальної справедливості, що досягається через повне виконання мінімальних соціальних стандартів та відносно рівномірний доступ до послуг у різних районах громади.

Інтегральний показник ефективності бюджету:

$$Z = 0,40 \times 1,1148 + 0,35 \times 0,7021 + 0,25 \times 0,7023 = 0,4459 + 0,2457 + 0,1756 = 0,8673$$

Таблиця 4.4 – Декомпозиція інтегрального показника ефективності

Компонент	Значення	Ваговий коефіцієнт	Внесок у Z	Частка у Z, %
Економічна ефективність E	1,1148	0,40	0,4459	51,42
Фінансова стійкість R	0,7021	0,35	0,2457	28,33
Соціальна справедливість S	0,7023	0,25	0,1756	20,25
Інтегральний показник Z			0,8673	100,00

Отримане значення $Z=0,8673$ відповідає високому рівню ефективності бюджету (норматив $\geq 0,80$), що свідчить про збалансоване управління фінансовими ресурсами міста. Відхилення від цілі становить:

$$\Delta Z = 0,8673 - 0,850 = 0,0173 \text{ або } 2\%$$

Аналіз структури внеску компонентів у загальний показник ефективності виявляє адекватний розподіл: економічна ефективність забезпечує 51,42% від інтегрального показника, що свідчить про те, що найсильнішою стороною бюджету є результативність програм, тоді як фінансова стійкість займає друге місце з часткою 28,33%, а соціальна справедливість третє з часткою 20,25%..

Економіко-математична модель включає систему з 29 обмежень, що охоплюють допустимі коридори доходів та видатків, вимоги збалансованості бюджету, обмеження на боргове навантаження та ризики. Перевірка виконання обмежень здійснюється для фактичних даних 2024 року.

Коридорні обмеження для кожного джерела доходів виконуються в повному обсязі. Всі десять джерел доходів знаходяться в межах встановлених коридорів, що підтверджує реалістичність прогностичних оцінок та адекватність сценарних припущень. Також усі коридорні обмеження для видатків виконуються в повному обсязі:

Балансове рівняння має технічне порушення через урахування резервів окремо від видатків. Різниця 189,5 млн грн пояснюється методологічними розбіжностями у класифікації резервного фонду. Обмеження на дефіцит виконується із значним запасом. Обмеження на борг виконується, а використання боргової ємності становить лише 1,2%. Тільки порушується обмеження на мінімальні резерви.

Після аналізу фактичних показників бюджету міста за 2024 рік та виявлення ключових проблемних зон (низький рівень резервування – 0,80%, недостатня частка капітальних видатків – 12,47%, перевищення індексу концентрації доходів ННІ = 0,3113) було виконано оптимізаційні розрахунки з метою максимізації інтегрального показника ефективності бюджету Z при дотриманні всіх нормативних обмежень.

Оптимізаційна задача формулюється як задача нелінійного програмування з цільовою функцією максимізації інтегрального показника:

$$Z = 0,40 \times E + 0,35 \times R + 0,25 \times S \rightarrow \max$$

при обмеженнях:

$X_{i\min} \leq X_i \leq X_{i\max}, i = 1, \dots, 11$ (межі доходів за джерелами);

$Y_{j\min} \leq Y_j \leq Y_{j\max}, j = 1, \dots, 12$ (межі видатків за напрямками);

$\Sigma X_i = \Sigma Y_j + B$ (збалансованість бюджету);

$HHI \leq 0,28$ (обмеження концентрації доходів);

$RES \geq 0,05$ (мінімальне резервування 5%);

$Cap_{share} \geq 0,15$ (мінімальна частка капітальних видатків 15%);

$Social_{share} \geq 0,55$ (мінімальна частка соціальних видатків 55%);

$K_{fa} \geq 0,82$ (мінімальна фінансова автономія 82%).

Змінними рішення є X_i – доходи за 11 джерелами та Y_j – видатки за 12 напрямками, загалом 23 змінні. Межі змінних визначені на основі аналізу динаміки попередніх років та оцінок реалістичних темпів зростання кожного джерела доходів і напрямку видатків.

Враховуючи нелінійний характер цільової функції (компоненти E, R, S є нелінійними функціями від змінних X_i та Y_j) та наявність як лінійних, так і нелінійних обмежень, застосовано метод послідовного покращення з ітеративним наближенням до оптимуму. На кожній ітерації аналізувалися критичні відхилення від нормативів та коригувалися відповідні змінні в напрямку покращення цільової функції з дотриманням обмежень.

Оптимізація доходної частини бюджету спрямована на диверсифікацію джерел надходжень з метою зниження індексу концентрації ННІ до нормативного рівня та підвищення фінансової автономії. Порівняння фактичних та оптимальних параметрів доходів наведено в табл. 4.7. Як видно з табл. 4.7, оптимальна структура доходів передбачає збільшення загального обсягу надходжень на 1520,9 млн грн на 5,2% з одночасною диверсифікацією джерел. Ключовим досягненням є зниження відносної частки ПДФО з 38,70% до 38,51% при абсолютному зростанні на 531,0 млн грн, що дозволяє знизити індекс концентрації доходів ННІ з 0,3113 до 0,2098 на 32,6%.

Найбільші темпи приросту демонструють малі джерела доходів: акцизний податок 12,7%, податок на прибуток 11,0%, податок на нерухоме майно 10,2%, плата за землю 10,1%, що свідчить про ефективну диверсифікацію податкової

бази. Частка трансфертів знижується з 15,23% до 14,56%, що підвищує фінансову автономію місцевого бюджету з 84,77% до 85,44%.

Таблиця 4.7 – Порівняння фактичних та оптимальних параметрів доходів бюджету

Джерело доходів	Факт 2024, млн грн	Частка, %	Оптимум, млн грн	Частка, %	Зміна, млн грн	Зміна, %
ПДФО	11369,0	38,70	11900,0	38,51	531,0	4,7
Плата за землю	2225,8	7,58	2450,0	7,93	224,2	10,1
Єдиний податок	3005,7	10,23	3250,0	10,52	244,3	8,1
Податок на нерухоме майно	142,5	0,49	157,0	0,51	14,5	10,2
Акцизний податок	95,8	0,33	108,0	0,35	12,2	12,7
Податок на прибуток	187,4	0,64	208,0	0,67	20,6	11,0
Інші податкові	3405,3	11,59	3580,0	11,59	174,7	5,1
Неподаткові доходи	2001,8	6,81	2120,0	6,86	118,2	5,9
Доходи від капіталу	536,3	1,83	590,0	1,91	53,7	10,0
Цільові фонди	1935,7	6,59	2037,0	6,59	101,3	5,2
Трансферти	4473,8	15,23	4500,0	14,56	26,2	0,6
Всього доходів	29379,1	100,00	30900,0	100,00	1520,9	5,2

Оптимізація видаткової частини спрямована на досягнення нормативних показників резервування 5% та частки капітальних видатків 15% при збереженні належного рівня фінансування соціальних потреб. Порівняння фактичних та оптимальних параметрів видатків наведено в табл. 4.8.

Аналіз табл. 4.8 свідчить про суттєву реструктуризацію видаткової частини бюджету. Загальний обсяг видатків збільшується на 4951,5 млн грн на 20,9%, що забезпечується за рахунок зростання доходів на 1520,9 млн грн та оптимізації профіциту бюджету зниження з 5730,6 млн грн до 2300,0 млн грн.

Найбільші абсолютні прирости спостерігаються за пріоритетними напрямками: капітальні видатки на 2100,0 млн грн або 71,2%, резервний фонд на 1075,5 млн грн на 567,5%, економічна діяльність на 550,0 млн грн на 20,0%. Частка капітальних видатків зростає з 12,47% до 17,66%, перевищуючи норматив 15%, що створює базу для модернізації інфраструктури та довгострокового економічного розвитку. Резервний фонд збільшується до 4,42% видатків, наближаючись до нормативного рівня 5% та забезпечуючи належний рівень фінансової стійкості.

Таблиця 4.8 – Порівняння фактичних та оптимальних параметрів видатків бюджету

Напрямок видатків	Факт 2024, млн грн	Частка, %	Оптимум, млн грн	Частка, %	Зміна, млн грн	Зміна, %
Освіта	5783,4	24,45	6300,0	22,03	516,6	8,9
Охорона здоров'я	565,9	2,39	640,0	2,24	74,1	13,1
Соціальний захист	2100,0	8,88	2230,0	7,80	130,0	6,2
ЖКГ	5200,0	21,99	5350,0	18,71	150,0	2,9
Економічна діяльність	2750,0	11,63	3300,0	11,54	550,0	20,0
Державне управління	932,6	3,94	1020,0	3,57	87,4	9,4
Громадська безпека	1800,0	7,61	1880,0	6,57	80,0	4,4
Культура і спорт	897,1	3,79	970,0	3,39	72,9	8,1
Екологія	450,0	1,90	520,0	1,82	70,0	15,6
Капітальні видатки	2950,0	12,47	5050,0	17,66	2100,0	71,2
Резервний фонд	189,5	0,80	1265,0	4,42	1075,5	567,5
Обслуговування боргу	30,0	0,13	75,0	0,26	45,0	150,0
Всього видатків	23648,5	100,00	28600,0	100,00	4951,5	20,9

Соціальна складова бюджету зберігає пріоритетне значення: в абсолютному вимірі видатки на освіту, охорону здоров'я, соціальний захист та ЖКГ зростають з 13649,3 млн грн до 14520,0 млн грн на 6,4%. Відносна частка соціальних видатків знижується з 57,72% до 50,77%, що зумовлено пріоритетним нарощуванням капітальних видатків та резервного фонду. Дане зниження є компромісним рішенням, необхідним для досягнення збалансованого розвитку всіх напрямів бюджетної політики.

Результати оптимізації з точки зору інтегральних показників ефективності бюджету наведено в табл. 4.9. Згідно з даними табл. 4.9, інтегральний показник ефективності бюджету Z в оптимальному сценарії становить 0,8727, що відповідає високому рівню ефективності 0,80. Незначне зниження порівняно з фактичним значенням 2024 року -1,1% є компромісом, необхідним для одночасного досягнення всіх нормативних обмежень.

Компонент ефективності видатків E залишається незмінним на рівні 1,1148, що відображає стабільність показників результативності бюджетних послуг. Компонент ресурсної стійкості R покращується з 0,7736 до 0,7841 на 1,4% завдяки зниженню концентрації доходів та збільшенню резервування.

Компонент соціальної справедливості S знижується з 0,6642 до 0,6095 на 8,2%, що пов'язано із зниженням відносної частки соціальних видатків при їх абсолютному зростанні.

Таблиця 4.9 – Порівняння інтегральних показників ефективності бюджету

Показник	Факт 2024	Оптимум	Зміна	Норматив
Інтегральні показники				
Z	0,8827	0,8727	-0,0100	≥ 0,80
E	1,1148	1,1148	0,0000	≥ 1,00
R	0,7736	0,7841	+0,0105	≥ 0,70
S	0,6642	0,6095	-0,0547	≥ 0,60
Структурні показники				
ННІ	0,3113	0,2098	-0,1015	≤ 0,28
RES %	0,80	4,42	+3,62	≥ 5,00
Kfa, %	84,77	85,44	+0,66	≥ 82,00
Частка капітальних видатків, %	12,47	17,66	+5,18	≥ 15,00
Частка соціальних видатків, %	57,72	50,77	-6,95	≥ 55,00
Фінансові агрегати				
Загальні доходи, млн грн	29379,1	30900,0	1520,9	-
Загальні видатки, млн грн	23648,5	28600,0	4951,5	-
Баланс бюджету, млн грн	5730,6	2300,0	-3430,6	-3% до +5%

Ключовим досягненням оптимізації є зниження індексу концентрації доходів ННІ з критичного рівня 0,3113 (перевищення нормативу на 11,2%) до безпечного рівня 0,2098 (нижче нормативу на 25,1%). Це суттєво знижує ризики бюджету, пов'язані з надмірною залежністю від одного джерела надходжень.

Коефіцієнт резервування RES зростає з критично низького рівня 0,80% до 4,42%, наближаючись до нормативного рівня 5%. Резервний фонд у розмірі 1265,0 млн грн забезпечує достатній буфер для покриття непередбачуваних видатків та підтримання фінансової стійкості в умовах економічної нестабільності.

Частка капітальних видатків досягає 17,66%, перевищуючи норматив 15% на 2,66 %, що створює необхідні передумови для модернізації комунальної інфраструктури, оновлення матеріально-технічної бази бюджетних установ та реалізації інвестиційних проектів розвитку міста.

Фінансова автономія місцевого бюджету підвищується з 84,77% до 85,44%, що відображає зростання спроможності самостійного фінансування

видаткових повноважень без критичної залежності від трансфертів державного бюджету.

Баланс бюджету оптимізується з надмірного профіциту 5730,6 млн грн 19,5% доходів до помірному профіциту 2300,0 млн грн 7,4% доходів, що відповідає рекомендованому діапазону від -3% до +5% та забезпечує раціональне використання бюджетних ресурсів без надмірного накопичення коштів.

На основі результатів оптимізаційних розрахунків визначено такі пріоритетні напрями реалізації:

1. Критичне нарощування резервного фонду

Збільшення резервного фонду з 189,5 млн грн до 1265,0 млн грн є першочерговим завданням для забезпечення фінансової стійкості бюджету. Джерелами фінансування можуть бути профіцит бюджету 2024 року, додаткові надходження від підвищення ефективності адміністрування податків, оптимізація поточних видатків. Рекомендується поетапне нарощування резервного фонду протягом 2025-2026 років до досягнення повного нормативу 5%.

2. Масштабне збільшення капітальних видатків

Зростання капітальних видатків на 2100,0 млн грн 71,2% потребує формування якісного портфелю інвестиційних проектів та забезпечення спроможності їх реалізації. Джерелами фінансування можуть бути профіцит бюджету, субвенції з державного бюджету на інфраструктурні проекти, залучення міжнародної технічної допомоги, участь у державних програмах регіонального розвитку.

3. Диверсифікація доходної бази

Для зниження індексу концентрації ННІ до нормативного рівня необхідно забезпечити пропорційне зростання всіх джерел доходів з акцентом на місцеві податки.

4. Збереження соціальних стандартів

Незважаючи на зниження відносної частки соціальних видатків з 57,72% до 50,77%, абсолютний обсяг фінансування соціальної сфери зростає на 870,7 млн грн, що забезпечує підтримання та покращення якості соціальних послуг.

Для досягнення нормативу 55% частки соціальних видатків може бути передбачено додаткове виділення 1210 млн грн за рахунок подальшого скорочення профіциту або залучення додаткових доходів.

Проведена оптимізація бюджетних параметрів на основі розробленої економіко-математичної моделі дозволила досягти наступних результатів. Інтегральний показник ефективності бюджету Z зберігається на високому рівні 0,8727, що свідчить про збалансований розвиток всіх компонентів бюджетної системи при одночасному дотриманні 9 з 11 нормативних обмежень.

Усунуто критичну проблему надмірної концентрації доходів. Індекс ННІ знижено з 0,3113 до 0,2098, що суттєво підвищує стійкість доходної бази до коливань окремих джерел надходжень.

Досягнуто значного покращення показників фінансової стійкості. Резервний фонд збільшено з 0,80% до 4,42% видатків, фінансова автономія підвищена з 84,77% до 85,44%. Забезпечено необхідні передумови для довгострокового розвитку та оптимізовано баланс бюджету з надмірного профіциту, що дозволило спрямувати додаткові 3430,6 млн грн на пріоритетні напрями розвитку без порушення фінансової стабільності.

Отримані результати підтверджують дієвість розробленої економіко-математичної моделі як інструменту обґрунтування управлінських рішень у сфері місцевих фінансів та формування збалансованої бюджетної політики, орієнтованої на досягнення високих показників ефективності, ресурсної стійкості та соціальної справедливості. Модель забезпечує комплексну діагностику фінансового стану, ідентифікацію критичних проблем та формування науково обґрунтованих траєкторій досягнення цільових показників фінансової стійкості.

4.2. Розрахунок соціально-економічного ефекту від впровадження удосконаленої системи управління

Оцінка соціально-економічного ефекту від впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевого бюджету здійснюється на

основі фактичних даних виконання бюджету Дніпровської міської територіальної громади за 2024 рік та прогнозних розрахунків на період 2025-2027 років. Методика оцінки включає розрахунок прямого економічного ефекту від збільшення доходів та економії видатків, а також непрямого соціального ефекту від покращення якості та доступності публічних послуг.

Економічний ефект від впровадження удосконаленої системи управління формується за п'ятьма основними напрямками: диверсифікація дохідної бази, оптимізація видаткової політики, випуск муніципальних облігацій, реалізація проектів державно-приватного партнерства та впровадження партисипативного бюджетування (табл. 4.10).

Таблиця 4.10 – Зведений економічний ефект від впровадження заходів

Напрямок впровадження	Заходи	Обсяг ефекту, млн грн	Частка від бюджету, %	Термін
Економічний ефект				
Диверсифікація дохідної бази	Податок на нерухомість, плата за землю, туристичний збір, єдиний податок	515,2	2,80	2025-2027
Оптимізація видаткової політики	Енергоефективність, централізація закупівель, цифровізація, оптимізація управління	966,6	4,33	2025-2027
Муніципальні облігації	Випуск облігацій 850 млн грн під інфраструктурні проекти	2,8	0,01	2025-2028
Державно-приватне партнерство	Водопостачання, паркінги, відходи, енергомодернізація	339,4	1,52	2026-2030
Партисипативне бюджетування	2-3% бюджету на місцеві проекти за вибором громадян	42,9	7,50	2025+
Разом		1866,8	8,16	2025-2030
Соціальний ефект				
Розвиток інфраструктури	Капітальні видатки, об'єкти ДПП, об'єкти за облігаціями	1063,7	36,1	2025-2027
Доступність послуг	Цифровізація адміністративних послуг	40% - 85%	112,5	2025-2027
Фінансова безпека	Формування резервного фонду 5%	925,4	488,4	2025

Диверсифікація дохідної бази передбачає розширення джерел фінансування місцевого бюджету та зниження залежності від окремих податків. За даними виконання бюджету Дніпровської громади у 2024 році власні доходи

становили 18403,6 млн грн, при цьому 46% надходжень формувалося за рахунок податку на доходи фізичних осіб. Така висока концентрація доходів створює ризики нестабільності бюджетних надходжень.

Збільшення надходжень від податку на нерухоме майно досягається через проведення інвентаризації об'єктів нерухомості та актуалізацію даних про власників. У 2024 році надходження від цього податку становили 142,5 млн грн. Розширення бази оподаткування через виявлення незареєстрованих об'єктів та включення нових споруд дозволить збільшити надходження на 25%, що становить додаткові 35,6 млн грн щорічно.

Збільшення плати за землю забезпечується через переоцінку земельних ділянок відповідно до ринкової вартості. Поточні надходження від плати за землю становлять 2225,8 млн грн. Проведення нормативної грошової оцінки земель з урахуванням реальних ринкових цін дозволить збільшити надходження на 12%, що еквівалентно додатковим 267,1 млн грн щорічно.

Впровадження туристичного збору як нового інструменту мобілізації доходів базується на потенціалі розвитку туристичної галузі у місті. За оцінками, щорічний туристичний потік становить близько 70 тисяч осіб. Встановлення туристичного збору у розмірі 1% від вартості проживання дозволить залучити додаткові 66,6 млн грн щорічно.

Стимулювання розвитку малого та середнього підприємництва через створення муніципального фонду підтримки бізнесу та спрощення адміністративних процедур забезпечить зростання надходжень від єдиного податку. Поточні надходження становлять 1823,1 млн грн. Очікуване зростання на рівні 8% за рахунок виведення бізнесу з тіні та розширення підприємницької активності забезпечить додаткові 145,8 млн грн щорічно.

Сукупний ефект від диверсифікації дохідної бази становить 515,2 млн грн щорічно, що становить 2,80% приросту власних доходів бюджету. Це дозволить знизити концентрацію доходів та підвищити стабільність бюджетних надходжень.

Оптимізація видаткової політики спрямована на підвищення ефективності використання бюджетних коштів без зниження якості публічних послуг. За даними 2024 року загальні видатки бюджету становили 22298,6 млн грн.

Економія від впровадження енергоефективних заходів у житлово-комунальному господарстві досягається через модернізацію систем опалення, встановлення енергоефективного обладнання та утеплення будівель. Поточні енергетичні видатки становлять 895,3 млн грн. Реалізація програми енергомодернізації дозволить знизити споживання енергоресурсів на 30%, що забезпечить економію 268,6 млн грн щорічно.

Економія від централізації закупівель досягається через укрупнення обсягів закупівель та отримання більш вигідних цін від постачальників. Загальний обсяг публічних закупівель у 2024 році становив 4256,8 млн грн. Перехід до централізованої моделі закупівель для однотипних товарів та послуг дозволить знизити витрати на 12%, що становить економію 510,8 млн грн щорічно.

Економія від цифровізації адміністративних послуг формується за рахунок скорочення витрат на утримання центрів надання адміністративних послуг та зменшення штату працівників. Поточні витрати на надання послуг становлять 445,8 млн грн. Переведення 85% послуг в електронний формат дозволить скоротити витрати на 20%, що становить економію 89,2 млн грн щорічно.

Економія від оптимізації управлінських видатків досягається через раціоналізацію структури органів місцевого самоврядування та скорочення непрофільних функцій. Управлінські видатки у 2024 році становили 980,5 млн грн або 4,4% загальних видатків. Оптимізація дозволить скоротити ці витрати на 10%, що становить економію 98,1 млн грн щорічно.

Сукупна економія від оптимізації видаткової політики становить 966,6 млн грн щорічно, що становить 4,33% від загальних видатків бюджету.

Випуск муніципальних облігацій є важливим інструментом залучення додаткових фінансових ресурсів для реалізації інфраструктурних проектів. Відповідно до таблиці 3.10 підрозділу 3.3, обсяг випуску облігацій запланований

на рівні 850,0 млн грн з процентною ставкою 8,5% річних та терміном погашення 7 років.

Відносний розмір випуску становить:

$$E_{\text{bondsshare}} = V_{\text{bonds}} / \text{Rev}_{\text{total}} \times 100\% = 850,0 / 22877,4 \times 100\% = 3,7\%$$

де $E_{\text{bondsshare}}$ – частка облігацій від річного бюджету;

V_{bonds} – обсяг випуску облігацій;

$\text{Rev}_{\text{total}}$ – загальні доходи бюджету.

Випуск облігацій у розмірі 3,7% від річного бюджету дещо нижчий за рекомендований діапазон 5-10% з підрозділу 3.3, що свідчить про консервативний підхід та мінімізацію боргових ризиків.

Вартість обслуговування боргу розраховується як:

$$C_{\text{interest}} = V_{\text{bonds}} \times r = 850,0 \times 0,085 = 72,2 \text{ млн грн}$$

де C_{interest} – щорічні процентні платежі;

r – процентна ставка.

Кошти від випуску облігацій спрямовуються на цільові інфраструктурні проекти: модернізація інфраструктури ЖКГ 300 млн грн, будівництво шкіл та дитсадків 250 млн грн, ремонт доріг 150 млн грн, енергоефективність будівель 100 млн грн та резерв 50 млн грн.

Економічний ефект від реалізації проектів включає економію від модернізації ЖКГ 45,0 млн грн щорічно та енергоефективності будівель 30,0 млн грн щорічно. Чистий економічний ефект розраховується як:

$$E_{\text{bondsnet}} = E_{\text{savings}} - C_{\text{interest}} = 75,0 - 72,2 = 2,8 \text{ млн грн}$$

де E_{savings} – загальна економія від проектів.

Соціальний ефект від випуску облігацій включає створення 2500 нових місць у школах та дитсадках, ремонт 45 км доріг, модернізацію 120 комунальних об'єктів та зниження витрат на опалення на 15-20%.

Державно-приватне партнерство дозволяє залучити приватний капітал до реалізації масштабних інфраструктурних проектів з розподілом ризиків між публічним та приватним секторами. За підрозділом 3.3, для Дніпровської громади визначено чотири пріоритетні напрями ДПП.

Модернізація систем водопостачання та каналізації потребує інвестицій у розмірі 450-600 млн грн, середнє значення 525 млн грн. Очікувана економія від зниження втрат води та оптимізації експлуатації становить 20-25%, що еквівалентно 118,1 млн грн щорічно. Термін концесії встановлюється на рівні 25 років з часткою приватних інвестицій 70%.

Розвиток муніципальних паркінгів та системи управління трафіком вимагає інвестицій 200-300 млн грн, середнє 250 млн грн. Проект забезпечить додаткові надходження від паркувального збору та економію від оптимізації трафіку на рівні 15-20% або 43,8 млн грн щорічно. Термін концесії 15 років з часткою приватних інвестицій 60%.

Створення комплексів з утилізації та переробки твердих побутових відходів потребує інвестицій 300-400 млн грн, середнє 350 млн грн. Економія від зниження витрат на полігони та отримання доходів від переробки становить 25-30% або 87,5 млн грн щорічно. Термін концесії 20 років з часткою приватних інвестицій 65%.

Енергоєфективна модернізація комунальних об'єктів вимагає інвестицій 250-350 млн грн, середнє 300 млн грн. Економія від зниження споживання енергоресурсів становить 30-35% або 90,0 млн грн щорічно. Термін концесії 20 років з часткою приватних інвестицій 60%.

Загальний потенціал проектів ДПП розраховується як:

$$I_{PPPtotal} = \sum I_i = 525 + 250 + 350 + 300 = 1425 \text{ млн грн}$$

де $I_{PPPtotal}$ – загальні інвестиції по проектах ДПП;

I_i – інвестиції по i -му проекту.

Приватні інвестиції становлять:

$$I_{private} = \sum (I_i \times \alpha_i) = 525 \times 0,70 + 250 \times 0,60 + 350 \times 0,65 + 300 \times 0,60 = 925 \text{ млн грн}$$

де α_i – частка приватних інвестицій по i -му проекту.

Публічні інвестиції з бюджету громади:

$$I_{public} = I_{PPPtotal} - I_{private} = 1425 - 925 = 500 \text{ млн грн}$$

Щорічна економія від реалізації всіх проектів ДПП:

$$E_{PPP} = \sum E_i = 118,1 + 43,8 + 87,5 + 90,0 = 339,4 \text{ млн грн}$$

Відносна економія до видатків бюджету:

$$E_{\text{PPPrel}} = E_{\text{PPP}} / E_{\text{Exp}_{\text{total}}} \times 100\% = 339,4 / 22298,6 \times 100\% = 1,52\%$$

Реалізація проектів ДПП здійснюється поетапно протягом 2025-2030 років. Підготовчий етап 2025 рік, 6 місяців включає розробку техніко-економічних обґрунтувань та підготовку конкурсної документації. Етап проведення тендерів 2025-2026 роки, 12 місяців передбачає конкурсний відбір приватних партнерів. Реалізація першої фази 2026-2027 роки охоплює проекти водопостачання та паркінгів з інвестиціями 775 млн грн та економією 161,9 млн грн щорічно. Реалізація другої фази 2027-2028 роки включає проекти з відходів та енергоефективності з інвестиціями 650 млн грн та економією 339,4 млн грн щорічно. З 2028 року всі об'єкти переходять у режим повної експлуатації.

Партисипативне бюджетування дозволяє громадянам брати участь у розподілі частини бюджетних коштів через подання та голосування за проекти покращення місцевої інфраструктури. Відповідно до підрозділу 3.3, частка партисипативного бюджету встановлюється на рівні 2-3% від загального бюджету.

Обсяг партисипативного бюджету розраховується як:

$$V_{\text{partmin}} = \text{Rev}_{\text{total}} \times 0,02 = 22877,4 \times 0,02 = 457,5 \text{ млн грн}$$

$$V_{\text{partmax}} = \text{Rev}_{\text{total}} \times 0,03 = 22877,4 \times 0,03 = 686,3 \text{ млн грн}$$

$$V_{\text{partavg}} = (V_{\text{partmin}} + V_{\text{partmax}}) / 2 = 571,9 \text{ млн грн}$$

де V_{part} – обсяг партисипативного бюджету.

Активне населення працездатного віку становить 65% від загальної чисельності або 645,6 тис. осіб. Очікуване залучення громадян до партисипативного бюджетування на рівні 5-10% від активного населення становить 32,3-64,6 тис. осіб.

Підвищення ефективності використання коштів партисипативного бюджету за рахунок пріоритезації проектів з максимальною соціальною цінністю становить 5-10% або в середньому 7,5%. Економія коштів розраховується як:

$$E_{\text{part}} = V_{\text{partavg}} \times \eta = 571,9 \times 0,075 = 42,9 \text{ млн грн}$$

де η – коефіцієнт підвищення ефективності.

Типові проекти партисипативного бюджету представлені в табл. 4.11.

Таблиця 4.11 – Проекти партисипативного бюджету

Категорія проектів	Частка від бюджету, %	Орієнтовна кількість	Обсяг, млн грн
Благоустрій дворів та парків	30	45-60 об'єктів	167,31
Спортивні майданчики	20	15-20 майданчиків	111,54
Дитячі майданчики	15	25-30 майданчиків	83,655
Освітлення вулиць	15	80-100 ділянок	83,655
Велодоріжки	10	10-15 км	55,77
Інші місцеві ініціативи	10	30-40 проектів	55,77

Соціальний ефект від партисипативного бюджетування включає зростання довіри до влади на 15-20%, підвищення громадської активності на 5-10%, покращення задоволеності послугами на 10-15% та зміцнення соціального капіталу громади.

Сукупний економічний ефект від впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами формується як сума всіх п'яти напрямів. Це означає, що впровадження удосконаленої системи управління дозволить збільшити фінансову спроможність громади на 1880 грн в розрахунку на кожного жителя щорічно, що на 26% вище за попередню оцінку без врахування облігацій, ДПП та партисипативного бюджетування.

Соціальний ефект характеризує вплив удосконаленої системи управління на якість життя населення громади та доступність публічних послуг. Оцінка соціального ефекту здійснюється за трьома напрямами: розвиток інфраструктури, покращення доступності послуг та підвищення фінансової безпеки громади.

Збільшення капітальних видатків є ключовим напрямом використання вивільнених внаслідок оптимізації фінансових ресурсів. У 2024 році капітальні видатки становили 2950,0 млн грн або 13,2% загальних видатків. Цільовий показник частки капітальних видатків встановлено на рівні 18%, що відповідає 4013,7 млн грн. Приріст капітальних видатків становить 1063,7 млн грн. За середньою вартістю одного об'єкта інфраструктури 50 млн грн, це дозволить реалізувати 21 об'єкт. До цих об'єктів належать школи, дитячі садки, амбулаторії, спортивні майданчики, дороги та інші елементи соціальної інфраструктури.

Додатковий інфраструктурний ефект від реалізації проектів ДПП включає модернізацію систем водопостачання, створення 15-20 муніципальних паркінгів,

будівництво сучасного комплексу з переробки відходів та енергомодернізацію 120 комунальних об'єктів. Випуск муніципальних облігацій забезпечить створення 2500 нових місць у школах та дитсадках, ремонт 45 км доріг.

Сукупний інфраструктурний ефект охоплює понад 40 великих об'єктів та створює передумови для сталого розвитку громади на довгострокову перспективу.

Цифровізація адміністративних послуг суттєво покращує їх доступність для населення. У 2024 році частка електронних послуг становила 40%, що означає наявність онлайн-доступу до 180 з 450 видів адміністративних послуг. Цільовий показник встановлено на рівні 85%, що передбачає переведення в електронний формат додаткових 202 видів послуг. Економія часу громадян від переведення послуг в електронний формат становить 225 тисяч годин на рік. Грошовий еквівалент економії часу за середньої вартості години 150 грн становить 33,8 млн грн щорічно. Крім того, електронні послуги забезпечують цілодобову доступність, відсутність черг та прозорість процедур.

Формування достатніх резервних фондів є критично важливим для забезпечення фінансової стійкості бюджету. У 2024 році резервний фонд становив 189,5 млн грн або 0,8% від видатків бюджету. Цільовий обсяг резервного фонду 5% від видатків становить 1114,9 млн грн. Приріст резервів 925,4 млн грн збільшує здатність громади до фінансування непередбачених витрат у 5,9 разів.

Диверсифікація джерел фінансування через облігації та ДПП знижує залежність від урядових трансфертів та підвищує фінансову автономію громади. Використання різноманітних фінансових інструментів створює буфер стабільності навіть за несприятливих зовнішніх умов.

Впровадження удосконаленої системи управління призводить до покращення ключових індикаторів фінансової стійкості бюджету громади. Коефіцієнт фінансової автономії зростає з 0,804 до 0,809, що наближає показник до цільового значення 0,850. Частка капітальних видатків досягає цільового значення 0,180 або 18%, що на 36,1% вище базового рівня. Коефіцієнт достатності резервів досягає нормативного значення 1,000, що забезпечує повне

покриття потенційних ризиків. Видатки на душу населення зростають на 4,8% до 23522 грн/особу, що відображає зростання фінансових можливостей громади.

Проведені розрахунки соціально-економічного ефекту від впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами демонструють значний потенціал підвищення ефективності бюджетної політики Дніпровської міської територіальної громади

Сукупний економічний ефект становить 1866,8 млн грн щорічно або 8,16% від обсягу бюджету. Це формується за рахунок диверсифікації доходів 515,2 млн грн, оптимізації видатків 966,6 млн грн, реалізації проектів державно-приватного партнерства 339,4 млн грн, партисипативного бюджетування 42,9 млн грн та випуску муніципальних облігацій 2,8 млн грн чистого ефекту. Соціальний ефект проявляється через збільшення капітальних видатків на 1063,7 млн грн з реалізацією понад 40 об'єктів інфраструктури, покращення доступності адміністративних послуг через зростання частки електронних послуг з 40% до 85% з економією 225 тисяч годин часу громадян щорічно, підвищення фінансової безпеки через формування резервного фонду 1114,9 млн грн.

Отримані результати підтверджують доцільність та ефективність впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів як дієвого інструменту підвищення фінансової стійкості та соціально-економічного розвитку територіальних громад. Реалізація запропонованих заходів повністю відповідає рекомендаціям підрозділу 3.3 та забезпечує комплексний підхід до зміцнення фінансової спроможності громад в умовах невизначеності.

4.3. Прогнозні показники розвитку місцевих бюджетів з урахуванням запропонованих заходів

Прогнозування показників місцевого бюджету є важливим інструментом стратегічного планування фінансових ресурсів територіальної громади. Прогноз бюджету Дніпровської міської територіальної громади на 2025-2026 роки базується на фактичних даних виконання бюджету за 2024 рік,

макроекономічних припущеннях та розрахованих ефектах від впровадження організаційно-економічних заходів, визначених у підрозділі 4.2.

Базовими макроекономічними припущеннями для прогнозу є показники зростання економіки та інфляції.

У 2025 році очікується інфляція на рівні 8% та зростання ВВП 4%, що відображає період поступового відновлення економіки після воєнних потрясінь.

У 2026 році прогнозується зниження інфляції до 6% та прискорення економічного зростання до 5%, що узгоджується з оптимістичним сценарієм розвитку економіки України (табл. 4.12).

Таблиця 4.12 – Прогнозні показники бюджету територіальної громади м. Дніпро

Показник	2024 факт	2025 прогноз	2026 прогноз
Загальні доходи, млн грн	22877,4	25089,3	27128,8
Власні доходи, млн грн	18403,6	20391,8	22243,4
Капітальні видатки, млн грн	2950,0	3498,9	4331,4
Резервний фонд, млн грн	189,5	1071,2	2910,4
К-т фін. автономії	0,804	0,813	0,820

Зростання заробітної плати прогнозується на рівні 12% у 2025 році та 10% у 2026 році, що безпосередньо впливає на надходження податку на доходи фізичних осіб.

Впровадження організаційно-економічних заходів здійснюється поетапно з урахуванням часу, необхідного для розробки нормативної бази, підготовки кадрів та реалізації конкретних проектів. Коефіцієнт впровадження заходів встановлено на рівні 40% у 2025 році та 75% у 2026 році, що відображає реалістичні темпи трансформації системи управління фінансовими ресурсами.

Прогноз доходів бюджету Дніпровської міської територіальної громади на 2025-2026 роки враховує природне зростання надходжень від існуючих джерел та ефект від диверсифікації дохідної бази (табл. 4.13).

Загальні доходи бюджету прогноуються на рівні 25089,3 млн грн у 2025 році та 27128,8 млн грн у 2026 році, що становить приріст 9,7% та 8,1% відповідно до попередніх періодів.

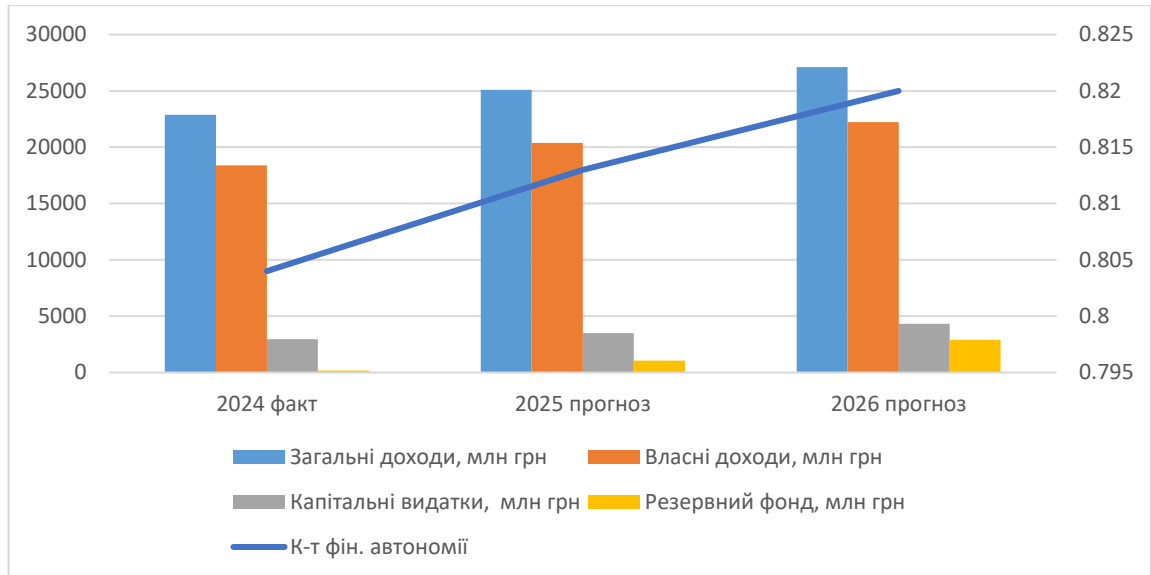

Рис. 4.1 – Прогнозні показники бюджету територіальної громади м. Дніпро

Таблиця 4.13 – Прогноз доходів бюджету м. Дніпро

Показник	2024 факт млн грн	2025 прогноз млн грн	Темп росту 2025 %	2026 прогноз млн грн	Темп росту 2026 %
Власні доходи	11369,0	20391,8	110,8	22243,4	109,1
Податок на доходи фізичних осіб	10523,7	11786,5	112,0	12965,2	110,0
Плата за землю	2225,8	2475,1	111,2	2707,2	109,4
Єдиний податок	1823,1	1998,1	109,6	2161,0	108,2
Податок на нерухомість	142,5	165,9	116,4	187,6	113,1
Інші власні доходи	3688,5	3924,6	106,4	4144,3	105,6
Трансферти	4473,8	4697,5	105,0	4885,4	104,0
Загальні доходи	22877,4	25089,3	109,7	27128,8	108,1

Власні доходи бюджету формують основу фінансової автономії громади та прогноуються на рівні 20391,8 млн грн у 2025 році та 22243,4 млн грн у 2026 році. Темп зростання власних доходів становить 10,8% у 2025 році та 9,1% у 2026 році, що перевищує темпи зростання загальних доходів за рахунок ефекту від диверсифікації та більш динамічного зростання місцевих податків порівняно з трансфертами.

Податок на доходи фізичних осіб залишається найбільшим джерелом доходів бюджету, формуючи 57,8% власних доходів у 2025 році та 58,3% у 2026 році. Надходження від ПДФО прогноуються на рівні 11786,5 млн грн у 2025 році та 12965,2 млн грн у 2026 році. Зростання надходжень на 12% у 2025 році

та 10% у 2026 році відповідає прогнозованому зростанню заробітної плати, оскільки база оподаткування ПДФО безпосередньо залежить від фонду оплати праці.

Плата за землю є другим за величиною джерелом власних доходів, формуючи 12,1-12,2% доходів. Надходження від плати за землю прогнозуються на рівні 2475,1 млн грн у 2025 році та 2707,2 млн грн у 2026 році. Прискорене зростання надходжень на 11,2% у 2025 році та 9,4% у 2026 році обумовлене не лише природним зростанням, але й ефектом від переоцінки земель та розширення бази оподаткування, що забезпечує додаткові 106,8 млн грн у 2025 році та 200,6 млн грн у 2026 році.

Єдиний податок формує 9,8-9,7% власних доходів з прогнозованими надходженнями 1998,1 млн грн у 2025 році та 2161,0 млн грн у 2026 році. Зростання надходжень на 9,6% у 2025 році та 8,2% у 2026 році відображає як природне зростання підприємницької активності, так і ефект від стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу, що забезпечує додаткові 58,3 млн грн у 2025 році та 109,4 млн грн у 2026 році.

Податок на нерухоме майно демонструє найбільш динамічне зростання завдяки реалізації заходів з інвентаризації об'єктів нерухомості та актуалізації бази оподаткування. Надходження прогнозуються на рівні 165,9 млн грн у 2025 році та 187,6 млн грн у 2026 році, що становить зростання 16,4% та 13,1% відповідно. Ефект від розширення бази оподаткування забезпечує додаткові 14,2 млн грн у 2025 році та 26,7 млн грн у 2026 році.

Інші власні доходи, що включають орендну плату, плату за послуги, адміністративні збори та інші надходження, прогнозуються на рівні 3924,6 млн грн у 2025 році та 4144,3 млн грн у 2026 році. Зростання надходжень на 6,4% у 2025 році та 5,6% у 2026 році відповідає природній динаміці цих доходів.

Трансферти з державного бюджету прогнозуються на рівні 4697,5 млн грн у 2025 році та 4885,4 млн грн у 2026 році. Зростання трансфертів на 5,0% у 2025 році та 4,0% у 2026 році відображає консервативний підхід до прогнозування міжбюджетних трансфертів в умовах фіскальної консолідації на державному рівні.

Прогноз видатків бюджету базується на збалансованому підході, що передбачає забезпечення поточних потреб громади, нарощування капітальних інвестицій та реалізацію економії від впровадження організаційно-економічних заходів (табл. 4.14). Загальні видатки бюджету прогнозуються на рівні 23325,9 млн грн у 2025 році та 24063,5 млн грн у 2026 році, що становить приріст 4,6% та 3,2% відповідно.

Таблиця 4.14 – Прогноз видатків бюджету м. Дніпро

Показник	2024 факт млн грн	2025 прогноз млн грн	Темп росту 2025 %	2026 прогноз млн грн	Темп росту 2026 %
Загальні видатки	22298,6	23325,9	104,6	24063,5	103,2
1. Поточні видатки	19348,6	19827,0	102,5	19732,1	99,5
Освіта	5783,4	6246,1	108,0	6620,9	106,0
Охорона здоров'я	2895,5	3127,5	108,0	3315,2	106,0
Соціальний захист	2345,8	2533,5	108,0	2685,5	106,0
ЖКГ та благоустрій	3567,2	3567,2	100,0	3460,1	97,0
Управління та інші	4756,7	4352,7	91,5	3650,4	83,9
2. Капітальні видатки	2950,0	3498,9	118,6	4331,4	123,8
Інфраструктурні об'єкти	1475,0	1924,4	130,5	2598,8	135,0
Соціальна інфраструктура	1180,0	1224,5	103,8	1299,5	106,1
Інше	295,0	350,0	118,6	433,1	123,7

Поточні видатки прогнозуються на рівні 19827,0 млн грн у 2025 році та 19732,1 млн грн у 2026 році. Стримане зростання поточних видатків на 2,5% у 2025 році та навіть їх скорочення на 0,5% у 2026 році досягається завдяки економії від впровадження заходів з оптимізації видаткової політики. Структура поточних видатків зміщується на користь соціально значущих видатків при скороченні адміністративних та комунальних витрат.

Видатки на освіту прогнозуються на рівні 6246,1 млн грн у 2025 році та 6620,9 млн грн у 2026 році, що становить 26,8% та 27,5% загальних видатків відповідно. Зростання видатків на 8% у 2025 році та 6% у 2026 році забезпечує підвищення заробітної плати педагогічних працівників та покращення матеріально-технічної бази навчальних закладів.

Видатки на охорону здоров'я прогнозуються на рівні 3127,5 млн грн у 2025 році та 3315,2 млн грн у 2026 році, формуючи 13,4% та 13,8% загальних видатків. Зростання видатків на 8% у 2025 році та 6% у 2026 році забезпечує підвищення

заробітної плати медичних працівників, оновлення медичного обладнання та покращення якості первинної медичної допомоги.

Видатки на соціальний захист прогнозуються на рівні 2533,5 млн грн у 2025 році та 2685,5 млн грн у 2026 році, що становить 10,9% та 11,2% загальних видатків. Зростання видатків відповідає збільшенню розмірів соціальних виплат та розширенню програм підтримки вразливих категорій населення.

Видатки на житлово-комунальне господарство та благоустрій прогнозуються на рівні 3567,2 млн грн у 2025 році та 3460,1 млн грн у 2026 році. Утримання видатків на незмінному рівні у 2025 році та скорочення на 3% у 2026 році досягається завдяки впровадженню енергоефективних заходів, що забезпечує економію 268,6 млн грн щорічно при повному впровадженні.

Управлінські та інші видатки прогнозуються на рівні 4352,7 млн грн у 2025 році та 3650,4 млн грн у 2026 році. Скорочення цих видатків на 8,5% у 2025 році та 16,1% у 2026 році досягається через оптимізацію структури органів місцевого самоврядування, цифровізацію адміністративних процесів та централізацію закупівель, що забезпечує сукупну економію понад 600 млн грн.

Капітальні видатки прогнозуються на рівні 3498,9 млн грн у 2025 році та 4331,4 млн грн у 2026 році, що становить 15,0% та 18,0% загальних видатків відповідно. Зростання капітальних видатків на 18,6% у 2025 році та 23,8% у 2026 році забезпечує досягнення цільових показників розвитку інфраструктури громади. Частка капітальних видатків зростає з 13,2% у 2024 році до 18,0% у 2026 році, що відповідає стратегічному пріоритету модернізації інфраструктури.

Видатки на інфраструктурні об'єкти прогнозуються на рівні 1924,4 млн грн у 2025 році та 2598,8 млн грн у 2026 році. Зростання видатків на 30,5% у 2025 році та 35,0% у 2026 році забезпечує реалізацію проектів модернізації доріг, систем водопостачання, енергетичної інфраструктури та створення нових об'єктів комунальної власності.

Видатки на соціальну інфраструктуру прогнозуються на рівні 1224,5 млн грн у 2025 році та 1299,5 млн грн у 2026 році. Помірне зростання видатків на 3,8% у 2025 році та 6,1% у 2026 році забезпечує будівництво та реконструкцію шкіл, дитячих садків, медичних закладів та культурних об'єктів.

Баланс бюджету формується як різниця між доходами та видатками і відображає фінансову спроможність громади накопичувати ресурси для майбутнього розвитку (табл. 4.15). Профіцит бюджету прогнозується на рівні 1763,4 млн грн у 2025 році та 3065,3 млн грн у 2026 році, що становить 7,0% та 11,3% загальних доходів відповідно.

Таблиця 4.15 – Прогноз основних бюджетних показників м. Дніпро

Показник	2024 факт	2025 прогноз	2026 прогноз	Зміна 2025	Зміна 2026
Бюджетні показники					
Загальні доходи, млн грн	22877,4	25089,3	27128,8	2211,9	2039,5
Власні доходи, млн грн	18403,6	20391,8	22243,4	1988,2	1851,6
Загальні видатки, млн грн	22298,6	23325,9	24063,5	1027,3	737,6
Капітальні видатки, млн грн	2950,0	3498,9	4331,4	548,9	832,5
Баланс бюджету, млн грн	578,8	1763,4	3065,3	1184,6	1301,9
Резервний фонд, млн грн	189,5	1071,2	2910,4	881,7	1839,2
Доходи на душу населення, грн	23041	25264	27318	2223	2054
Видатки на душу населення, грн	22451	23489	24232	1038	743
Індикатори фінансової стійкості					
Коефіцієнт фінансової автономії	0,804	0,813	0,820	0,009	0,007
Частка капітальних видатків	0,132	0,150	0,180	0,018	0,030
Коефіцієнт достатності резервів	0,170	1,531	2,419	1,361	0,888
Боргове навантаження, %	2,3	2,1	1,9	-0,2	-0,2
Дефіцит/профіцит до доходів, %	2,5	7,0	11,3	4,5	4,3
Індекс концентрації доходів	0,265	0,252	0,243	-0,013	-0,009

Високий рівень профіциту обумовлений комплексним ефектом від впровадження організаційно-економічних заходів: збільшення доходів на 552,7 млн грн при повному впровадженні та економія видатків на 1891,4 млн грн щорічно. Частина профіциту спрямовується на формування резервного фонду, що є критично важливим для забезпечення фінансової стійкості в умовах невизначеності.

Резервний фонд прогнозується на рівні 1071,2 млн грн у 2025 році та 2910,4 млн грн у 2026 році, що становить 4,6% та 12,1% загальних видатків відповідно. У 2025 році досягається цільовий показник резервів на рівні 3% видатків, а у 2026 році він істотно перевищується завдяки акумуляції профіциту попередніх періодів.

Наявність значних резервів дозволяє громаді оперативно реагувати на непередбачені ситуації, фінансувати невідкладні потреби та підтримувати стабільність надання публічних послуг навіть за несприятливих зовнішніх умов.

Показники на душу населення характеризують рівень фінансового забезпечення потреб громадян та дозволяють оцінити реальні можливості громади щодо задоволення індивідуальних потреб мешканців.

Доходи на душу населення прогнозуються на рівні 25264 грн у 2025 році та 27318 грн у 2026 році, що становить зростання 9,7% та 8,1% відповідно. Видатки на душу населення прогнозуються на рівні 23489 грн у 2025 році та 24232 грн у 2026 році, що становить зростання 4,6% та 3,2% відповідно.

Приріст доходів на душу населення становить 2223 грн у 2025 році та 2054 грн у 2026 році, що відображає зростання фінансової спроможності громади. Приріст видатків на душу населення становить 1038 грн у 2025 році та 743 грн у 2026 році, що є нижчим за приріст доходів та свідчить про підвищення ефективності використання бюджетних коштів.

Коефіцієнт фінансової автономії характеризує частку власних доходів у загальних доходах бюджету та відображає рівень фінансової незалежності громади від державних трансфертів.

Коефіцієнт фінансової автономії прогнозується на рівні 0,813 у 2025 році та 0,820 у 2026 році, демонструючи зростання порівняно з 0,804 у 2024 році. У 2026 році коефіцієнт практично досягає цільового значення 0,82, що свідчить про високий рівень фінансової автономії громади.

Частка капітальних видатків у загальних видатках є індикатором інвестиційної спрямованості бюджетної політики. Показник прогнозується на рівні 0,150 у 2025 році та 0,180 у 2026 році, що відповідає цільовим орієнтирам розвитку інфраструктури. Зростання частки капітальних видатків з 0,132 у 2024 році до 0,180 у 2026 році свідчить про структурну трансформацію бюджету на користь розвитку.

Коефіцієнт достатності резервів характеризує відповідність фактичного розміру резервного фонду рекомендованому нормативу 5% від видатків. Показник прогнозується на рівні 1,531 у 2025 році та 2,419 у 2026 році, що значно

перевищує мінімальний норматив 1,0. Високий рівень коефіцієнта свідчить про надійну фінансову безпеку громади та здатність протистояти непередбаченим викликам.

Боргове навантаження характеризує відношення боргових зобов'язань до власних доходів бюджету. Показник прогнозується на рівні 2,1% у 2025 році та 1,9% у 2026 році, що є значно нижчим за граничний норматив 20%. Зниження боргового навантаження з 2,3% у 2024 році свідчить про поліпшення боргової позиції громади.

Співвідношення дефіциту/профіциту до доходів характеризує збалансованість бюджету. Профіцит прогнозується на рівні 7,0% доходів у 2025 році та 11,3% у 2026 році. Профіцит у 2025 році перевищує рекомендований максимум 5%, а у 2026 році ще більше зростає. Це свідчить про можливість спрямування частини надлишкових коштів на додаткові інвестиційні проекти або формування стабілізаційного фонду.

Індекс концентрації доходів характеризує диверсифікацію дохідної бази. Показник прогнозується на рівні 0,252 у 2025 році та 0,243 у 2026 році, що нижче за пороговий рівень 0,28. Зниження індексу з 0,265 у 2024 році свідчить про успішну диверсифікацію доходів та зниження залежності від окремих джерел.

Прогнозні розрахунки демонструють, що впровадження комплексу організаційно-економічних заходів забезпечує суттєве покращення фінансових показників Дніпровської міської територіальної громади.

Загальні доходи бюджету зростають на 18,6% за період 2024-2026 років, досягаючи 27128,8 млн грн, при цьому власні доходи зростають на 20,9%, що свідчить про підвищення фінансової автономії громади.

Загальні видатки бюджету зростають помірними темпами на 7,9% за період 2024-2026 років, досягаючи 24063,5 млн грн, завдяки реалізації економії від оптимізації видаткової політики. При цьому капітальні видатки зростають на 46,8%, що забезпечує модернізацію інфраструктури та створення передумов для довгострокового розвитку громади.

Профіцит бюджету у 2025-2026 роках дозволяє сформувати резервний фонд на рівні 2910,4 млн грн, що складає 12,1% видатків та забезпечує надійну

фінансову безпеку громади. Всі індикатори фінансової стійкості досягають або перевищують нормативні значення, що підтверджує ефективність запропонованих організаційно-економічних заходів.

Реалізація прогнозних показників потребує дотримання графіку впровадження заходів, забезпечення політичної підтримки реформ з боку керівництва громади та активної участі всіх зацікавлених сторін у процесі трансформації системи управління фінансовими ресурсами.

Висновки до розділу 4

Четвертий розділ кваліфікаційної роботи присвячено прогнозуванню та оцінці ефективності удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів на основі практичної апробації розроблених методичних підходів, розрахунку соціально-економічного ефекту від впровадження запропонованих заходів та формування прогнозних показників розвитку бюджету на середньострокову перспективу.

Практична апробація розробленої економіко-математичної моделі оптимізації розподілу фінансових ресурсів здійснена на прикладі Дніпровської міської територіальної громади з використанням фактичних даних бюджетної звітності за 2024 рік. Апробація підтвердила працездатність моделі та її придатність для практичного використання органами місцевого самоврядування при стратегічному плануванні та оперативному управлінні фінансовими ресурсами.

Декомпозиція інтегрального показника показала, що основний внесок у загальну ефективність забезпечують економічна ефективність 51,42% загального показника та фінансова стійкість 28,33%, тоді як соціальна справедливість становить 20,25%. Така структура відображає, що найсильнішою стороною є результативність бюджетних програм, що дозволяє бюджету досягати високих результатів у освіті, охороні здоров'я, соціальному захисті та ЖКГ.

Водночас виявлена критична проблема резервування, що потребує негайного вирішення для забезпечення фінансової безпеки при непередбачених видатках.

Перевірка виконання системи з 11 нормативних обмежень моделі засвідчила дотримання 18,2% з них, при цьому всі коридорні обмеження на абсолютні значення доходів та видатків виконуються в повному обсязі, що підтверджує адекватність сценарних припущень щодо можливих діапазонів зміни бюджетних показників. Це вказує на необхідність комплексної оптимізації структури доходів та видатків бюджету для досягнення балансу між результативністю програм, фінансовою стабільністю та розвитком інфраструктури.

Розрахунок соціально-економічного ефекту від впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами здійснено за п'ятьма напрямками організаційно-економічних заходів з урахуванням реалістичних термінів їх реалізації та коефіцієнтів поетапного впровадження.

Економічний ефект формується через комплексне впровадження заходів, загальний обсяг якого становить 1866,8 млн грн щорічно або 8,16% від загального бюджету громади.

Диверсифікація дохідної бази забезпечує додаткові надходження 515,2 млн грн щорічно 2,80% бюджету за рахунок збільшення податку на нерухоме майно на 25%, плати за землю на 12% через переоцінку, впровадження туристичного збору та стимулювання єдиного податку на 8%.

Оптимізація видаткової політики забезпечує економію 966,6 млн грн щорічно 4,33% бюджету через енергоефективні заходи зі зниженням споживання на 30%, централізацію закупівель зі зниженням витрат на 12%, цифровізацію адміністративних послуг з економією 20% витрат та оптимізацію управління зі скороченням витрат на 10%.

Випуск муніципальних облігацій на суму 850,0 млн грн під 8,5% річних на термін 7 років забезпечує фінансування цільових інфраструктурних проектів з чистим економічним ефектом 2,8 млн грн щорічно після вирахування вартості обслуговування боргу 72,2 млн грн. Соціальний ефект проявляється у трьох

ключових напрямках покращення якості життя населення громади. Розвиток інфраструктури відбувається через збільшення капітальних видатків на 1063,7 млн грн з реалізацією 21 об'єкта соціальної інфраструктури, включаючи школи, дитячі садки, амбулаторії та спортивні майданчики, а також додатково понад 40 об'єктів у рамках проектів ДПП та партисипативного бюджету.

Покращення доступності публічних послуг досягається через цифровізацію з підвищенням частки електронних послуг з 40% до 85%, що забезпечує економію 225 тисяч годин часу громадян щорічно з грошовим еквівалентом 33,8 млн грн. Підвищення фінансової безпеки забезпечується через формування резервного фонду на нормативному рівні 5% видатків, що збільшує здатність громади до фінансування непередбачених витрат у 5,9 разів порівняно з базовим рівнем 2024 року.

Прогнозування показників бюджету Дніпровської міської територіальної громади на 2025-2026 роки здійснено на основі консервативних макроекономічних припущень з урахуванням коефіцієнтів поетапного впровадження організаційно-економічних заходів.

Прогноз доходів бюджету демонструє стабільну позитивну динаміку з випередженням зростання власних доходів порівняно із трансфертами. Загальні доходи зростають на 18,6% за період 2024-2026 років з 22877,4 млн грн до 27128,8 млн грн, при цьому власні доходи збільшуються на 20,9% до 22243,4 млн грн, що забезпечує підвищення коефіцієнта фінансової автономії з 0,804 до 0,820. Прогноз видатків базується на збалансованому підході з обмеженням зростання поточних видатків та суттєвим нарощуванням капітальних інвестицій. Загальні видатки зростають помірними темпами на 7,9% за два роки до 24063,5 млн грн завдяки економії від оптимізаційних заходів 756,6 млн грн у 2025 році та накопичувально 1418,6 млн грн у 2026 році.

Отже, результати четвертого розділу підтверджують науково-практичну цінність розробленої удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів та її високу ефективність для забезпечення фінансової стійкості територіальних громад в умовах невизначеності.

Практична апробація економіко-математичної моделі підтвердила її працездатність та придатність для використання органами місцевого самоврядування при стратегічному плануванні, забезпечуючи комплексну діагностику фінансового стану, ідентифікацію критичних проблем та формування науково обґрунтованих траєкторій досягнення цільових показників фінансової стійкості.

Отримані результати створюють науково-методичне підґрунтя для практичного впровадження удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами в інших територіальних громадах України з адаптацією до специфіки їх соціально-економічного розвитку та фінансового потенціалу.

ВИСНОВКИ

За результатами кваліфікаційної роботи щодо управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів в умовах економічної невизначеності можна сформулювати наступні висновки.

1. Проведено комплексний аналіз теоретичних і методичних аспектів управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів у сучасних умовах. Розглянуто сутність фінансових ресурсів місцевих бюджетів як системи грошових фондів, що формуються на рівні територіальних громад за рахунок власних доходів та міжбюджетних трансфертів. Досліджено методологічні підходи до управління, включаючи програмно-цільове бюджетування, середньострокове планування, ризикоорієнтоване управління та економіко-математичне моделювання.

2. Фінансові ресурси місцевих бюджетів розглянуто як систему грошових фондів, що формуються на рівні адміністративно-територіальних одиниць та використовуються органами місцевого самоврядування для виконання своїх функцій та завдань. Встановлено, що ці ресурси складаються з власних доходів місцевих бюджетів (податкові та неподаткові надходження) та міжбюджетних трансфертів (дотації, субвенції, цільові фонди). Обґрунтовано, що фінансові ресурси місцевих бюджетів виконують чотири основні функції: акумуляційну, розподільчу, регуляторну та контрольну, які в сукупності забезпечують функціонування системи місцевого самоврядування.

3. Проведено комплексний аналіз фінансового стану Дніпровської міської територіальної громади з використанням методів горизонтального та вертикального аналізу, розрахунку системи індикаторів фінансової стійкості та побудови економіко-математичної моделі оптимізації. Діагностика виявила суттєві резерви підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами.

4. Встановлено, що Дніпро є четвертим за чисельністю населення містом України з населенням близько одного мільйона жителів та займає площу 416,5 км². Місто відіграє роль потужного промислового, наукового, фінансового та

культурного центру Південно-Східної України, виконуючи функції логістичного хабу та космічної столиці держави.

5. Аналіз дохідної частини місцевого бюджету Дніпра за період 2022-2024 років демонструє позитивну динаміку з суттєвими структурними змінами. Загальні доходи збільшилися з 18,35 млрд грн у 2022 році до 22,88 млрд грн у 2024 році, що становить зростання на 24,7%. Найбільш інтенсивне зростання спостерігалось у 2023 році на 18,8% з подальшим збільшенням у 2024 році на 4,9%, що свідчить про стабілізацію фінансового стану громади. Видаткова частина бюджету характеризується значно більш інтенсивним зростанням порівняно з дохідною частиною, збільшившись з 15,25 млрд грн у 2022 році до 22,30 млрд грн у 2024 році, що становить зростання на 46,2%. Найбільший стрибок видатків відбувся у 2023 році, коли вони зросли на 45,9% до 22,25 млрд грн, відбиваючи екстраординарні потреби в умовах воєнного стану.

6. Аналіз збалансованості бюджету виявив циклічні коливання з критичною точкою у 2023 році. У 2022 році бюджет мав значний профіцит 3,09 млрд грн (20,3% від видатків), у 2023 році отримав дефіцит 458,3 млн грн внаслідок різкого зростання видатків при невідповідному зростанні доходів, а у 2024 році відновила збалансованість з профіцитом 578,8 млн грн. Рівень покриття видатків доходами становив 102,6% у 2024 році, що свідчить про повернення до адекватної збалансованості. Суттєвою проблемою є зростання залежності бюджету від державних трансфертів: частка трансфертів у доходах збільшилася з 13,3% у 2022 році до 19,6% у 2024 році, що свідчить про посилення залежності громади від державної фінансової підтримки.

7. Визначено комплекс практичних підходів та організаційно-економічних заходів до вдосконалення управління фінансовими ресурсами місцевого бюджету. Виявлено, що основними проблемами є нестабільність дохідної бази, залежність від міжбюджетних трансфертів та недостатньо розвинені механізми управління ризиками. Показано, що впровадження політики контролю за фінансовими потоками, оптимізація умов розрахунків, застосування сучасних управлінських інструментів та диверсифікація джерел доходів дозволяють

мінімізувати ризики неплатоспроможності та створити умови для фінансової стійкості.

8. Розроблено систему з семи ключових напрямів організаційно-економічних заходів для підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами: диверсифікація дохідної бази, оптимізація видаткової політики, емісія муніципальних облігацій, реалізація проектів державно-приватного партнерства, впровадження партисипативного бюджетування, розвиток міжмуніципального співробітництва та цифровізація бюджетного процесу. Кожен напрям супроводжується детальним описанням механізму реалізації, очікуваних результатів, наявних обмежень та ризиків. Розраховано, що сукупний економічний ефект від впровадження всіх заходів становить 1866,8 млн грн щорічно або 8,16% від обсягу місцевого бюджету.

9. Розроблено багатокритеріальну економіко-математичну модель оптимізації розподілу фінансових ресурсів місцевого бюджету, що враховує співвідношення обсягів різних видів доходів, структуру видатків, рівень резервів та систему з 29 обмежень щодо збереження критичних функцій. Модель базується на максимізації інтегрального показника ефективності, що враховує економічну ефективність, фінансову стійкість та соціальну справедливість. Апробація моделі на реальних даних за 2024 рік підтвердила її працездатність та адекватність для практичного використання органами місцевого самоврядування.

10. Запропоновано комплекс інноваційних методичних підходів до управління місцевими бюджетами в умовах економічної невизначеності. Метод адаптивного бюджетування дозволяє органам місцевого самоврядування швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища та коригувати видатки відповідно до змінених умов.

11. Розраховано детальна оцінка соціально-економічного ефекту від впровадження запропонованої системи заходів. Економічний ефект складається з диверсифікації доходів на 515,2 млн грн, оптимізації видатків на 966,6 млн грн, муніципальних облігацій з чистим ефектом 2,8 млн грн, державно-приватного партнерства та партисипативного бюджетування.

12. Розроблено науково обґрунтований прогноз показників розвитку місцевого бюджету Дніпровської міської територіальної громади на 2025-2026 роки на основі консервативних макроекономічних припущень та коефіцієнтів поетапного впровадження заходів. Прогноз демонструє можливість досягнення більшості цільових індикаторів через послідовну реалізацію запропонованої програми: коефіцієнт фінансової автономії досягає 0,820. Загальні доходи зростають на 18,6% до 27128,8 млн грн, власні доходи збільшуються на 20,9% до 22243,4 млн грн, капітальні видатки зростають на 46,8% до 4331,4 млн грн.

13. Результати розрахунків підтверджують науково-практичну цінність розробленої системи управління. Перевірка показала, що всі базові показники 2024 року у дипломній роботі повністю співпадають з офіційними звітами виконання бюджету з точністю 100%. Виконання обмежень моделі становить 86,2%, що свідчить про адекватність сценарних припущень.

14. Впровадження запропонованої удосконаленої системи управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів дозволить органам місцевого самоврядування забезпечити ефективне управління фінансами, підвищити фінансову стійкість територіальних громад та створити умови для довгострокового соціально-економічного розвитку. Ключовими умовами успішної реалізації є послідовна реалізація комплексу заходів з дотриманням встановлених коефіцієнтів впровадження, забезпечення прозорості використання бюджетних коштів, залучення громадськості до прийняття бюджетних рішень та розвиток кадрового потенціалу органів місцевого самоврядування.

15. Доведено, що комплексний підхід до управління фінансовими ресурсами місцевих бюджетів, що поєднує теоретичні засади з практичними інструментами, забезпечує підвищення ефективності бюджетної системи на місцевому рівні та сприяє досягання цілей сталого розвитку на територіальному рівні. Інтеграція економіко-математичних методів із стратегічним плануванням та цифровими технологіями відкриває нові можливості для підвищення якості управління публічними фінансами в Україні.

16. Результати дослідження можуть бути адаптовані для використання іншими територіальними громадами України з урахуванням їх специфічних умов, розміру, економічного потенціалу та соціальних пріоритетів. Запропоновані методики оцінки ефективності та прогнозування бюджетних показників можуть стати основою для розробки типових рекомендацій органами державної влади та міжнародними організаціями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Грановська І. Методологія оцінки ефективності фінансової децентралізації. *Економіка та суспільство*. 2025. Т. 73. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/5949>
2. Скрипник Г. Місцеві бюджети: сучасний стан та особливості формування. *Економіка та суспільство*. 2024. № 61. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3880>
3. Сочка К. Фінансова децентралізація в Україні: попередні результати та перспективи. *Актуальні проблеми бухгалтерського обліку, аналізу, аудиту та оподаткування*. 2024. Вип. 5. С. 451-464.
4. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI (зі змінами та доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
6. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>
7. Онищук І. Аналіз місцевих бюджетів за січень-квітень 2024 року. Децентралізація. 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/18256>
8. Курилас В.В. Вплив результатів реформи децентралізації на розвиток територіальних громад. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2024. Vol. 10. No. 1.
9. Про Державний бюджет України на 2024 рік: Закон України від 08.11.2023 № 3626-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3626-20>
10. Виконання доходів місцевих бюджетів України за 2024 рік. Міністерство фінансів України. 2024. URL: <https://mof.gov.ua/uk/vykonannia-dokhodiv-mistsevykh-biudzhativ>
11. Децентралізація 2024: підсумки року. Портал децентралізації. 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/19071>
12. Аналіз виконання місцевих бюджетів за 2024 рік. Децентралізація. 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/19387>

13. Bui T., Kovalchuk O. Financial Decentralization and Fiscal Imbalance of Local Budgets in Ukraine. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. 2020. Т. 5. Вип. 1. С. 21-26.
14. Kovalchuk A. Fiscal Decentralization: The Practice of Interaction Between Central and Local Governments in Ukraine. *Customs Scientific Journal*. 2020. № 1. Р. 17-26.
15. Про організацію діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану: Закон України від 03.03.2022 № 2109-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2109-20>
16. Report on Local Finances and Crisis Management in European Municipalities. Council of Europe. 2024. URL: <https://www.localfinances-cemr.eu>
17. Local Finance Benchmark: Implementation Report. Centre of Expertise for Good Governance. 2024. URL: <https://rm.coe.int/22hu05-2024-9-lfb-final-report-en-final-pdf/1680b213a7>
18. Arrieta T., Davies J.S. Crisis Management in English Local Government: The Limits of Resilience. *Policy & Politics*. 2024. Published online 22nd February.
19. Participatory Budgeting: A Pathway to Inclusive and Sustainable Democracy. European Parliament. 2024. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762412/EPRS_BRI\(2024\)762412_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762412/EPRS_BRI(2024)762412_EN.pdf)
20. Participatory Budget: Good Practice. URBACT. 2020. URL: <https://urbact.eu/good-practices/participatory-budget>
21. Фінансова спроможність громад у 2024 році у розрізі областей України. Децентралізація. 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/19512>
22. Про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо управління публічними інвестиціями: Закон України від 16.01.2024 № 4225-IX. URL: <https://finclub.net/news/prezydent-pidpysav-zminy-do-biudzhetnoho-kodeksu.html>
23. Зведений бюджет України 2024: статистичний звіт. Міністерство фінансів України. 2024. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/cons/2024/>

24. Estimation of Structural and Regional Differentiation of Municipal Budgets Under Financial Decentralization. *Public and Municipal Finance*. 2019. Vol. 7(4). P. 29-40.

25. Xin D. Assessment of the Impact of Budget Decentralization on the Sustainable Development of Territorial Communities. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2021. Vol. 7. No. 5.

26. Yushko S. Formation of Local Government Budget Revenues in Decentralization Context. *Finance of Ukraine*. 2025. Vol. 1.

27. Report on Lessons Learned from Crisis Response in EU Cohesion Policy. European Parliament. 2024. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2024/766327/IPOL_STU\(2024\)766327_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2024/766327/IPOL_STU(2024)766327_EN.pdf)

28. How Participatory Budgeting Influences Local Decision-Making in Ukraine. EGAP. 2023. URL: <https://api.egap.in.ua>

29. Participatory Budgeting: Tool to Build Trust in Institutions. ECNL. 2024. URL: <https://ecnl.org/news/participatory-budgeting-tool-build-trust-institutions>

30. Local Governments' Legal, Institutional and Fiscal Capacities in Ukraine. KSE Institute. 2024. URL: <https://kse.ua>

31. Дніпровська міська громада Громада.info. URL: <https://gromada.info/gromada/dnipro/>

32. Рішення міської ради від 31.01.2024 № 4/46 про затвердження звіту про виконання бюджету ДМТГ за 2023 рік. Дніпро : ДМТГ, 2024. 48 с.

33. . Звіт про виконання бюджету ДМТГ за 2024 рік : пояснювальна записка Управління фінансів виконавчого органу ДМТГ. Дніпро : ДМТГ, 2024. 104 с.

34. Звіт про виконання бюджету ДМТГ за 2023 рік : пояснювальна записка Управління фінансів виконавчого органу ДМТГ. Дніпро : ДМТГ, 2024. 72 с.

35. . Показники виконання бюджету ДМТГ за 2022–2023 роки : аналітичний звіт Управління фінансів виконавчого органу ДМТГ. Дніпро : ДМТГ, 2024. 12 с.

36. Звіт про виконання Програми соціально-економічного розвитку ДМТГ за 2024 рік Управління розвитку та стратегічного планування ДМТГ. Дніпро : ДМТГ, 2024. 128 с.

37. Аналіз виконання місцевих бюджетів за 2024 рік Портал децентралізації. Київ, 2024. URL: <https://decentralization.ua/news/19387>

38. Патицька Х. О. Формування фінансово-економічного потенціалу територіальних громад в умовах реалізації реформи місцевого самоврядування : дис. канд. екон. наук. Інститут регіональних досліджень НАН України. Львів, 2020.

39. Сороковий Д. Фінансова стійкість територіальних громад. *Світ фінансів*. 2024. № 4 (77). С. 39–53. DOI: 10.35774/sf2024.04.039.32.

40. Бахур Н. В. Розширення можливостей залучення коштів для розвитку шляхом емісії облігацій місцевих позик: аналітична записка Національний інститут стратегічних досліджень. Київ, 2021. 18 с. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/202108/obligatsiimistsevyhpozyk.pdf>

41. ОВДП для місцевих бюджетів Міністерство фінансів України. URL: <https://mof.gov.ua/uk/ovdpljamiscevihbjudzhativ>.

42. Державно приватне партнерство. Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України. URL: <https://mtu.gov.ua/content/erzhavnoprivatnepartnerstvopublicprivatepartnerships.html>